

ประสิทธิภาพการแทรกแซงตลาดยางพาราของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์
การทำสวนยาง อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี

RUBBER MARKET INTERVENTION EFFECTIVENESS OF THE OFFICE
OF THE RUBBER REPLANTING AID FUND, KHOKPHO DISTRICT,
PATTANI PROVINCE

นางสาวจิตตนันท์ แก้วมณีสุข

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของความสมบูรณ์ของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาส่งเสริมการเกษตร
พ.ศ. 2544

ลิขสิทธิ์ของโครงการบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยแม่โจ้

ใบรับรองวิทยานิพนธ์
โครงการบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยแม่โจ้

วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (ส่งเสริมการเกษตร)

ปริญญา

ส่งเสริมการเกษตร

สาขาวิชา

ส่งเสริมการเกษตร

ภาควิชา

เรื่อง ประสิทธิภาพการแทรกแซงตลาดยางพาราของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง
อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี
RUBBER MARKET INTERVENTION EFFECTIVENESS OF THE OFFICE OF THE
RUBBER REPLANTING AID FUND, KHOKPHO DISTRICT, PATTANI PROVINCE

นามผู้วิจัย นางสาวจิตตนันท์ แก้วมณีสุข

ได้พิจารณาเห็นชอบโดย

ประธานกรรมการที่ปรึกษา

(รองศาสตราจารย์ ดร.บุญธรรม เทศนา)

วันที่ 16 เดือน ก.ค. พ.ศ. 2544

กรรมการที่ปรึกษา

(อาจารย์ ดร.เฉลิมชัย ปัญญาดี)

วันที่ 17 เดือน ก.ค. พ.ศ. 2544

กรรมการที่ปรึกษา

(อาจารย์โชคก จรุงคนธ์)

วันที่ 17 เดือน กันยายน พ.ศ. 2544

หัวหน้าภาควิชา

(รองศาสตราจารย์ ดร.วิทยา ดำรงเกียรติศักดิ์)

วันที่ 18 เดือน ม. พ.ศ. 44

โครงการบัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว

(อาจารย์สราญ เพิ่มพูล)

ประธานกรรมการโครงการบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่ 19 เดือน ก.ค. พ.ศ. 2544

บทคัดย่อ

บทคัดย่อวิทยานิพนธ์ เสนอต่อโครงการบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยแม่โจ้ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของ ความสมบูรณ์แห่งปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาส่งเสริมการเกษตร

ประสิทธิผลการแทรกแซงตลาดยางพาราของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง

อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี

โดย

นางสาวจิตตนันท์ แก้วมณีสุข

กันยายน 2544

ประธานกรรมการที่ปรึกษา : รองศาสตราจารย์ ดร.บุญธรรม เทศนา

ภาควิชา/คณะ : ภาควิชาส่งเสริมการเกษตร คณะธุรกิจการเกษตร

การวิจัยเรื่อง ประสิทธิผลการแทรกแซงตลาดยางพาราของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาประสิทธิผลการดำเนินการแทรกแซงตลาดยางพาราของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี โดยครอบคลุมประเด็นสำคัญคือ ประสิทธิภาพด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา ด้านกระบวนการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา และด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา 2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการแทรกแซงตลาดยางพารา 3) เพื่อศึกษาถึงปัญหาและอุปสรรค และข้อเสนอแนะของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการดำเนินการแทรกแซงตลาดยางพารา รวบรวมข้อมูลจากการสุ่มตัวอย่างเกษตรกรชาวสวนยาง 160 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม ผลการวิจัยมีดังนี้

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลการศึกษาประสิทธิผลการแทรกแซงตลาดยางพาราของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางอำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี มีดังนี้

1.1 ประสิทธิภาพด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา มีประสิทธิผลอยู่ในระดับปานกลาง

1.2 ประสิทธิภาพด้านการกระบวนการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา มีประสิทธิผลอยู่ในระดับสูง

1.3 ประสิทธิภาพด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา มีประสิทธิผลอยู่ในระดับสูง

2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการแทรกแซงตลาดยางพาราของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี ปรากฏดังนี้

2.1 ด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา มีปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลด้านการให้บริการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเรียงตามลำดับความสำคัญคือ (1) จำนวนการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการแทรกแซงตลาดยางพารา (2) ความทั่วถึงเพียงพอของการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา (3) ความสะดวกในเงื่อนไขการขอรับบริการแทรกแซงตลาดยางพารา (4) จำนวนการรับบริการแทรกแซงตลาดยางพารา (5) ความก้าวหน้าและการพัฒนาของระบบการให้บริการ โดยปัจจัยทั้งหมดอธิบายความผันแปรของประสิทธิผลด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราได้ร้อยละ 56.90 ($R^2 = 0.569$, $P < 0.05$)

2.2 ด้านกระบวนการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา มีปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลด้านกระบวนการให้บริการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเรียงตามลำดับความสำคัญ คือ (1) ความรวดเร็วในขั้นตอนการให้บริการ (2) ความสะดวกในการติดต่อขอรับบริการแทรกแซงตลาดยางพารา (3) จำนวนการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการแทรกแซงตลาดยางพารา (4) ความสม่ำเสมอต่อเนื่องของการบริการแทรกแซงตลาดยางพารา (5) จำนวนการรับบริการแทรกแซงตลาดยางพารา โดยปัจจัยทั้งหมดอธิบายความผันแปรประสิทธิผลด้านกระบวนการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราได้ร้อยละ 56.50 ($R^2 = 0.565$, $P < 0.05$)

2.3 ประสิทธิภาพด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา มีปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเรียงตามลำดับความสำคัญ (1) ความเอาใจใส่ในหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ (2) ความเสมอภาคของการบริการ (3) จำนวนการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการแทรกแซงตลาดยางพารา (4) จำนวนการรับบริการแทรกแซงตลาดยางพารา (5) ความซื่อสัตย์สุจริตของเจ้าหน้าที่ โดยปัจจัยทั้งหมดอธิบายความผันแปรประสิทธิผลด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา ได้ร้อยละ 65.00 ($R^2 = 0.650$, $P < 0.05$)

3. ผลการศึกษา ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะเกษตรกรชาวสวนยาง พบว่า ด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา พบว่า เกษตรกรชาวสวนยางมีปัญหา ในด้านความสะดวกในเงื่อนไขการขอรับบริการ และความทั่วถึงเพียงพอของการให้บริการ แทรกแซงตลาดยางพารา โดยมีข้อเสนอแนะ ให้มีการเพิ่มจุดแทรกแซงตลาดยางพาราให้ทั่วถึง และครอบคลุมมากขึ้น และควรมีการปรับปรุงเงื่อนไข เพื่อให้เกิดความสะดวกในการรับบริการ มากขึ้น

ด้านกระบวนการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา พบว่า เกษตรกรชาวสวนยาง มีปัญหาในด้านการไม่ได้รับความสะดวกด้านเวลา ที่มีการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา และความไม่สะดวกในสถานที่ที่ใช้ในการแทรกแซงตลาดยางพารา มีข้อเสนอแนะ ควรมีการเพิ่ม วันเวลาที่ใช้แทรกแซงตลาดยางพารา และจัดระบบการให้บริการให้เกิดความสะดวกแก่เกษตรกร ชาวสวนยางให้มากขึ้น

ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา พบว่า เกษตรกรชาวสวนยาง มีปัญหาในด้านความไม่เพียงพอของเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการ ซึ่งทำให้การให้บริการเกิดความไม่ทั่ว ถึงเพียงพอ รวมไปถึงการคัดคุณภาพยางของเจ้าหน้าที่ โดยมีข้อเสนอแนะ ควรมีการเพิ่มจำนวน เจ้าหน้าที่มากขึ้น และเพิ่มความเอาใจใส่ในหน้าที่บริการแก่เกษตรกรชาวสวนยาง

นอกจากนั้น พบว่า เกษตรกรชาวสวนยางได้ระบุปัญหาด้านอื่น ๆ คือ การเตรียม ความพร้อมในการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารายังไม่ดี และการไม่เข้าใจขั้นตอนการบริการ แทรกแซงตลาดยางพารา โดยมีข้อเสนอแนะให้มีการเตรียมความพร้อมในการให้บริการ และควร อธิบายขั้นตอนในการรับบริการแก่เกษตรกรชาวสวนยางอย่างชัดเจน

ABSTRACT

Abstract of thesis submitted to the Graduate School Project of Maejo University in partial fulfillment of the requirements for the degree of Master of Science in Agricultural Extension

RUBBER MARKET INTERVENTION EFFECTIVENESS OF THE OFFICE
OF THE RUBBER REPLANTING AID FUND, KHOKPHO DISTRICT,
PATTANI PROVINCE

By
JITTANAN KAEWMANEESUK
SEPTEMBER 2001

Chairman: Associate Professor Dr. Boontham Tesna
Department/Faculty: Department of Agricultural Extension,
Faculty of Agricultural Business

The objectives of this research were to examine 1) rubber market intervention effectiveness of the office of the Rubber Replanting Aid Fund, Khokpho district, Pattani province, in the aspects of effectiveness of services, servicing producers, and personnel; 2) factors related to rubber market intervention effectiveness; and 3) rubber-growing farmers' problems and recommendations for rubber market intervention. The data were collected by means of pre-tested questionnaires from 160 randomly sampled rubber-growing farmers.

The findings were as follows:

1. Overall rubber marketing effectiveness intervention

The effectiveness of services was at a moderate level while that of procedures and personnel was at a high level.

2. Factors related to intervention effectiveness

2.1 The statistically significant factors related to service effectiveness and ranked from the highest to the lowest in importance were 1) frequency of market information access; 2) adequacy of services provided; 3) convenience in obtaining services; 4) magnitude of services; and 5) improvement of the servicing system. All these factors affected the effectiveness of services at 56.90 percent ($R^2 = 0.569$, $P < 0.05$).

2.2 The statistically significant factors related to the effectiveness of servicing procedures and ranked from the highest to the lowest in importance were 1) quick servicing procedures; 2) convenience in obtaining services; 3) frequency of market information access; 4) continuity and regularity of services; and 5) magnitude of services. All these factors affected the effectiveness of servicing procedures at 56.52 percent ($R^2 = 0.565$, $P < 0.05$).

2.3 The statistically significant factors related to personnel effectiveness and ranked from the highest to the lowest in importance were 1) personnel's responsibility; 2) equity and fairness in providing services; 3) frequency of market information access; 4) magnitude of services; and 5) personnel's honesty. All these factors affected the effectiveness of the personnel at 65.00 percent ($R^2 = 0.650$, $P < 0.05$).

3. The rubber-growing farmers' problems concerning services included inconvenience in obtaining services and inadequacy in services provided. They recommended the provision of more intervention stations and more convenience in obtaining services.

Their problems concerning servicing procedures were inadequate time and inconvenient places for rubber market intervention. They recommended more time for intervention as well as a better system for servicing procedures.

Their problems concerning personnel were insufficiency in personnel to provide services as well as the rubber grading system. They recommended more personnel with greater responsibility in providing services.

Other problems included insufficient readiness for intervention and lack of understanding of rubber market intervention. They recommended that there should be readiness before conducting rubber market intervention and that service-obtaining procedures should be explained clearly to the rubber-growing farmers.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับความกรุณาจาก รองศาสตราจารย์ ดร.บุญธรรม เทศนา ประธานกรรมการที่ปรึกษา อาจารย์ ดร.เฉลิมชัย ปัญญาดี กรรมการที่ปรึกษา และอาจารย์โชคก จรุงพันธ์ กรรมการที่ปรึกษา ที่ได้ให้ความรู้ คำแนะนำ ดูแลและตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ให้เกิดความสมบูรณ์ขึ้น รวมทั้งผู้ช่วย ศาสตราจารย์ธนรักษ์ เมฆขยาย กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิบัณฑิตวิทยาลัยที่ให้คำแนะนำในการ ตรวจสอบวิทยานิพนธ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

นอกจากนี้ยังได้รับความร่วมมือในการรวบรวมข้อมูลในการทำวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างดี จากเจ้าหน้าที่เกษตรอำเภอโคกโพธิ์ รวมทั้งเจ้าหน้าที่ของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี

ขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา และครูอาจารย์ทุกท่าน ที่ให้กำลังใจและ ประสิทธิ์ประสาทวิชา รวมทั้งผู้ร่วมงานทุกท่านที่ให้กำลังใจจนเกิดความสำเร็จด้วยดี

จิตตนันท์ แก้วมณีสุข

กันยายน 2544

สารบัญเรื่อง

	หน้า
บทคัดย่อ	(3)
ABSTRACT	(6)
กิตติกรรมประกาศ	(9)
สารบัญเรื่อง	(10)
สารบัญตาราง	(13)
สารบัญภาพ	(15)
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญของปัญหา	2
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
ขอบเขตของการวิจัย	5
นิยามศัพท์ปฏิบัติการ	5
บทที่ 2 การตรวจเอกสาร	9
ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิผล	9
แนวความคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ	15
ความหมายและขอบข่ายเกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้รับบริการ	17
แนวคิดเกี่ยวกับการแทรกแซงตลาดยางพารา	19
รายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง	34
ภาคสรุป	38
กรอบแนวความคิดในการวิจัย	40
สมมติฐานการวิจัย	41

สารบัญเรื่อง (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	44
สถานที่ดำเนินการวิจัย	44
ประชากรและการสุ่มตัวอย่าง	44
เครื่องมือรวบรวมข้อมูล	47
การทดสอบเครื่องมือ	51
วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	52
การวิเคราะห์ข้อมูล	52
ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย	53
บทที่ 4 ผลการวิจัยและวิจารณ์	54
ตอนที่ 1 ลักษณะทั่วไปส่วนบุคคล เศรษฐกิจ สังคมของเกษตรกร ชาวสวนยาง	55
ตอนที่ 2 ประสิทธิภาพด้านอัตวิสัยในการแทรกแซงตลาดยางพาราของ สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี	57
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการให้บริการแทรกแซงตลาด ยางพาราของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี	67
ตอนที่ 4 ผลการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพด้าน อัตวิสัย (ความพึงพอใจ) การแทรกแซงตลาดยางพาราของ สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี	73
การสรุปสมมติฐานการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา	109
ตอนที่ 5 ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะของเกษตรกรชาวสวนยาง ต่อการดำเนินงานแทรกแซงตลาดยางพาราของสำนักงานกองทุน สงเคราะห์การทำสวนยาง อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี	121

สารบัญเรื่อง (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	126
สรุปผลการวิจัย	126
อภิปรายผลการวิจัย	136
ข้อเสนอแนะ	144
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป	145
บรรณานุกรม	146
ภาคผนวก	151
ภาคผนวก ก แบบสอบถาม	152
ภาคผนวก ข ประวัติผู้วิจัย	168

สารบัญตาราง

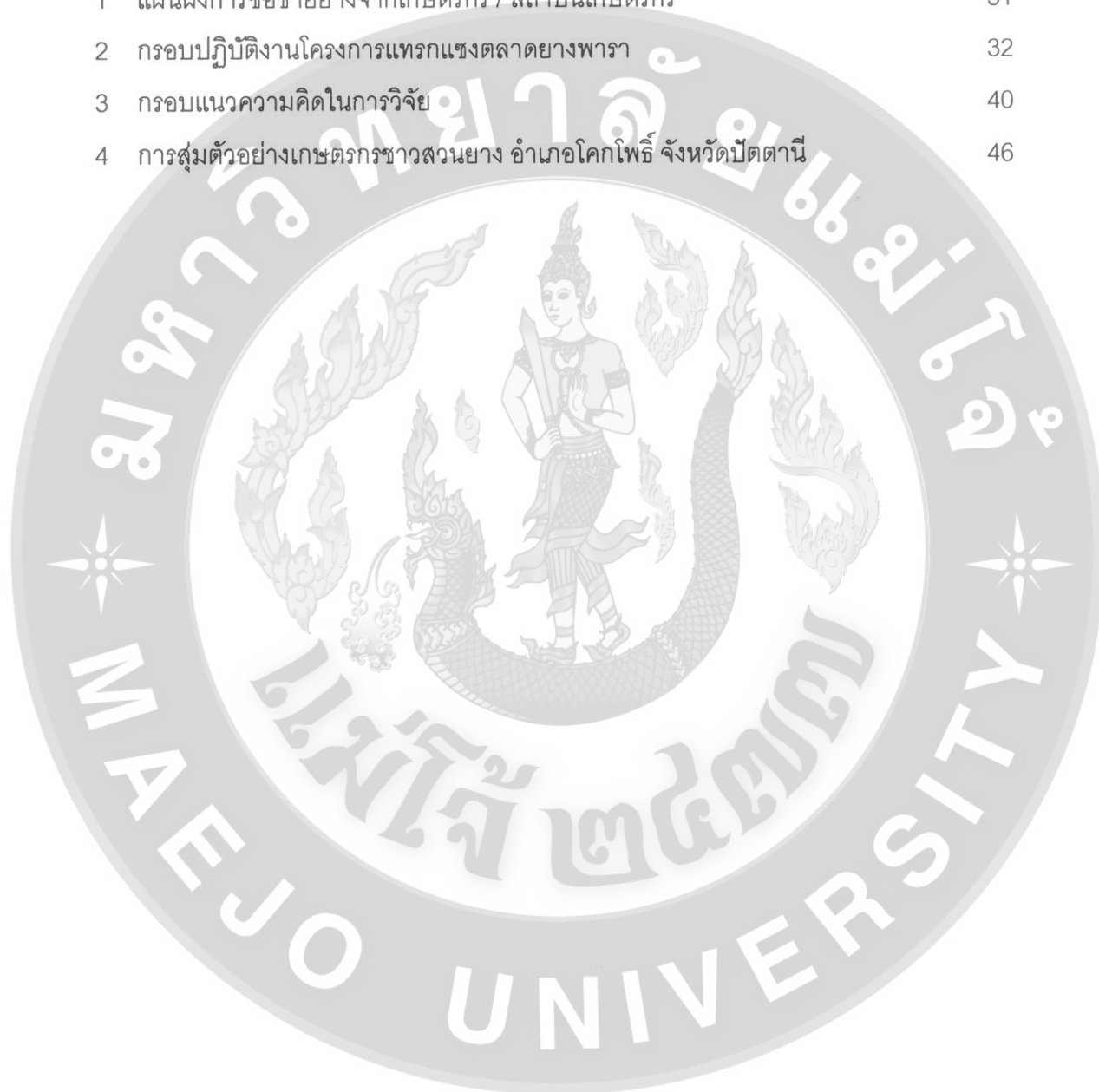
ตารางที่	หน้า
1 แสดงจำนวนเกษตรกรชาวสวนยางพาราทั้งหมดและจำนวนตัวอย่างของแต่ละตำบล	46
2 จำนวนและร้อยละของเกษตรกรชาวสวนยางจำแนกตามลักษณะทั่วไป	55
3 ระดับความพึงพอใจและระดับประสิทธิผลการแทรกแซงตลาดยางพาราด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราของ สกย.	59
4 ระดับความพึงพอใจและระดับประสิทธิผลการแทรกแซงตลาดยางพาราด้านกระบวนการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราของ สกย.	62
5 ระดับความพึงพอใจและระดับประสิทธิผลการแทรกแซงตลาดยางพาราด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราของ สกย.	65
6 จำนวนและร้อยละของข้อมูลเกี่ยวกับการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราของ สกย.	68
7 จำนวนและร้อยละของข้อมูลด้านกระบวนการแทรกแซงตลาดยางพาราของ สกย.	70
8 จำนวนและร้อยละของข้อมูลด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราของ สกย.	72
9 จำนวนและร้อยละของเกษตรกรชาวสวนยางจำแนกตามอายุ	73
10 จำนวนและร้อยละของเกษตรกรชาวสวนยางจำแนกตามระดับการศึกษา	74
11 จำนวนและร้อยละของเกษตรกรชาวสวนยางจำแนกตามพื้นที่ปลูกยางพาราทั้งหมด	75
12 จำนวนและร้อยละของเกษตรกรชาวสวนยางจำแนกตามพื้นที่ปลูกยางพาราที่กรี๊ดแล้ว	76
13 จำนวนและร้อยละของเกษตรกรชาวสวนยางจำแนกตามรายได้ในปีที่ผ่านมา	77
14 จำนวนและร้อยละของเกษตรกรชาวสวนยางจำแนกตามการรับข่าวสารการแทรกแซงตลาดยางพารา	78
15 จำนวนและร้อยละของเกษตรกรชาวสวนยางจำแนกตามการให้บริการ ณ จุดแทรกแซง	79

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
16 จำนวนและร้อยละข้อมูลความคิดเห็นของเกษตรกรชาวสวนยางด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราของ สกย.	81
17 จำนวนและร้อยละข้อมูลความคิดเห็นของเกษตรกรชาวสวนยางด้านกระบวนการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราของ สกย.	84
18 จำนวนและร้อยละข้อมูลความคิดเห็นของเกษตรกรชาวสวนยางด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราของ สกย.	86
19 ระดับการวัดและค่าสถิติพื้นฐานของปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการแทรกแซงตลาดยางพาราของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง	88
20 แสดงผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (stepwise multiple regression analysis) ของปัจจัยที่มีผลกับประสิทธิผลการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา	92
21 ผลการวิเคราะห์หาตัวแปรอิสระที่ไม่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา	96
22 แสดงผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (stepwise multiple Regression analysis) ของปัจจัยที่มีผลกับประสิทธิผลด้านกระบวนการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา	98
23 ผลการวิเคราะห์หาตัวแปรอิสระที่ไม่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลด้านกระบวนการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา	102
24 แสดงผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (stepwise multiple regression analysis) ของปัจจัยที่มีผลกับประสิทธิผลด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา	104
25 ผลการวิเคราะห์ของตัวแปรอิสระที่ไม่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา	108
26 จำนวนและร้อยละของเกษตรกรชาวสวนยางที่ระบุถึงปัญหา อุปสรรคต่อการแทรกแซงตลาดยางพาราของ สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สกย.)	125

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 แผนผังการซื้อขายยางจากเกษตรกร / สถาบันเกษตรกร	31
2 กรอบปฏิบัติงานโครงการแทรกแซงตลาดยางพารา	32
3 กรอบแนวความคิดในการวิจัย	40
4 การสุ่มตัวอย่างเกษตรกรชาวสวนยาง อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี	46

บทที่ 1

บทนำ

(INTRODUCTION)

ยางพาราเป็นพืชที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจของประเทศไทย นับตั้งแต่ปี 2535 เป็นต้นมา ประเทศไทยเป็นผู้ผลิตยางธรรมชาติได้มากเป็นอันดับ 1 ของโลก และมีศักยภาพในด้านการผลิตสูงถึงปีละประมาณ 2.0 ล้านตัน หรือประมาณร้อยละ 32 ของการผลิตของโลก (ข่าวกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง, 2541: 7) ยางพาราที่ผลิตได้ทั้งหมดจะมีการส่งออกไปยังต่างประเทศสูงถึงร้อยละ 92 และมีการใช้ภายในประเทศเพียงร้อยละ 8 ถึงแม้ว่า ยางพาราจะทำรายได้ให้ประเทศถึงปีละนับหมื่นล้านบาท แต่ที่ผ่านมาการพัฒนาของยางพาราของไทยยังไม่สามารถสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจให้กับเกษตรกรชาวสวนยางได้อย่างแท้จริง เนื่องจากประเทศไทยยังไม่มีตลาดซื้อขายยางล่วงหน้า ซึ่งต่างจากประเทศมาเลเซียที่มีตลาดซื้อขายยางล่วงหน้า (ข่าวกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง, 2541: 2) ทำให้ราคายางของไทยถูกกำหนดโดยราคาของตลาดโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ซึ่งเกษตรกรชาวสวนยางจะได้รับผลกระทบโดยตรงต่อราคายางที่ขึ้นลงไม่แน่นอน เป็นเหตุให้ชาวสวนยางถูกเอาเปรียบตลอดมา

ยางพาราเป็นพืชที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจต่อเกษตรกรชาวสวนยางในภาคใต้ และภาคตะวันออกมากที่สุด ในอดีตยางพารามีเฉพาะสองภาคของประเทศไทย คือภาคใต้ และภาคตะวันออก ปัจจุบันมีการขยายพื้นที่การปลูกยางพาราไปทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือ รวมพื้นที่ปลูกยางพาราในประเทศประมาณ 12 ล้านไร่ ซึ่งมีพื้นที่ปลูกยางพาราในภาคใต้มากที่สุดประมาณร้อยละ 88 ของพื้นที่ปลูกยางพาราทั้งหมดของประเทศ (วารสารยางพารา, 2542: 98) สวนยางพาราในประเทศส่วนใหญ่ร้อยละ 95 เป็นสวนยางพาราขนาดเล็กมีพื้นที่ 10-39.9 ไร่ (สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, 2537: 32) และเกษตรกร ชาวสวนยางส่วนใหญ่เป็นเกษตรกรรายย่อย ซึ่งขาดเงินทุนและความรู้ด้านการตลาด ทำให้ขาดอำนาจในการต่อรองทางการตลาด รวมทั้งกรรมวิธีการทำยางแผ่นยังขาดมาตรฐาน ส่วนใหญ่เป็นยางแผ่นดิบคุณภาพ 3 ซึ่งคุณภาพของยางแผ่นที่ผลิตได้มีคุณภาพไม่สม่ำเสมอ เป็นเหตุให้พ่อค้าคนกลางใช้เป็นข้ออ้างในการเอาเปรียบกดราคายาง ซึ่งระบบตลาดในอดีตนั้นการคัดคุณภาพ การชั่งน้ำหนัก และการกำหนดราคาขึ้นอยู่กับดุลยพินิจระหว่างพ่อค้าคนกลางกับผู้ขาย ทำให้เกษตรกรชาวสวนยางไม่ได้รับความเป็นธรรมในการซื้อขายยาง โดยไม่ได้มีส่วนในการตั้งราคาจำหน่าย

จากปัญหาดังกล่าวรัฐบาลได้มีนโยบายเพื่อเข้ามาแก้ไขปัญหาราคายางตกต่ำ โดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มอบหมายให้สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สกย.) จัดตั้งตลาดประมูลยางพาราระดับท้องถิ่นขึ้นมา เพื่อสร้างเสถียรภาพด้านราคายางให้มั่นคงและเกิดความเป็นธรรมแก่เกษตรกรชาวสวนยางในการขายยางกับพ่อค้าคนกลางโดยตรง โดยไม่ต้องผ่านพ่อค้าคนกลางหลายต่อตลาดประมูลยางพาราระดับท้องถิ่นจึงเป็นเพียงมาตรการหนึ่งที่ช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยาง แต่ยังไม่สามารถแก้ไขปัญหาราคายางตกต่ำได้อย่างแท้จริง รัฐบาลจึงมีนโยบายโครงการแทรกแซงตลาดยางพาราขึ้นมาเพื่อช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยางให้มากยิ่งขึ้น โดยมอบหมายให้สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สกย.) ดำเนินโครงการแทรกแซงตลาดยางพาราขึ้น โดยการเปิดตลาดประมูลยางพารา ระดับท้องถิ่นที่มีอยู่ 171 แห่ง รวมทั้งตลาดกลางยางพารานานาชาติ 1 แห่ง เป็น 172 แห่ง ครอบคลุมพื้นที่ 40 จังหวัด ทั่วทุกพื้นที่ที่มีการปลูกยางพาราหนาแน่น เป็นจุดที่มีการดำเนินโครงการแทรกแซงตลาดยางพาราขึ้น โครงการแทรกแซงตลาดยางพารานั้นเป็นมาตรการของรัฐบาลที่ต้องการประกันราคายางพาราของเกษตรกรชาวสวนยางไม่ให้ตกต่ำ เพื่อบรรเทาปัญหาด้านราคายางแก่เกษตรกรชาวสวนยาง (ข่าวกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง, 2541: 7)

จากการดำเนินโครงการดังกล่าวของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง อำเภอกอโกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี อันเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบและให้การบริการดำเนินโครงการแทรกแซงตลาดยางพารา ซึ่งจากการดำเนินโครงการที่ผ่านมาจะสามารถแก้ไขปัญหให้กับเกษตรกรชาวสวนยางได้ทั่วถึงตามความต้องการของเกษตรกรได้มากน้อยเพียงใด

ความสำคัญของปัญหา

(Significance of the Problem)

สถานการณ์เศรษฐกิจในปัจจุบันส่งผลให้ราคาสินค้าเกษตรหลายชนิดมีราคาตกต่ำ รวมทั้งราคายางพาราที่ตกต่ำ จนส่งผลกระทบต่อเกษตรกรชาวสวนยางอย่างยิ่ง โดยเฉพาะเกษตรกรชาวสวนยางรายย่อย จากปัญหาดังกล่าวทำให้รัฐบาลโดยกระทรวงเกษตรและ สหกรณ์มีนโยบายในการแก้ไขปัญหาราคายางพาราตกต่ำ โดยการประกันราคาและแทรกแซงตลาดยางพาราเพื่อแก้ไขปัญหให้กับเกษตรกรชาวสวนยาง โดยได้มอบหมายให้สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สกย.) ดำเนินโครงการแทรกแซงตลาดยางพารา ด้วยวัตถุประสงค์เพื่อช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยางให้ขายยางพาราได้ในราคาที่คุ้มทุนและมีรายได้เพียงพอใน

การยังชีพในช่วงเศรษฐกิจของประเทศอยู่ในภาวะถดถอย (สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางจังหวัดปัตตานี, 2541 :5) ซึ่งสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี ได้ปฏิบัติตามนโยบายของกระทรวงเกษตรและ สหกรณ์ โดยได้ดำเนินโครงการ แทรกแซงตลาดยางพาราดังแต่วันที่ 1 เมษายน พ.ศ. 2540 เป็นต้นมา และมีการ ประชาสัมพันธ์ ให้เกษตรกรชาวสวนยางได้ทราบถึงโครงการแทรกแซงตลาดยางพาราผ่านสื่อต่างๆ อาทิเช่น โปสเตอร์ แผ่นพับ วิทยู แต่การดำเนินโครงการ ดังกล่าวมีเกษตรกรชาวสวนที่ให้ ความสนใจ และมาใช้บริการ ณ จุดที่มีการแทรกแซงตลาดยางพารายังไม่มากเท่าที่ควร สถิติปี 2542 การใช้ บริการจากทะเบียนรายชื่อเกษตรกรผู้ขายยางของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี มีผู้มาใช้บริการเพียง 110 ราย จากจำนวนเกษตรกรชาวสวนยาง 3,951 ราย ซึ่งเป็นจำนวนที่ไม่มากเท่าที่ควร และมีการใช้บริการของเกษตรกร ชาวสวนยางมี แนวโน้มลดลง เกษตรกรชาวสวนยางส่วนใหญ่ยังให้ความสำคัญกับการขายยางแผ่นผ่านพ่อค้า คนกลางมากกว่าการขายยางผ่าน ณ จุดที่มีการแทรกแซงตลาดยางพารา ของสำนักงานกองทุน สงเคราะห์การทำสวนยาง อำเภอโคกโพธิ์ ซึ่งมีความสะดวก รวดเร็ว มีขั้นตอนและวิธีการขายยาง ที่ไม่ยุ่งยาก ทำให้เกษตรกรชาวสวนยางยังนิยมขายยางผ่านพ่อค้าคนกลาง การดำเนินโครงการ แทรกแซงตลาดยางพาราของสำนักงานกองทุน สงเคราะห์การทำสวนยาง อำเภอโคกโพธิ์ที่ผ่านมา อาจไม่เป็นที่พึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางในอำเภอโคกโพธิ์ หรืออาจเป็นเพราะการ ประชาสัมพันธ์ด้านการแทรกแซงตลาดยางพาราแก่เกษตรกรชาวสวนยางไม่ทั่วถึง

ดังนั้นจึงน่าสนใจว่าการดำเนินโครงการแทรกแซงตลาดยางพาราของสำนักงาน กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี ในระยะที่ผ่านมาสามารถแก้ไข ปัญหาราคายางพาราตกต่ำให้แก่เกษตรกรชาวสวนยางได้หรือไม่ และโครงการดังกล่าวมี ประสิทธิภาพในการดำเนินโครงการเป็นอย่างไร ผู้วิจัยจึงมีความต้องการทราบถึงประสิทธิผล โครงการแทรกแซงตลาดยางพาราของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ในเขตท้องที่ ตำบลโคกโพธิ์ ตำบลมะกูด ตำบลป่าบอน ตำบลทรายขาว ตำบลนาประดู่ และตำบลท่าเรือ อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี ในด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา ด้านกระบวนการ ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา และด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา จากความคิดเห็นและความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยาง เพื่อช่วยให้การปฏิบัติงานของ พนักงานสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สกย.) สามารถนำไปสู่การปรับปรุง การดำเนินงานและเกษตรกรชาวสวนยางมีความพึงพอใจต่อการแทรกแซงตลาดยางพาราของ สำนักงานกองทุนสงเคราะห์ การทำสวนยาง ของอำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย (Objectives of the Study)

การวิจัยเรื่องประสิทธิผลการแทรกแซงตลาดยางพาราของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี มีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อศึกษาประสิทธิผลของการดำเนินโครงการแทรกแซงตลาดยางพาราของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี ดังหัวข้อต่อไปนี้
 - 1.1 เพื่อศึกษาประสิทธิผลด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา
 - 1.2 เพื่อศึกษาประสิทธิผลด้านกระบวนการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา
 - 1.3 เพื่อศึกษาประสิทธิผลด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา
2. เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการแทรกแซงตลาดยางพาราของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี
3. เพื่อศึกษาถึงปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการดำเนินโครงการแทรกแซงตลาดยางพาราของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ (Expected Results)

ผลการศึกษาประสิทธิผลการแทรกแซงตลาดยางพาราของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี คาดว่าจะเป็นประโยชน์ดังนี้

1. ผลการวิจัยเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงดำเนินโครงการแทรกแซงตลาดยางพาราของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ซึ่งสามารถดำเนินโครงการได้ตรงตามเป้าหมายและนโยบายเพื่อช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยางได้สะดวกทั่วถึง และสอดคล้องกับความต้องการของเกษตรกรชาวสวนยางจากการปรับปรุงการดำเนินโครงการ
2. เป็นข้อมูลสำหรับผู้สนใจในด้านการแทรกแซงตลาดยางพาราเพื่อประกอบการค้นคว้าและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ขอบเขตของการวิจัย (Scope of the Study)

การศึกษาและรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยครั้งนี้ มีขอบเขตการวิจัยดังนี้

1. การเก็บข้อมูลครั้งนี้ ผู้ให้ข้อมูลคือ เกษตรกรชาวสวนยางในเขตท้องที่ตำบลโคกโพธิ์ ตำบลมะกรูด ตำบลป่าบอน ตำบลทรายขาว ตำบลนาประดู่ และตำบลท่าเรือ อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี จำนวน 160 ราย
2. การวิจัยครั้งนี้จะศึกษาถึงประสิทธิผลการแทรกแซงตลาดยางพาราของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี เฉพาะด้านอรรถวิสัย คือความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการดำเนินโครงการแทรกแซงตลาดยางพารา ดังนี้
 - 2.1 ด้านการให้บริการการแทรกแซงตลาดยางพาราแก่เกษตรกรชาวสวนยาง
 - 2.2 ด้านกระบวนการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราแก่เกษตรกรชาวสวนยาง
 - 2.3 ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราแก่เกษตรกรชาวสวนยาง

นิยามศัพท์ปฏิบัติการ

(Operational Definition of Terms)

สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง หมายถึง หน่วยงานของราชการที่เป็นองค์การ มีฐานะเป็นนิติบุคคล จัดตั้งตามพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. 2503 เป็นรัฐวิสาหกิจที่ดำเนินงานตามนโยบายพิเศษของรัฐ ประเภทส่งเสริม ไม่แสวงหาผลกำไรทางเศรษฐกิจ สังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โดยมีบทบาทหน้าที่ในการช่วยเหลือปรับปรุง เพิ่มผลผลิตให้แก่เกษตรกรชาวสวนยาง (สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง, ไม่ระบุปีพิมพ์: 2)

การแทรกแซงตลาดยางพารา หมายถึง โครงการที่จัดตั้งขึ้นโดยภาครัฐ ดำเนินงานโดยสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยางให้ขายยางได้ในราคาที่คุ้มทุน และมีรายได้เพียงพอในการยังชีพในช่วงเศรษฐกิจของประเทศอยู่ในภาวะถดถอย

เกษตรกรชาวสวนยาง หมายถึง เกษตรกรคนใดคนหนึ่งในรอบครัวที่เป็นหัวหน้าครอบครัว ซึ่งประกอบอาชีพทำสวนยางพาราไม่น้อยกว่า 1 ปี

ความสะดวกในเงื่อนไขการขอรับบริการ หมายถึง ความยากง่ายและความมากนักน้อยของเงื่อนไขที่จะทำให้ได้รับการบริการจากหน่วยงาน

ความทั่วถึงเพียงพอของบริการที่ให้ หมายถึง ปริมาณของบริการที่ให้นั้นครอบคลุมพื้นที่หรือกลุ่มเกษตรกรชาวสวนยางได้อย่างทั่วถึง

ความก้าวหน้าและพัฒนาของระบบบริการที่ให้ หมายถึง ความดีขึ้นในด้านปริมาณหรือคุณภาพของระบบการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา เปรียบเทียบกับอดีตที่ผ่านมา

ความสะดวกในการติดต่อขอรับบริการ หมายถึง ความยากง่ายในการขอรับบริการแทรกแซงตลาดยางพารา

ความรวดเร็วในขั้นตอนของการให้บริการ หมายถึง ความมากน้อยของจำนวนขั้นตอนและความรวดเร็วของการดำเนินงานในขั้นตอนต่าง ๆ ที่ประหยัดเวลา

ความสม่ำเสมอต่อเนื่องของบริการที่ให้ หมายถึง ความคงเส้นคงวาของบริการที่ให้ในการแทรกแซงตลาดยางพารา

ความเอาใจใส่ในงานหน้าที่บริการของเจ้าหน้าที่ หมายถึง ความสนใจและตั้งใจในงานหน้าที่บริการแทรกแซงตลาดยางพารา

ความเสมอภาคและเสมอหน้าของบริการที่ให้ หมายถึง การให้บริการต่อ เกษตรกรชาวสวนยางผู้มาใช้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราอย่างเท่าเทียม

ความซื่อสัตย์สุจริตของผู้ให้บริการ หมายถึง ความไว้วางใจเชื่อใจได้และความตรงไปตรงมาต่อหน้าที่ของการให้บริการ

อายุ หมายถึง อายุของเกษตรกรชาวสวนยางผู้ให้ข้อมูล นับเป็นปีเต็ม ณ วันสำรวจ

ระดับการศึกษา หมายถึง วุฒิกการศึกษาสูงสุดที่เกษตรกรชาวสวนยางได้ศึกษาเล่าเรียนในสถาบันการศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชน

รายได้ของเกษตรกรชาวสวนยาง หมายถึง รายได้เฉลี่ยรวมต่อปีที่เกษตรกรชาวสวนยางได้รับการกรีดยางพารา

พื้นที่ปลูกยางพาราทั้งหมด หมายถึง จำนวนพื้นที่ที่ปลูกยางพาราทั้งหมดคิดเป็นจำนวนไร่ ที่เป็นของเกษตรกรชาวสวนยาง โดยคิดเป็นจำนวนไร่

จำนวนการรับข่าวสารเกี่ยวกับการแทรกแซงตลาดยางพารา หมายถึง จำนวนครั้งในการได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการแทรกแซงตลาดยางพารา จากสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง อำเภอกะปง จังหวัดปัตตานี

จำนวนการรับบริการแทรกแซงตลาดยางพารา หมายถึง จำนวนครั้งที่เกษตรกรชาวสวนยางไปรับบริการแทรกแซงตลาดยางพารา จากสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง

ประสิทธิผลการแทรกแซงตลาดยางพารา หมายถึง ผลของการดำเนินการแทรกแซงตลาดยางพารา โดยเน้นที่ด้านอรรถวิสัยของเกษตรกรชาวสวนยางว่ามีความพึงพอใจในการแทรกแซงตลาดยางพาราของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางอำเภอกะปง จังหวัดปัตตานี ซึ่งสามารถกำหนดประเด็นชี้วัดผลใน 3 ด้านคือ ด้านการให้บริการ ด้านกระบวนการให้บริการ ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา

ความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางที่มีต่อการแทรกแซงตลาดยางพารา หมายถึง ความรู้สึกที่ชอบพอหรือพอใจต่อประสิทธิผลการแทรกแซงตลาดยางพาราของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง อำเภอกะปง จังหวัดปัตตานี

ประสิทธิผลการแทรกแซงตลาดยางพาราด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา หมายถึง ความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางที่มีต่อการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราซึ่งประกอบด้วย ความสามารถในการติดต่อขอรับบริการ ความทั่วถึงเพียงพอของการให้บริการ และความก้าวหน้าและการพัฒนาการให้บริการของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง อำเภอกะปง จังหวัดปัตตานี

ประสิทธิผลการแทรกแซงตลาดยางพาราด้านกระบวนการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา หมายถึง ความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางที่มีต่อกระบวนการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา ซึ่งประกอบด้วย ความสะดวกในเงื่อนไขการขอรับบริการ ความรวดเร็วในขั้นตอนการให้บริการ และความสม่ำเสมอต่อเนื่องของการบริการแทรกแซงตลาดยางพาราของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง

ประสิทธิผลการแทรกแซงตลาดยางพาราด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา หมายถึง ความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางที่มีต่อเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา ซึ่งประกอบด้วย ความเอาใจใส่ในหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ ความเสมอภาคของการให้บริการและความซื่อสัตย์สุจริตของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี

บทที่ 2

การตรวจเอกสาร

(REVIEW OF RELATED LITERATURE)

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิผลการแทรกแซงตลาดยางพาราของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี โดยผลการตรวจเอกสารจะนำเสนอความสำคัญดังนี้ ดังนี้

1. ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิผล
2. แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ
3. ความหมายและขอบข่ายเกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้รับบริการ
4. แนวคิดเกี่ยวกับการแทรกแซงตลาดยางพารา
5. รายงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิผล

มีผู้ให้ความหมายเกี่ยวกับประสิทธิผลขององค์การไว้หลายท่านดังนี้

พิทยา บวรวัฒนา (2528: 68) กล่าวว่า ประสิทธิผลขององค์การเป็นเรื่องของการพิจารณาว่าองค์การประสบความสำเร็จเพียงใด ในการดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายหรือสภาพขององค์การที่ตั้งใจหรือปรารถนาให้เกิดขึ้น ส่วน ธงชัย สันติวงษ์ (2533: 314) กล่าวว่า ประสิทธิผลขององค์การจะมีขึ้นได้ย่อมขึ้นอยู่กับเงื่อนไขที่ว่าองค์การสามารถทำประโยชน์จากสภาพแวดล้อมจนบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งใจไว้ แต่สิ่งที่สำคัญที่สุดอยู่เบื้องหลังควบคู่กับประสิทธิผลก็คือ ความมีประสิทธิภาพ (efficiency) ซึ่งหมายถึง การมีสมรรถนะสูงสามารถมีระบบการทำงานที่ก่อให้เกิดผลได้สูงสุด โดยได้ผลผลิตที่มีมูลค่าสูงกว่ามูลค่าของทรัพยากรที่ใช้ไป

นอกจากนี้ มัชวาท สุวรรณเรือง (2536: 7) ได้ให้ความหมายว่าประสิทธิผลขององค์การ หมายถึง ความสามารถขององค์การในการบรรลุเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้ โดยใช้ประโยชน์จากทรัพยากรบริหารอย่างคุ้มค่า สมาชิกเกิดความพึงพอใจในงาน และองค์การโดยส่วนรวมสามารถปรับตัวและพัฒนาเพื่อดำรงอยู่ต่อไปได้ ส่วน Amitai Etzioni (1964: 8) ได้ให้ความหมายของประสิทธิผลขององค์การว่า หมายถึงบทบาทของความสามารถขององค์การในการที่จะสามารถทำงานบรรลุเป้าหมายต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ ในส่วนของ Georgopoulos และ Tanenbaum

อ้างใน ภรณี กิริติบุตร (2529: 65) ได้อธิบายว่า ประสิทธิผลขององค์การหมายถึง การที่องค์การในฐานะเป็นระบบทางสังคม สามารถบรรลุถึงวัตถุประสงค์ได้โดยใช้ทรัพยากรและหนทางที่มีอยู่ โดยไม่ทำให้ทรัพยากรและหนทางเสียและไม่สร้างความเครียดให้แก่สมาชิก

สำหรับในการศึกษาครั้งนี้จะเน้นที่ประสิทธิผลของการให้บริการในการปฏิบัติงานของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ซึ่งจากการทบทวนวรรณกรรมและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ผ่านมาได้ให้ความหมายได้ใกล้เคียงกับการศึกษาในครั้งนี้ คือ

สมพงษ์ เกษมสิน อ้างใน เทพศักดิ์ บุญยรัตพันธุ์ (2536: 21) ได้ให้ความหมายของควมมีประสิทธิภาพไว้ว่า หมายถึง การพิจารณาผลของการทำงานที่สำเร็จลุล่วง ดังประสงค์หรือคาดหวังไว้เป็นหลัก เป็นเรื่องของการนำเอาผลงานที่สำเร็จดังที่คาดหวังไว้มาพิจารณาและความสำเร็จของหน่วยงานอย่างมีประสิทธิภาพนี้อาจเกิดจากการปฏิบัติงานที่ไม่ ประหยัดหรือไม่มีประสิทธิภาพได้

Friedlander and Pickle อ้างใน เทพศักดิ์ บุญยรัตพันธุ์ (2536: 21-22) เห็นว่าองค์ประกอบที่สำคัญของควมมีประสิทธิภาพคือ ความมากน้อยของการที่องค์การสนองตอบต่อความต้องการของสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งลูกค้าซึ่งวัดได้จากสิ่งที่ลูกค้าได้รับจากหน่วยงานในแง่ของคุณภาพสินค้าหรือบริการ ปริมาณความเรียบร้อยและความได้มาตรฐานของสินค้าหรือบริการ ความรวดเร็วของการบริการ ความเต็มใจช่วยเหลือ ความเป็นมิตร และลักษณะท่าทีของพนักงานหรือพฤติกรรมของพนักงานนั่นเอง ซึ่งจากความหมายดังกล่าวสะท้อนให้เห็นถึงการให้บริการสาธารณะได้อย่างดี โดยมองประสิทธิภาพไม่ใช่มองเฉพาะในรอบของการบรรลุเป้าหมายของหน่วยงานเท่านั้น แต่เป็นการมองในรอบที่กว้างขึ้น โดยเน้นการที่หน่วยงานสามารถสนองตอบต่อความต้องการของผู้รับบริการได้ด้วย ซึ่งก็ไม่ใช่เพียงในแง่ของเชิงปริมาณเท่านั้น แต่ครอบคลุมถึงคุณภาพความเร็วและการมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีด้วย

ประสิทธิผลในการปฏิบัติงานขององค์การ

ควมมีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานขององค์การ บางแนวความคิดได้เสนอตัวแบบที่มีฐานคติมาจากการที่องค์การจะมีประสิทธิผลนั้นต้องมีการกำหนดวัตถุประสงค์และภารกิจที่ชัดเจน มีการมอบหมายงาน มีมาตรฐานในการปฏิบัติงาน มีระบบการวัดผล มีระบบการให้คุณให้โทษ ซึ่งก็คือ การวางแผนและการควบคุม วรเดช จันทรร (2527: 535-553) ได้เสนอตัวแบบหรือแนวทางการศึกษาที่เห็นว่าสำคัญและมีประโยชน์ 6 ตัวแบบ คือ

1. ตัวแบบที่ยึดหลักเหตุผล (rational model) มีฐานคิดว่า โครงการที่ประสบความสำเร็จจะต้องมีการกำหนดวัตถุประสงค์และภารกิจที่ชัดเจน มีการมอบหมายงานและกำหนดมาตรฐานการทำงานให้แก่หน่วยย่อยต่าง ๆ ขององค์การ มีระบบวัดผลการปฏิบัติงาน ตลอดจนระบบการให้คุณให้โทษ

2. ตัวแบบด้านการจัดการ (management model) ตัวแบบนี้จะให้ความสนใจสมรรถนะขององค์การเพราะเชื่อว่าความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติย่อมขึ้นอยู่กับองค์การที่รับผิดชอบในการนำนโยบายไปปฏิบัติ ซึ่งจะมีขีดความสามารถปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับความต้องการเพียงใดในลักษณะนี้ โครงการที่จะประสบความสำเร็จได้จึงจำเป็นต้องอาศัยโครงสร้างขององค์การที่เหมาะสม บุคลากรที่อยู่ในองค์การจะต้องมีความรู้ความสามารถทั้งทางด้านการบริหารและเทคนิคอย่างเพียงพอ นอกจากนี้องค์การยังจะต้องมีการวางแผนเตรียมการหรือมีความพร้อมเป็นอย่างดีทั้งทางด้านวัสดุอุปกรณ์ สถานที่ เครื่องมือเครื่องใช้ และงบประมาณ

3. ตัวแบบทางด้านการพัฒนาองค์การ (organization development model) ตัวแบบนี้จะเน้นการมีส่วนร่วมทำงานเป็นทีมที่มีประสิทธิภาพ การนำนโยบายมาปฏิบัติให้บังเกิดความสำเร็จจึงน่าจะเป็นเรื่องของการจูงใจ การใช้ภาวะผู้นำที่เหมาะสม การสร้างความผูกพัน โดยวิธีการให้สมาชิกในองค์การมีส่วนร่วมเพื่อให้เกิดการยอมรับ ตลอดจนการสร้างทีมงานมากกว่าการมุ่งใช้การควบคุม เป็นต้น

4. ตัวแบบทางกระบวนการของระบบราชการ (bureaucratic process model) ตัวแบบนี้เชื่อว่าอำนาจขององค์การไม่ได้อยู่ที่ตำแหน่งทางรูปนัย ได้แก่ หัวหน้าหรือผู้บังคับบัญชา แต่อำนาจจะกระจายทั้งองค์การ ข้าราชการระดับล่างที่ติดต่อกับใกล้ชิดกับประชาชน สามารถใช้วิจารณญาณในการตัดสินใจที่ผู้บังคับบัญชาไม่อาจจะควบคุมได้ โครงการนี้จะสำเร็จหรือไม่จึงขึ้นอยู่กับข้าราชการระดับนี้เป็นสำคัญ

5. ตัวแบบทางการเมือง (political model) ตัวแบบนี้เน้นว่าการสร้างความสมานฉันท์ (consensus) การมีส่วนร่วม (participation) เป็นสิ่งที่ยากจะเกิดขึ้นได้ในความเป็นจริง ความขัดแย้งจะเป็นปรากฏการณ์ธรรมดาที่เกิดขึ้นโดยทั่วไป ความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติจึงเกิดขึ้นจากความสามารถของผู้เล่น หรือบุคคลที่เป็นตัวแทนขององค์การ

6. ตัวแบบทั่วไป (general model) เป็นตัวแบบที่มีส่วนของตัวแปรจาก 5 ตัวแบบข้างต้นผสมอยู่มากพอที่จะช่วยให้เป็นตัวแบบที่มีความกว้างขวางกว่าตัวแบบอื่น ๆ ตัวแบบนี้ให้ความสำคัญปัจจัยหลัก 3 ตัว คือ กระบวนการสื่อสารข้อความ ปัญหาทางด้านสมรรถนะขององค์การและความร่วมมือสนับสนุนของผู้ปฏิบัติ ตัวแปรที่ใช้ศึกษาประสิทธิผล ในการปฏิบัติงาน คือ

กระบวนการติดต่อสื่อสาร กิจกรรมเพื่อให้การบังคับมีผล ลักษณะของหน่วยปฏิบัติสภาวะทางเศรษฐกิจและสังคม สภาวะทางการเมืองบรรทัดฐาน และวัตถุประสงค์ของนโยบาย ทรัพยากร ความสนับสนุนของผู้ปฏิบัติ

การประเมินประสิทธิผลของการปฏิบัติงานในองค์การ

การประเมินประสิทธิผลของการปฏิบัติงานในองค์การ เพื่อวัดประสิทธิผลนั้น ภาณิกิริตบุตร (2529: 184) ซึ่งว่าวัดได้จากหลายทางคือ

1. การประเมินประสิทธิผลขององค์การในแง่เป้าหมาย (the goal approach) เป็นการใช่วิธีวัดผลที่ตั้งอยู่บนวิธีการและเป้าหมายขององค์การ โดยพบว่าความสามารถในการผลิต (productivity) ความยืดหยุ่นคล่องตัว (flexibility) และการปราศจากซึ่งความกดดัน (strain) และข้อขัดแย้ง (conflict) มีความสัมพันธ์และเกี่ยวข้องกับประสิทธิผล เป็นเกณฑ์ที่บ่งชี้ความมีประสิทธิภาพ ปัจจัยเหล่านี้สัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดกับเป้าหมายขององค์การ ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการศึกษา ปัญหาสำคัญประการหนึ่งเกี่ยวกับการใช้ความสามารถในการผลิต เป็นเครื่อง บ่งชี้ความมีประสิทธิภาพที่สำคัญนั้น ในกรณีที่ยังคงการนั้นเป็นองค์การที่ทำหน้าที่หรือมีเป้าหมายในการให้บริการ และองค์การที่มีหน้าที่ในการผลิตเองหลายองค์การ ที่อาจไม่สามารถวัดประสิทธิผลขององค์การได้จากความสามารถในการผลิตอย่างเต็มที่ได้

2. การประเมินประสิทธิผลขององค์การในแง่ของระบบทรัพยากร (the system resource approach) เป็นการพยายามหลีกเลี่ยงจุดอ่อนและข้อบกพร่องบางประการของการประเมินผลในแง่ของเป้าหมาย โดยไม่พิจารณาถึงเป้าหมายขององค์การเสียเลยเพราะ เห็นว่าเป็นไปได้ยากที่จะให้การบรรลุเป้าหมายเป็นเครื่องวัดประสิทธิผลขององค์การ จึงมีการใช้แบบจำลองของระบบทรัพยากรแทน แบบจำลองนี้ตั้งอยู่บนแนวคิดที่ว่า องค์การเป็นระบบเปิดซึ่งมีความสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมในการแลกเปลี่ยน (exchange) และการแข่งขันกัน (competition) ดังนั้น ประสิทธิภาพหมายถึง ความสามารถขององค์การในการแสวงหาผลประโยชน์จากสภาพแวดล้อม เพื่อให้ได้มาซึ่งทรัพยากรซึ่งหายากและมีคุณค่า องค์การจะมีประสิทธิผลสูงสุดก็เมื่อองค์การสามารถแสวงหาประโยชน์สูงสุดได้จากตำแหน่งที่ทำการต่อรองและใช้ประโยชน์ได้มากที่สุด (optimizes) ในการได้มาซึ่งทรัพยากร

อย่างไรก็ตามแนวคิดด้านระบบทรัพยากรก็ได้แตกต่างไปจากการใช้เป้าหมายเท่าใดนัก เพราะที่จริงเป้าหมายอย่างหนึ่งขององค์การก็คือ การสรรหาทรัพยากรจากสภาพ

แวดล้อมนั่นเอง เป็นแต่เพียงการมองเป้าหมายขององค์กร ในฐานะที่มีความสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อม มากขึ้นนั่นเอง

3. การประเมินประสิทธิผลโดยใช้หลายเกณฑ์ (the multiple criteria effectiveness) วิธีการนี้มีความเหมาะสมเป็นที่ยอมรับกันอย่างกว้างขวาง ทั้งในแง่ของนักวิชาการ และเมื่อนำมาใช้ในการวัดประสิทธิผลขององค์กรในทางปฏิบัติก็ใช้ประเมินหน่วยงานต่าง ๆ ได้ดี กล่าวคือ

- 1) ความสามารถในการผลิตและประสิทธิภาพ โดยวัดจากผลผลิต
- 2) ลักษณะขององค์กร เช่น บรรยากาศขององค์กร สไตล์การอำนวยความสะดวกและสมรรถนะขององค์กรในการปฏิบัติงาน
- 3) พฤติกรรมในการผลิต เช่น การร่วมมือร่วมใจ การพัฒนาการปฏิบัติงาน

แนวความคิดทำนองเดียวกันนี้ก็ได้ถูกเสนอให้ลักษณะของการสร้างแบบจำลองโดย Gibson และคณะ ซึ่งสรุปจากการรวบรวมผลการศึกษาวิจัยที่ผ่านมาว่าเครื่องบ่งชี้ความมีประสิทธิภาพขององค์กรควรจะประกอบไปด้วยตัวแปรต่อไปนี้

- 1) ความสามารถในการผลิต (productivity)
- 2) ประสิทธิภาพ (efficiency)
- 3) ความพึงพอใจ (satisfaction)
- 4) การปรับตัว (adaptiveness)
- 5) การพัฒนา (development)

ส่วนแนวคิดเกี่ยวกับความมีประสิทธิภาพทั้งหมดนั้น สามารถสรุปถึงการวัดประสิทธิผลได้ใน 2 แนวทางคือ

1. การวัดประสิทธิผลจากกรอบของหน่วยงาน โดยเปรียบเทียบระหว่างผลการปฏิบัติงานที่เกิดขึ้นจริงกับเป้าหมายที่ได้ตั้งไว้ในแผนงานเท่านั้น ไม่ได้ก้าวล่วงไปพิจารณาถึงการตอบสนองต่อความต้องการของผู้รับบริการ

2. การวัดประสิทธิผลในแง่ของการตอบสนองต่อความต้องการของผู้รับบริการ โดยพิจารณาทั้งในแง่เชิงปริมาณ คุณภาพ ความรวดเร็ว ตลอดจนการมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีของผู้ที่ทำหน้าที่ให้บริการด้วย

กล่าวโดยสรุปทั้งหมด จากแนวคิดเกี่ยวกับการวัดการให้บริการสาธารณะที่มี นักวิชาการต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้นที่ได้ยกมาพิจารณา เมื่อนำมาสังเคราะห์แล้วอาจได้ข้อสรุปที่สำคัญ 3 ประการคือ

1. แนวทางการวัดเกี่ยวกับการให้บริการสาธารณะมีอยู่ 2 แนวทางคือ แนวทางการวัดแบบอัตวิสัย และแนวทางการวัดวัดวัตถุวิสัย โดยแนวทางแรกเน้นวัดความพึงพอใจของผู้รับบริการ ในขณะที่แนวทางหลังเน้นวัดที่ผู้ให้บริการ

2. ในแนวทางการวัดแบบอัตวิสัยที่เน้นการสอบถาม ความคิดเห็นของผู้รับบริการ สามารถที่จะวัดใน 6 องค์ประกอบที่สำคัญคือ

- 2.1 ความสามารถในการสนองตอบต่อความต้องการ หรือข้อเรียกร้องของผู้รับบริการและการมีส่วนร่วมของประชาชน
- 2.2 ความเสมอภาคในการให้บริการ
- 2.3 การให้บริการที่ตรงเวลา
- 2.4 การให้บริการอย่างพอเพียง
- 2.5 ความต่อเนื่องในการให้บริการ
- 2.6 ความก้าวหน้าในการให้บริการ

โดยในแนวทางการวัดแบบอัตวิสัยมีฐานคติที่ว่า ผู้รับบริการมีความสามารถในการรับรู้ถึงการบริการที่ได้รับ ซึ่งแต่ละบุคคลอาจมีการรับรู้ที่แตกต่างกันออกไป ขึ้นอยู่กับประสบการณ์หรือเกณฑ์ที่แต่ละบุคคลนำมาใช้ในการประเมินผล

3. ในแนวทางการวัดแบบวัตถุวิสัยที่เน้นวัดที่การให้บริการสาธารณะของผู้ที่ทำหน้าที่ให้บริการ สามารถที่จะวัดได้ใน 2 องค์ประกอบที่สำคัญคือ

- 3.1 ประสิทธิภาพของการให้บริการ วัดจากการเปรียบเทียบระหว่างผลผลิตที่เกิดขึ้นกับปัจจัยนำเข้าในเชิงปริมาณ และเปรียบเทียบกับความพึงพอใจของประชาชน
- 3.2 ประสิทธิภาพของการให้บริการ วัดจากการบรรลุเป้าหมายของหน่วยงานและความสามารถในการตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน

แนวความคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ

โดยทั่วไปการศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจมักนิยามศึกษากันในสองมิติ คือ มิติความพึงพอใจของผู้ปฏิบัติงาน (job satisfaction) และมิติความพึงพอใจในการรับบริการ (Service Satisfaction) ในการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาในมิติความพึงพอใจในการรับบริการเพื่อจะประเมินประสิทธิผลในการให้บริการ ซึ่งมีผู้กล่าวถึงแนวคิดนี้ไว้จำนวนมากในลักษณะใกล้เคียงและสัมพันธ์กับเรื่องทัศนคติ ดังนี้

ชริณี เดชจินดา (2530) อ้างใน กุลวดี พูลเสน (2538: 60) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกหรือทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ความรู้สึกจะเกิดขึ้นเมื่อความต้องการของบุคคลได้รับการตอบสนอง หรือบรรลุจุดหมายในระดับหนึ่ง ความรู้สึกดังกล่าวจะลดลงหรือไม่เกิดขึ้น หากความต้องการหรือจุดหมายนั้นไม่ได้รับการตอบสนอง

Vroom (1964) อ้างใน พูลศักดิ์ อินทรโยธา (2538: 59) กล่าวว่า ทัศนคติและความพึงพอใจในสิ่งหนึ่งสามารถใช้แทนกันได้ เพราะทั้งสองคำนี้จะหมายถึงผลที่ได้จากการที่บุคคลเข้าไปมีส่วนร่วมในสิ่งนั้น ทัศนคติด้านบวกจะแสดงให้เห็นสภาพความพึงพอใจในสิ่งนั้นและทัศนคติด้านลบจะแสดงให้เห็นสภาพความไม่พึงพอใจนั่นเอง

วิมลลลิตี หรยางกูร (2526: 40) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นการให้ค่าความรู้สึกของคนเราที่สัมพันธ์กับโลกทัศน์ที่เกี่ยวกับความหมายของสภาพแวดล้อม ค่าความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสภาพแวดล้อมจะแตกต่างกัน เช่น ความรู้สึกดี – เลว – พอใจ – ไม่พอใจ สนใจ – ไม่สนใจ เป็นต้น

บริบูรณ์ บ่อเกิดทรัพย์ (2534: 7-8) อ้างตามพจนานุกรมฉบับบัณฑิตยสถาน (2525: 588) ได้ให้ความหมายไว้ว่า “พึง” เป็นคำช่วยกริยาอื่น แปลว่า “ควร” เช่น พึงพอใจ หมายความว่า พอใจ ชอบใจ good ความพึงพอใจ หมายถึง คุณภาพหรือระดับความ พอใจ ซึ่งเป็นผลมาจากความสนใจและทัศนคติที่มีต่องาน ส่วน Shelly ใน วรณี อิศวานันท์ (2538: 60) ได้ศึกษาแนวความคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ สรุปได้ว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกสองแบบของมนุษย์ คือความรู้สึกในทางบวกและความรู้สึกทางลบ ความรู้สึกทางบวกเป็นความรู้สึกที่เมื่อเกิดขึ้นแล้วจะทำให้เกิดความสุข ความสุขนี้เป็นความรู้สึกที่แตกต่างจากความรู้สึกทางบวกอื่น ๆ กล่าวคือ เป็นความรู้สึกที่มีระบบย้อนกลับ ความรู้สึกสามารถทำให้เกิดความสุขหรือความรู้สึกทาง

บวกเพิ่มขึ้นได้อีก ดังนั้นจะเห็นได้ว่าความสุขเป็นความรู้สึกที่สลับซับซ้อนและมีความสุขนี้จะมีผลต่อบุคคลมากกว่าความรู้สึกทางบวกอื่น ๆ

ความรู้สึกทางลบ ความรู้สึกทางบวก และความสุข มีความสัมพันธ์กันอย่างสลับซับซ้อนและระบบความสัมพันธ์ของความรู้สึก ทั้งสามนี้เรียกว่าความพึงพอใจโดยความพึงพอใจจะเกิดขึ้นเมื่อระบบความพึงพอใจมีความรู้สึกทางบวกมากกว่าความรู้สึกทางลบ

สิ่งที่ทำให้เกิดความรู้สึกพึงพอใจของมนุษย์มักจะได้แก่ ทรัพยากร (resources) หรือสิ่งเร้า (stimulus) การวิเคราะห์ระบบความพึงพอใจ คือการศึกษาว่าทรัพยากรหรือสิ่งเร้าแบบใดเป็นสิ่งที่ต้องการที่จะทำให้เกิดความพอใจและความสุขแก่มนุษย์ ความพอใจจะเกิดได้มากที่สุดเมื่อมีทรัพยากรทุกอย่างที่เป็นที่ต้องการครบถ้วน

จากที่กล่าวมาข้างต้น แม้ว่าจะมีผู้ให้ความหมายของคำว่า "ความพึงพอใจ" ต่าง ๆ กันไป แต่พอสรุปได้ร่วมกันว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อเรื่องใด เรื่องหนึ่งในเชิงการประเมินค่า ซึ่งจะเห็นว่าแนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจนี้เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับทัศนคติอย่างแยกกันไม่ออก

สำหรับแนวความคิดเกี่ยวกับทัศนคตินั้น คอนซังจะมีผู้ศึกษากันอย่างกว้างขวาง ในองค์ประกอบด้านต่าง ๆ (Allport อ้างใน สำนักนโยบายและแผนกรุงเทพมหานคร (รายงานชิ้นต้น, 2537: 1-4) ดังนี้

1. องค์ประกอบด้านความรู้สึก (affective component) เป็นลักษณะทางความรู้สึก หรืออารมณ์ของบุคคล องค์ประกอบทางความรู้สึกนี้มี 2 ลักษณะคือ ความรู้สึกทางบวก ได้แก่ ชอบ พอใจ เห็นใจ และความรู้สึกทางลบ ได้แก่ ไม่ชอบ ไม่พอใจ กลัว รังเกียจ
2. องค์ประกอบด้านความคิด (cognitive component) เป็นการที่สมองของบุคคลรับรู้และวินิจฉัยข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้รับ เกิดเป็นความรู้ ความคิดเกี่ยวกับวัตถุ บุคคล หรือสภาพการณ์ขึ้น องค์ประกอบทางความคิดเกี่ยวข้องกับการพิจารณาที่มาของทัศนคติออกมาว่า ถูกหรือผิด ดีหรือไม่ดี

3. องค์ประกอบด้านพฤติกรรม (behavioral component) เป็นความพร้อมที่จะกระทำหรือพร้อมที่จะตอบสนองต่อที่มาของทัศนคติ

ดังนั้น ความพึงพอใจจึงเป็นองค์ประกอบด้านความรู้สึกของทัศนคติ ซึ่งไม่จำเป็นต้องแสดงหรืออธิบายเชิงเหตุผลเสมอไปได้ กล่าวโดยสรุปแล้ว ความพึงพอใจเป็นเพียงปฏิกิริยาด้านความรู้สึก (reactionary feeling) ต่อสิ่งเร้าหรือสิ่งกระตุ้น (stimulant) ที่แสดงผลออกมา (yield) ในลักษณะของผลลัพธ์สุดท้าย (final outcome) ของกระบวนการประเมิน

(evaluative process) โดยบ่งบอกถึงทิศทางของผลการประเมิน (direction of evaluative result) ว่าเป็นไปในลักษณะทิศทางบวก (positive direction) หรือทิศทางลบ (negative direction) หรือไม่มีปฏิกิริยา คือ เฉย ๆ (nonreaction) ต่อสิ่งเร้าหรือสิ่งกระตุ้นนั้นก็ได้

ความหมายและขอบข่ายเกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้รับบริการ

อมร รักษาสัตย์ นักวิชาการไทยอีกท่านหนึ่งก็เห็นถึงความพอใจของผู้รับบริการ เป็นมาตรการอีกอย่างหนึ่งที่ใช้วัดประสิทธิภาพของการบริหารงานได้ เพราะการจัดบริการของรัฐ นั้นมิใช่สักแต่จะทำให้เสร็จ ๆ ไป แต่หมายถึงการให้บริการอย่างดีเป็นที่พอใจของประชาชน (จักรชัย คงสุข, 2535: 23)

จากความหมายดังกล่าว จึงอาจสรุปได้ว่าความพึงพอใจ หมายถึง ความพอใจ ที่มีต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงานตามที่บุคคลได้คาดหวังไว้

ในการให้บริการสาธารณะต่าง ๆ นั้น ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อบริการ นับว่ามีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะเป็นสิ่งที่บ่งชี้ได้ว่าบริการสาธารณะดังกล่าวประสบผลสำเร็จ มากน้อยเพียงใด ความพึงพอใจต่อบริการสาธารณะนี้นักวิชาการบางท่านได้ให้ความหมายไว้ ได้แก่ ไมเคิล อาร์. ฟิตซ์เจอร์อัลด์ (Michael R. Fitzgerald) โรเบิร์ต เอฟ. ดูแรนท์ (Robert F. Durant) และจอห์น ดี. มิลเลท (John D. Millet) ฟิตเจอร์อัลด์ และดูแรนท์ ได้ให้ความหมาย เกี่ยวกับความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อบริการสาธารณะ (public service satisfaction) ว่าเป็นการประเมินผลการปฏิบัติงานด้านการให้บริการของหน่วยการปกครองท้องถิ่น โดยมี พื้นฐานมาจากการรับรู้ (perceptions) ถึงการส่งมอบบริการที่แท้จริงและ การประเมินผลนี้ก็จะ แตกต่างกันไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ที่แต่ละบุคคลได้รับเกณฑ์ (criteria) ที่แต่ละบุคคลตั้ง ไว้ รวมทั้งการตัดสินใจ (judgement) ของบุคคลนั้นด้วย โดยการ ประเมินผลสามารถแบ่งออกได้ เป็น 2 ด้านคือ

1. ด้านอัตวิสัย (subjective) ซึ่งเกิดจากการได้รับรู้ถึงการส่งมอบบริการ
2. ด้านวัตถุวิสัย (objective) ซึ่งเกิดจากการได้รับปริมาณและคุณภาพของบริการ

(เจ็ดศักดิ์ ชีวะก้องเกียรติ, 2534: 32)

ส่วนปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจนั้น สามารถพิจารณาได้จากแนวคิดเกี่ยวกับหลักการของการให้บริการสาธารณะดังนี้

John D. Millett (อ้างใน เทพศักดิ์ บุญยรัตพันธุ์, 2536: 20) กล่าวว่า เป้าหมายสำคัญของการบริการ คือ การสร้างความพึงพอใจในการให้บริการแก่ประชาชน โดยมีหลักหรือแนวทางคือ

1. การให้บริการอย่างเสมอภาค (equitable service) หมายถึง ความยุติธรรมในการบริหารงานภาครัฐที่มีฐานคติที่ว่าคนทุกคนเท่าเทียมกัน ดังนั้นประชาชนทุกคนจะได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกันในแง่มุมของกฎหมาย ไม่มีการแบ่งแยกกีดกันในการให้บริการ ประชาชนจะได้รับการปฏิบัติในฐานะที่เป็นปัจเจกบุคคลที่ใช้มาตรฐานการให้บริการเดียวกัน
2. การให้บริการที่ตรงเวลา (timely service) หมายถึง ในการบริการจะต้องมองว่าการให้บริการสาธารณะจะต้องตรงเวลา ผลการปฏิบัติงานของหน่วยงานภาครัฐจะถือว่าไม่มีประสิทธิผลเลย ถ้าไม่มีการตรงเวลา ซึ่งจะสร้างความไม่พึงพอใจให้แก่ประชาชน
3. การให้บริการอย่างเพียงพอ (ample service) หมายถึง การให้บริการสาธารณะต้องมีลักษณะ มีจำนวนการให้บริการและสถานที่ให้บริการอย่างเหมาะสม (The right quantity at the right geographical location) มิลเลท เห็นว่าความเสมอภาคหรือการตรงเวลา จะไม่มีความหมายเลย ถ้ามีจำนวนการให้บริการที่ไม่เพียงพอและสถานที่ตั้งที่ให้บริการสร้างความไม่ยุติธรรมให้เกิดขึ้นแก่ผู้รับบริการ
4. การให้บริการอย่างต่อเนื่อง (continuous service) หมายถึง การให้บริการสาธารณะที่เป็นไปอย่างสม่ำเสมอ โดยยึดประโยชน์ของสาธารณะเป็นหลัก ไม่ใช่ยึดความ พื่อใจของหน่วยงานที่ให้บริการว่าจะให้หรือหยุดบริการเมื่อใดก็ได้
5. การให้บริการอย่างก้าวหน้า (progressive service) หมายถึง การให้บริการสาธารณะที่มีการปรับปรุงคุณภาพและผลการปฏิบัติงาน กล่าวอีกนัยหนึ่งคือการเพิ่มประสิทธิภาพหรือความสามารถที่จะทำหน้าที่ได้มากขึ้นโดยใช้ทรัพยากรเท่าเดิม

ปรัชญา เวลารัชนี (2526: 251) กล่าวว่า การให้บริการของรัฐนั้นจะต้องคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้ด้วย

1. การให้บริการที่เป็นที่พึงพอใจแก่สมาชิกสังคม ความพึงพอใจเป็นสิ่งที่วัดได้ยาก หรือให้คำจำกัดความยาก แต่อาจกล่าวได้อย่างกว้าง ๆ ถึงองค์ประกอบที่จะทำให้เกิดความพึงพอใจ คือ

- ให้บริการที่เท่าเทียมกันแก่สมาชิกสังคม
- ให้บริการในเวลาที่เหมาะสม เช่น บริการดับเพลิง บริการช่วยเหลือผู้ประสบภัยน้ำท่วม
- ให้บริการโดยคำนึงถึงปริมาณความมากน้อย คือให้บริการไม่มากหรือน้อยเกินไป
- ให้บริการโดยมีการปรับปรุงให้ทันกับความเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ

2. การให้บริการโดยมีความรับผิดชอบต่อประชาชนเป็นค่านิยมพื้นฐานสำหรับการบริการราชการในสังคมประชาธิปไตย จะต้องทำหน้าที่ภายใต้การขึ้นาทางการเมืองจากตัวแทนของประชาชน และต้องสามารถให้บริการที่มีลักษณะสนองตอบต่อมิติมหาชน ต้องมีความยืดหยุ่นที่จะปรับเปลี่ยนลักษณะงานหรือการให้บริการที่สามารถสนองความต้องการที่เปลี่ยนแปลงได้มากที่สุด

แนวคิดเกี่ยวกับการแทรกแซงตลาดยางพารา

โครงการแทรกแซงตลาดยางพาราดำเนินการมาตั้งแต่ พ.ศ. 2537 เป็นต้นมา โดยคณะกรรมการสงเคราะห์การทำสวนยาง (ก.ส.ย.) มีมติให้สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สกย.) เปิดตลาดประมูลยางพาราระดับท้องถิ่น และดำเนินโครงการแทรกแซงตลาดยางพารา เพื่อให้สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจให้เกษตรกรชาวสวนยางขนาดเล็กดำรงอยู่ได้โดยไม่เดือดร้อน โดยมีการปรับราคาให้สูงขึ้นหรือต่ำลงตามสภาวะการค้าของโลกที่เป็นจริง ในปีงบประมาณ 2537 และปีงบประมาณ 2538 สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สกย.) ได้ซื้อขายจากเกษตรกรชาวสวนยางและขายยางให้กับพ่อค้าภายในประเทศ ในปีงบประมาณ 2539 สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางยังคงแทรกแซงซื้อขายจากเกษตรกรชาวสวนยางต่อไป แต่การขายได้เปลี่ยนแปลงไปตามนโยบายของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จากการขายภายในประเทศเป็นการขายตรงให้กับผู้ใช้อย่างของประเทศจีน ผลการดำเนินงานในปี 2539 สกย. ขาดทุน 2.48 ล้านบาท (สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง, 2541: 1-2)

ในปี 2540 สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี ได้เริ่มดำเนินโครงการแทรกแซงตลาดยางพารา ร่วมกับองค์การสวนยาง (อ.ส.ย.) ดำเนินโครงการแทรกแซงตลาดยางพารา ระยะที่ 1 วันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2540 ถึงวันที่ 31 ตุลาคม 2540

โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยางให้ขายยางได้ในราคาที่คุ้มทุนและรายได้เพียงพอในการยังชีพในช่วงเศรษฐกิจของประเทศอยู่ในภาวะถดถอย การดำเนินการในช่วงแรกของโครงการแทรกแซงตลาดยางพารา วันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2540 ถึง 12 พฤษภาคม 2540 องค์การสวนยาง (อ.ส.ย.) และสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สกย.) เป็นผู้รับซื้อยางจากเกษตรกรชาวสวนยาง ในช่วงที่สองวันที่ 13 พฤษภาคม 2540 ถึง 31 ตุลาคม 2540 ได้มีการปรับเปลี่ยนรูปแบบของการบริหารโครงการใหม่ โดยมีการแต่งตั้งคณะกรรมการระดับกระทรวงและระดับจังหวัด ซึ่งประกอบด้วยผู้ปฏิบัติงานซึ่งมาจากหลายหน่วยงาน จากองค์การสวนยาง สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง และคณะกรรมการจังหวัดรับซื้อยางจากเกษตรกรชาวสวนยาง

โครงการแทรกแซงตลาดยางพารา ระยะที่ 2 เริ่มดำเนินการวันที่ 1 ธันวาคม 2540 ถึงวันที่ 31 มีนาคม 2541 กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้รับมอบหมายให้สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ดำเนินการแทรกแซงตลาดยางพารา ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 25 พฤศจิกายน 2540 แทน โดยเริ่มดำเนินการตั้งแต่วันที่ 20 มกราคม 2541 ถึงวันที่ 31 มีนาคม 2541 โดยมีกรมส่งเสริมการเกษตร กรมวิชาการเกษตร กรมส่งเสริมสหกรณ์ สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร องค์การสวนยาง (อ.ส.ย.) และกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทยเป็นหน่วยงานสนับสนุนการแทรกแซงตลาดยางพารา จากการดำเนินโครงการแทรกแซงตลาดยางพารา ระยะที่ 2 เพื่อช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยาง จนกระทั่งวันที่ 4 มีนาคม 2541 ราคายางแผ่นดิบคุณภาพ 3 เริ่มปรับตัว ลดลงโดยตลอด จึงมีการแทรกแซงตลาดยางพาราต่อไป ตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2541 ถึงวันที่ 30 กันยายน 2541 เพื่อรักษาราคายางแผ่นดิบคุณภาพ 3 มิให้ต่ำกว่าราคากิโลกรัมละ 25 บาท (สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง, 2541: 8)

โครงการแทรกแซงตลาดยางพารา ระยะที่ 3 วันที่ 1 เมษายน 2541 ถึงวันที่ 30 กันยายน 2541 มีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยเหลือเกษตรกรให้สามารถขายยางได้ในราคาที่คุ้มกับต้นทุนและมีรายได้เพียงพอต่อการยังชีพในภาวะเศรษฐกิจถดถอย เป้าหมายหลักของโครงการแทรกแซงตลาดยางพารา คือ การรักษาเสถียรภาพราคายางที่เกษตรกรขายได้ให้ใกล้เคียงกับราคาแทรกแซงมากที่สุด ส่วนเป้าหมายรองคือ การแทรกแซงรับซื้อยางจากเกษตรกรจำนวน 40,000 ตัน การแทรกแซงตลาดยางพาราในระยะที่ 3 เริ่มดำเนินการเมื่อวันที่ 7 เมษายน 2541 ซึ่งสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สกย.) ดำเนินการแทรกแซงรับซื้อยางในตลาดประมูลยาง

ระดับท้องถิ่นของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง จำนวน 171 ตลาด และตลาดกลาง และตลาดกลางยางพาราขนาดใหญ่ 1 ตลาด รวมเป็น 172 ตลาด ครอบคลุมพื้นที่ 10 จังหวัด

โครงการแทรกแซงตลาดยางพารา ระยะที่ 4 วันที่ 1 ตุลาคม 2541 ถึงวันที่ 1 มกราคม 2542 สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางเป็นผู้แทรกแซงตลาดยางพารา โครงการแทรกแซงตลาดยางพารา ระยะที่ 5 วันที่ 11 มกราคม 2542 ถึงวันที่ 31 มีนาคม 2542 โดยสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางดำเนินโครงการแทรกแซงตลาดยางพารา เพื่อช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยางต่อไป

โครงการแทรกแซงตลาดยางพารา ระยะที่ 6 ได้ดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 18 พฤษภาคม 2542 ในการแก้ไขกฎเกณฑ์ กลไก และการบริหารโครงการแทรกแซงตลาดยางพารา กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โดยคณะกรรมการบริหารโครงการแทรกแซงตลาดยางพาราได้ปรับปรุงและเพิ่มเติมกฎเกณฑ์ กลไก และการบริหารโครงการแทรกแซงให้รัดกุมและเกิดประโยชน์ต่อเกษตรกรรายย่อยมากที่สุดเรียบร้อยแล้วเมื่อวันที่ 29 กรกฎาคม 2542 และให้ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการแทรกแซงตลาดยางพาราได้ถือปฏิบัติอย่างเคร่งครัดต่อไป (วารสารยางพารา, 2542: 134)

กฎเกณฑ์ กลไก และวิธีการบริหารโครงการแทรกแซงตลาดยางพารา

ข้อ 1. ชนิดของยางที่แทรกแซง

1.1 ยางแผ่นดิบคุณภาพ 1-4 ตามมาตรฐานของสถาบันวิจัยยางกรมวิชาการเกษตรกำหนด เฉพาะยางแผ่นดิบคุณภาพ 4 เพิ่มความชื้นจาก 4 % เป็น 6 %

2.2 ยางแผ่นรมควันของสถาบันเกษตรกรที่เป็นนิติบุคคล เป็นยางแผ่นรมควันคละชั้น 1-3 (ไม่อัดก้อน) และยางแผ่นรมควันต้องตัด (คัตติง) สิ่งสกปรก ฟองอากาศ และเนื้อมะพร้าวที่รมควันไม่สุกออกเรียบร้อยแล้ว

2.3 ยางแผ่นผึ่งแห้ง (Aired Dried Sheet: ADS) ของสถาบันเกษตรกรที่เป็นนิติบุคคล เป็นยางแผ่นผึ่งแห้งคุณภาพคละ 1-2 (อัดก้อนและห่อพลาสติก เรียบร้อยแล้ว)

ข้อ 2. คุณภาพยางที่แทรกแซง

2.1 ยางแผ่นดิบและยางแผ่นผึ่งแห้ง (ADS) เป็นไปตามมาตรฐานที่สถาบันวิจัยยางกำหนด

2.2 ยางแผ่นรมควันเป็นไปตามมาตรฐานสากล (The Green Book)

ข้อ 3. หน่วยงานแทรกแซง

3.1 สถาบันเกษตรกรที่เป็นนิติบุคคลเป็นจุดแทรกแซง โดยใช้สถานที่เครื่องมือและอุปกรณ์ที่จำเป็นในการแทรกแซงของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง กรมส่งเสริมการเกษตร และกรมส่งเสริมสหกรณ์

3.2 กรมส่งเสริมสหกรณ์ กรมส่งเสริมการเกษตร และสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง เป็นหน่วยงานให้การสนับสนุนสถาบันเกษตรกรที่เป็นจุดแทรกแซง

3.3 สถาบันเกษตรกรที่เป็นจุดแทรกแซง ต้องมีศักยภาพและความพร้อมในการบริหารการแทรกแซงเป็นอย่างดี ซึ่งกระทรวงเกษตรและสหกรณ์จะพิจารณาเป็นรายไป โดยผ่านการพิจารณาเบื้องต้นจากคณะกรรมการติดตามและตรวจสอบการแทรกแซงตลาดยางพาราระดับจังหวัดและผ่านการพิจารณาให้ความเห็นจากกรมตรวจบัญชีสหกรณ์ กรมส่งเสริมสหกรณ์ และกรมส่งเสริมการเกษตรก่อน

3.4 ให้กรมส่งเสริมสหกรณ์และกรมส่งเสริมการเกษตร กำกับดูแลให้สถาบันเกษตรกรที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ประกาศจุดแทรกแซงปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ กลไก และวิธีการบริหารโครงการแทรกแซงตลาดยางพารา ที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์กำหนดไว้อย่างเคร่งครัด หากจุดแทรกแซงใดไม่ปฏิบัติตามกระทรวงเกษตรและสหกรณ์จะสั่งให้ปิดจุดแทรกแซงนั้นทันที และดำเนินการตามกฎหมายต่อไป

ข้อ 4. การบริหารจุดแทรกแซง

4.1 สถาบันเกษตรกรที่เป็นนิติบุคคลและเป็นจุดแทรกแซง เป็นผู้บริหารการแทรกแซงและต้องรับซื้อขาย และให้บริการทั้งสมาชิกของตนเอง สมาชิกสถาบันเกษตรกรอื่น ๆ และเกษตรกรชาวสวนยางทั่วไป

4.2 เกษตรกรและสถาบันเกษตรกรที่เป็นนิติบุคคลที่จดทะเบียนในโครงการแทรกแซงตลาดยางพาราเท่านั้นที่สามารถขายยางได้

4.2.1 กรณีผู้มีบัตรอนุญาตขายยาง ประสงค์จะมอบอำนาจให้ผู้อื่นนำยางไปขายและรับเงินค่าตอบแทน ให้ทำเป็นหนังสือมอบฉันทะและผู้รับมอบฉันทะต้องเป็นสามี/ภรรยา หรือบุตรเท่านั้น ซึ่งผู้รับมอบฉันทะต้องแสดงหลักฐานการเป็นสามี/ภรรยา หรือบุตรของผู้มีบัตรอนุญาตขายยางให้เจ้าหน้าที่ที่จุดแทรกแซงทราบทุกครั้ง

4.2.2 กรณีที่ทำบัตรใหม่ เกษตรกรรายย่อยหรือสถาบันเกษตรกรที่เป็นนิติบุคคลที่ทำบัตรอนุญาตขายยางใหม่ สามารถนำยางไปขายที่จุดแทรกแซงได้ตามปริมาณยางที่

กระทรวงฯ กำหนด สำหรับจำนวนวันสะสมกำหนดให้ไม่เกิน 15 วัน นับจากวันที่ได้รับบัตรอนุญาต (ขอมีบัตรใหม่) หรือวันขายยางครั้งสุดท้าย

4.2.3 กรณีผู้มีบัตรอนุญาตขายยางที่ไม่ถูกต้อง เช่น บัตรปลอมให้ จุดแทรกแซงยึดบัตรคืน และให้ดำเนินการตามกฎหมายต่อไป

4.3 สำหรับขั้นตอนการบริการที่สถาบันเกษตรกร ผู้บริหารจุดแทรกแซง ต้อง รับผิดชอบมี 5 ขั้นตอนคือ

4.3.1 การลงทะเบียนเกษตรกรและสถาบันเกษตรกรที่มาขายยาง ณ จุดแทรกแซง

4.3.2 การคัดคุณภาพยางแผ่นดิบ ยางแผ่นรมควัน (ไม่อัดก้อน) และ ยางแผ่นผึ่งแห้ง (อัดก้อน) โดยให้กรรมการคัดคุณภาพตรวจสอบเลขหมายบนแผ่นยางให้ตรงกับ เลข 4 ตัวสุดท้ายของบัตรอนุญาตขายยาง

4.3.3 การชั่งน้ำหนักยาง

4.3.4 การจ่ายเงินค่ายาง ให้กรมส่งเสริมการเกษตรหรือกรมส่งเสริม สหกรณ์เป็นผู้ดำเนินการและกำกับกับการเบิก/จ่ายเงินค่ายางร่วมกับสถาบันเกษตรกรที่บริหารจุด แทรกแซง

4.3.5 การส่งมอบยางและการรายงานผลการดำเนินงาน ทุกครั้งที่มีการ เปิดบริการ

ข้อ 5. การคัดคุณภาพยาง ณ จุดแทรกแซง

ให้ตั้งคณะกรรมการคัดคุณภาพยาง 3 ฝ่าย คือ ตัวแทนเกษตรกร (เป็น สมาชิกสถาบันเกษตรกรที่บริหารจุดแทรกแซงหรือไม่เป็นก็ได้) เจ้าหน้าที่สำนักงานกองทุน สงเคราะห์การทำสวนยาง เจ้าหน้าที่ของกรมส่งเสริมการเกษตร หรือเจ้าหน้าที่กรมส่งเสริม สหกรณ์ (กรณีเจ้าหน้าที่กรมส่งเสริมสหกรณ์ไม่พอ ให้กรมส่งเสริมการเกษตรสนับสนุนและช่วย เหลือ)

5.1 การคัดคุณภาพยางแผ่นดิบและยางแผ่นรมควัน คัดที่จุดแทรกแซงทุกจุด

5.2 การคัดคุณภาพยางแผ่นผึ่งแห้ง คัดที่สำนักงานตลาดกลางยางพารา อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา และตลาดกลางยางพารา อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ข้อ 6. คุณสมบัติของผู้นำยางไปขายที่จุดแทรกแซง

6.1 เกษตรกรชาวสวนยางทั่วไป

6.2 สมาชิกสถาบันเกษตรกรที่เป็นนิติบุคคล ในกรณีขายยางแผ่นรมควัน (ตามข้อ 1.2) หรือยางแผ่นผึ่งแห้ง (ตามข้อ 1.3) สถาบันเกษตรกรที่เป็นนิติบุคคลต้องมีโรงงาน ควันหรือโรงงานผลิตยางแผ่นผึ่งแห้งเป็นของสถาบันเกษตรกรฯ และเป็นผู้ผลิตยางแผ่นรมควัน หรือยางแผ่นผึ่งแห้งเอง

6.3 ผู้นำยางไปขายตามข้อ 6.1 และ 6.2 ต้องเป็นเกษตรกรรายย่อย มีคุณสมบัติดังนี้

6.3.1 เกษตรกรรายย่อย

1) ต้องมีเนื้อที่สวนยางไม่เกิน 50 ไร่ และต้องมีหลักฐานการถือครองสวนยางตามที่ราชการเป็นผู้ออกให้ (โฉนด นส.3 ก นส. 3 สปก 4-01 ภบท 5) หรือเป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรี

2) กรณีมีเนื้อที่สวนยางเกินกว่า 50 ไร่ ให้ขายยางได้เพียง 50 ไร่

3) กรณีมีเนื้อที่ต่ำกว่า 50 ไร่ ให้ถือเนื้อที่สวนยางที่ถือครองจริง

4) กำหนดผลผลิตยางที่สามารถนำไปขาย ณ จุดแทรกแซง ตามข้อ 1) , 3) และ 4) ได้ 2 กิโลกรัมต่อไร่ต่อวัน

6.3.2 สถาบันเกษตรกรที่เป็นนิติบุคคล

1) สมาชิกที่รวมยางไปขายที่จุดแทรกแซงต้องมีคุณสมบัติเหมือนข้อ 6.3.1

2) ประธานสถาบันเกษตรกรที่เป็นนิติบุคคลหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้รวบรวมและนำยางของสมาชิกไปขาย ต้องแนบรายละเอียดชื่อสมาชิก หมายเลขประจำบัตรผู้ขายยาง และน้ำหนักยางที่นำมาขายให้ตรงตามน้ำหนักยางทั้งหมด ที่ประสงค์ขาย และแจ้งให้จุดแทรกแซงทราบเพื่อพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องของเอกสารตามข้อ 6.3.1 และลงทะเบียนเพื่ออนุญาตให้ขายยางได้ต่อไป

6.3.3 เกษตรกรรายย่อยและสถาบันเกษตรกรที่เป็นนิติบุคคลต้องทำเครื่องหมายบนมุมของแผ่นยาง โดยนำเลข 4 ตัวท้ายของเลขบัตรอนุญาตขายยาง โดยใส่อักษร ก หรือ ข หรือ ค นำหน้าหมายเลข 4 หลัก ตามการจำแนกขนาดพื้นที่ด้วย

1) อักษร ก แทน เกษตรกรที่มีเนื้อที่สวนยางไม่เกิน 50 ไร่

2) อักษร ข แทน เกษตรกรที่มีเนื้อที่สวนยางมากกว่า 50 ไร่ (ให้ขายยางได้เพียง 50 ไร่)

3) อักษร ค แทน เกษตรกรที่เป็นสมาชิกสถาบันเกษตรกรที่เป็นนิติบุคคล ทั้งนี้ให้มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 15 สิงหาคม 2542

6.4 ให้เกษตรกรสามารถเลือกจุดแทรกแซงที่ประสงค์จะนำขายไปขายได้ 2 จุดตามอำเภอและจังหวัดที่ต้องการ

6.5 ให้จุดแทรกแซงลงรายละเอียดวันที่ขายยาง ชนิดยาง และน้ำหนักยางที่ขายในบัตรประจำตัวผู้ขายยางทุกครั้ง เพื่อให้เป็นหลักฐานการขายยางในครั้งต่อไป

6.6 ผู้ขายยางสามารถขายยางได้ทุกวัน หรือเก็บรวบรวมยางหลายวันจึงนำไปขายได้ แต่รวมน้ำหนักยางได้ไม่เกิน 15 วันนับจากวันสุดท้ายที่ขายยาง ณ จุดแทรกแซง กรณีเกินกว่า 15 วัน ให้ขายยางได้เท่ากับน้ำหนักยางใน 15 วัน ตามหลักเกณฑ์ข้อ 6.3.1

ข้อ 7. การจดทะเบียนเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร

ให้กรมส่งเสริมการเกษตรเป็นผู้จดทะเบียนเกษตรกรและสถาบันเกษตรกรที่เป็นนิติบุคคล (ต้องมีรายชื่อสมาชิกและเป็นไปตามข้อ 6.3.1) ที่ประสงค์ขายยางในโครงการแทรกแซงตลาดยางพารา โดยให้เกษตรกรตำบลเป็นผู้รับรองคุณสมบัติของเกษตรกรและเกษตรกรอำเภอเป็นผู้ลงนามในบัตรอนุญาตขายยาง และให้เกษตรกรอำเภอรายงานให้เกษตรและสหกรณ์จังหวัดทราบ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและจัดทำเป็นทะเบียนให้เป็นปัจจุบัน และจัดส่งให้จุดแทรกแซงทุกจุดที่จังหวัดรับผิดชอบใช้เป็นทะเบียนตรวจสอบบัตรอนุญาตขายยางต่อไป

ข้อ 8. การเบิกและการจ่ายเงิน

8.1 ให้เกษตรจังหวัดและสหกรณ์จังหวัดที่มีจุดแทรกแซง เปิดบัญชีชื่อ “โครงการแทรกแซงตลาดยางพารา กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จังหวัด.....” ที่ธนาคารของรัฐบาล พร้อมทั้งผู้มีอำนาจสั่งจ่าย 3 ท่าน และแจ้งให้องค์การสวนยางทราบ เพื่อใช้เป็นบัญชีค่าซื้อขายและค่าบริการจุดแทรกแซง

8.2 ให้องค์การสวนยางโอนเงินให้เกษตรจังหวัดและสหกรณ์จังหวัด ตามบัญชีข้อ 8.1

8.3 ให้สถาบันเกษตรกรที่เป็นจุดแทรกแซงเปิดบัญชีชื่อ “โครงการแทรกแซงตลาดยางพารา กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ตำบล..... อำเภอ.....” ที่ธนาคารของรัฐบาล พร้อมทั้งผู้มีอำนาจสั่งจ่ายอีก 3 ท่าน โดยให้เจ้าหน้าที่ของกรมส่งเสริม

การเกษตร หรือเจ้าหน้าที่กรมส่งเสริมสหกรณ์ 1 ท่าน เป็นผู้มีอำนาจในการเบิก/จ่ายเงิน และแจ้ง
ให้องค์การสวนยางทราบ

8.4 เกษตรจังหวัดและสหกรณ์จังหวัดโอนเงินให้สถาบันเกษตรกรตามชื่อ
และเลขที่บัญชีข้อ 8.3 เพื่อใช้ในการซื้อขายและค่าบริหารจุดแทรกแซงต่อไป

8.5 ให้องค์การสวนยางโอนเงินค่าจ้างเพิ่มเติมให้เกษตรจังหวัดและสหกรณ์
จังหวัดตามความเหมาะสม เมื่อทั้งสองหน่วยงานได้รายงานผลการใช้เงินไปแล้วไม่น้อยกว่า
ร้อยละ 70 ของยอดเงินที่โอนครั้งหลังสุด

ข้อ 9. ค่าบริการการซื้อขาย

9.1 ให้องค์การสวนยางจ่ายค่าบริการซื้อขายให้สถาบันเกษตรกรที่เป็น
จุดแทรกแซง โดยวิธีการเหมาจ่ายร้อยละ 1 ของมูลค่ายางตามน้ำหนักยางที่จุดแทรกแซงและผู้
รับเหมากรรมควันได้ตกลงรับมอบ ณ จุดแทรกแซง

9.2 สถาบันเกษตรกรที่เป็นผู้บริการจุดแทรกแซงไม่สามารถเรียกเก็บเงินค่า
บริการใดเพิ่มเติมจากเกษตรกร และ/หรือสมาชิกสถาบันเกษตรกรที่นำยางไปขาย ณ จุดแทรกแซง
ได้ เพราะได้รับเงินค่าจ้างเหมาตามข้อ 9.1 แล้ว

ข้อ 10. การรวมควัน

10.1 ให้องค์การสวนยางจัดแบ่งพื้นที่การแทรกแซงตลาดยางพาราออกเป็น
เขต ๆ ละ 2-3 จังหวัด ตามความเห็นชอบและเหมาะสม

10.2 ให้องค์การสวนยางจ้างเหมาเอกชนเป็นผู้รับรวมควันยาง ตามเขตที่แบ่ง
ตามข้อ 10.1 ตามกฎเกณฑ์การจ้างรวมควันที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์กำหนด

10.3 ให้เอกชนผู้ประสงค์รับจ้างเหมารวมควันเป็นผู้รับผิดชอบ

10.3.1 การรับมอบยางจากจุดแทรกแซง ในจังหวัดที่รับจ้างเหมาตาม
ข้อ 10.2

10.3.2 การรวมควัน การจัดชั้นคุณภาพยางแผ่นรวมควัน การอัดก้อน/ทา
แป้ง และการทำเครื่องหมายที่ก้อนยางแผ่นรวมควัน และต้องเป็นไปตามมาตรฐานสากลกำหนด

10.3.3 การส่งมอบยางแผ่นรวมควันที่ผ่านการตรวจรับและการตรวจ
สอบคุณภาพเรียบร้อยแล้ว ไปเก็บยังโกดังที่กรมวิชาการเกษตรกำหนด

10.4 ให้องค์การสวนยางกำหนดราคากลาง กฎเกณฑ์ และเงื่อนไขการจ้าง
เหมาเอกชนรมควันยาง และเสนอกระทรวงเกษตรและสหกรณ์พิจารณาอนุมัติ

10.5 ให้องค์การสวนยางเป็นผู้ลงนามในสัญญาการจ้างเหมารมควันและ
เป็นผู้จ่ายค่ารมควันตามอัตราที่กำหนดไว้ในสัญญาการจ้างรมควัน

10.6 กรมวิชาการเกษตรได้กำหนดมาตรฐานการรมควันตามคุณภาพยาง
แผ่นดิบที่แทรกแซงดังนี้

ยางแผ่นดิบคุณภาพ	ปริมาณยางแผ่นรมควันที่ได้ (%)		
	ชั้น 1-3	ชั้น 4-5	ยางคัดตั้งไม่ต่ำกว่า
1	85	13	2
2	80	18	2
3	70	27	3
4	40	56	4

10.7 กำหนดมาตรฐานน้ำหนักยางที่สูญเสีย ตั้งแต่การขนยางจากจุดแทรก
แซงไปรมควันจนแล้วเสร็จ ไม่เกินร้อยละ 4 ของน้ำหนักยางที่ได้รับมอบ ณ จุดแทรกแซง

ข้อ 11. การตรวจสอบบัญชี

11.1 ให้กรมตรวจบัญชีสหกรณ์เป็นหน่วยงานหลักในการจัดทำระบบบัญชี
และตรวจสอบบัญชีโครงการแทรกแซงตลาดยาง

11.2 ให้องค์การสวนยางเป็นผู้จ้างผู้จัดทำบัญชีตามที่กรมตรวจบัญชี
สหกรณ์กำหนด โดยใช้งบประมาณจากโครงการแทรกแซงตลาดยาง

ข้อ 12. การตรวจคุณภาพยาง

12.1 ให้กรมวิชาการเกษตรเป็นหน่วยงานหลักในการตรวจรับและตรวจ
คุณภาพยางแผ่นรมควันที่ได้จากการแทรกแซง สำหรับค่าใช้จ่ายให้เบิกจากโครงการแทรกแซง
ตลาดยางพารา

ข้อ 13. การเก็บยาง

13.1 ให้กรมวิชาการเกษตรเป็นหน่วยงานหลักในการจัดระบบและการเก็บยางแผ่นรมควันที่ได้จากการแทรกแซง

13.2 ให้กรมวิชาการเกษตรเป็นผู้จัดหาโกดังเก็บยาง โดยการเช่าเหมาจากเอกชน สำหรับค่าใช้จ่ายให้เบิกจากโครงการแทรกแซงตลาดยาง โดยให้องค์การสวนยางเป็นผู้ลงนามในสัญญาจ้าง

ข้อ 14. การรายงานผล

14.1 ให้ส่วนราชการที่ปฏิบัติงานตามโครงการแทรกแซงตลาดยาง จัดระบบการรายงานผลการดำเนินงานที่รับผิดชอบ และรายงานให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ทราบเป็นรายวันและรายสัปดาห์

14.2 ให้สถาบันเกษตรกรที่บริหารจุดแทรกแซงรายงาน

14.2.1 ผลการซื้อขาย ค่ายาง และการส่งมอบยางให้กับเกษตรกรอำเภอ/สหกรณ์อำเภอทุกวันที่เปิดบริการซื้อขาย

14.2.2 ให้เกษตรกรอำเภอ/สหกรณ์อำเภอรวบรวมรายงานข้อ 14.2.1 ให้เกษตรกรจังหวัด/สหกรณ์จังหวัดทราบ

14.2.3 ให้เกษตรกรจังหวัด/สหกรณ์จังหวัดรวบรวมรายงานแต่ละอำเภอและส่งให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ในทุกวันทำการ

14.2.4 เฉพาะรายงานผลการใช้เงิน ให้เกษตรกรจังหวัด/สหกรณ์จังหวัดรายงานให้องค์การสวนยางทราบก่อนเวลา 10.00 น. ของวันถัดไป

ข้อ 15. การเบิกค่าใช้จ่ายในการปฏิบัติงานของหน่วยงานราชการ

15.1 ค่าใช้จ่ายที่ส่วนราชการเบิกจ่ายให้ถือตามระเบียบขององค์การสวนยาง

15.2 การเบิกจ่ายตามข้อ 15.1 ให้เบิกจ่ายตามที่เป็นจริง และมีหลักฐานการเบิกจ่ายทุกครั้ง

15.3 ให้หน่วยงานที่เบิกจ่ายเก็บหลักฐานไว้ ณ หน่วยงานนั้น และสำเนาให้กรมตรวจบัญชีสหกรณ์ทราบ เพื่อจัดทำบัญชีใหญ่ของโครงการแทรกแซงตลาดยางพาราต่อไป

15.4 กำหนดวงเงินให้หน่วยงานราชการกันเงิน เพื่อเป็นเงินทดรองจ่ายในการปฏิบัติงานโครงการแทรกแซงตลาดยางพารา จากเงินซื้อยางที่องค์การสวนยางโอนให้ ดังนี้

15.4.1 จังหวัดที่มีจุดแทรกแซงไม่เกิน 10 จุด ยืมเงินทดรองจ่ายได้ไม่เกินเดือนละ 6,000 บาท

15.4.2 จังหวัดที่มีจุดแทรกแซงเกิน 10 จุด ยืมเงินทดรองจ่ายได้ไม่เกินเดือนละ 10,000 บาท

ข้อ 16. การกำหนดราคายางแทรกแซงตลาดยางพารา

16.1 ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 20 กรกฎาคม 2542 ให้ตั้งคณะกรรมการกำหนดราคาในการแทรกแซงประกอบด้วย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง (นายพิเชษฐ พันธ์วิชาติกุล) รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (นายอาคม เ่องฉ้วน) และปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โดยกำหนดราคายางที่แทรกแซงให้สอดคล้องกับราคายางในตลาด เพื่อเป็นการจูงใจให้พ่อค้ายางซื้อขายจากเกษตรกรมากขึ้น โดยคณะกรรมการกำหนดราคาจะพิจารณากำหนดราคาแทรกแซงทุก 2 สัปดาห์

16.2 การกำหนดราคากลางยางแผ่นดิบ ให้ใช้ราคายางแผ่นรมควันชั้น 3 จาก 2 ตลาด คือ ราคาตลาดญี่ปุ่น (TOCOM) และราคาตลาดสิงคโปร์ (SICOM) คิดทอนค่าเป็นราคายางแผ่นดิบคุณภาพ 3 ณ ตลาดหาดใหญ่ แล้วนำมาหาค่าเฉลี่ยร่วมกับราคายางแผ่นดิบคุณภาพ 3 ของตลาดกลางยางพารา อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา และใช้ราคายางที่ได้เป็นราคากลางในการพิจารณาราคายางแผ่นดิบคุณภาพ 3 ที่ใช้แทรกแซง

16.3 สำหรับราคายางแผ่นดิบคุณภาพ 3 ที่ใช้ในการแทรกแซงให้สูงกว่าราคากลางที่กำหนดตามข้อ 16.2 และเป็นไปตามข้อ 16.1 และใช้เป็นราคาฐานสำหรับการกำหนดราคาแทรกแซงยางแผ่นดิบคุณภาพ 1, 2 และ 4 ยางแผ่นรมควัน (ไม่อัดก้อน) คละชั้น 1-3 และยางแผ่นผึ่งแห้ง (อัดก้อน) คละคุณภาพ 1-2 ต่อไป

ข้อ 17. การติดตามและตรวจสอบการแทรกแซงตลาดยางพารา

17.1 ระดับจังหวัด กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้แต่งตั้งคณะกรรมการติดตามและตรวจสอบการแทรกแซงระดับจังหวัด โดยมีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธาน

17.2 ระดับกระทรวง

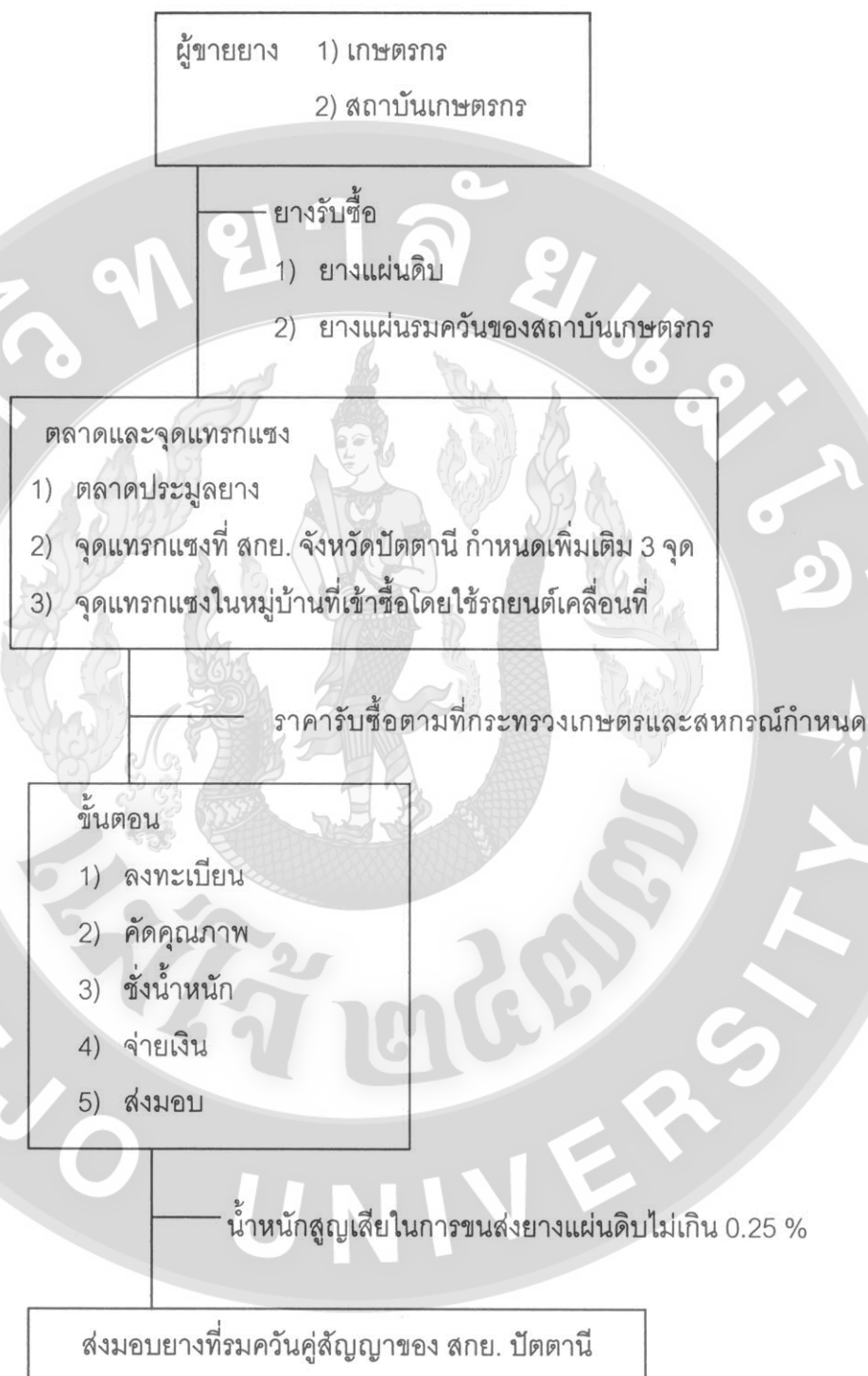
17.2.1 สำนักนายกรัฐมนตรีได้แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อติดตามประเมินผลและแนะนำการเพิ่มประสิทธิภาพของการดำเนินการตามโครงการแทรกแซงตลาดยางพารา โดยมีปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน

17.2.2 กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้แต่งตั้งคณะกรรมการโครงการแทรกแซงตลาดยางพารา โดยมีรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (นายอาคม เ่องฉ้วน) เป็นประธาน

17.2.3 กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้แต่งตั้งคณะกรรมการติดตามและตรวจสอบโครงการแทรกแซงตลาดยางพาราเฉพาะกิจ โดยมีหัวหน้าผู้ตรวจราชการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เป็นประธาน

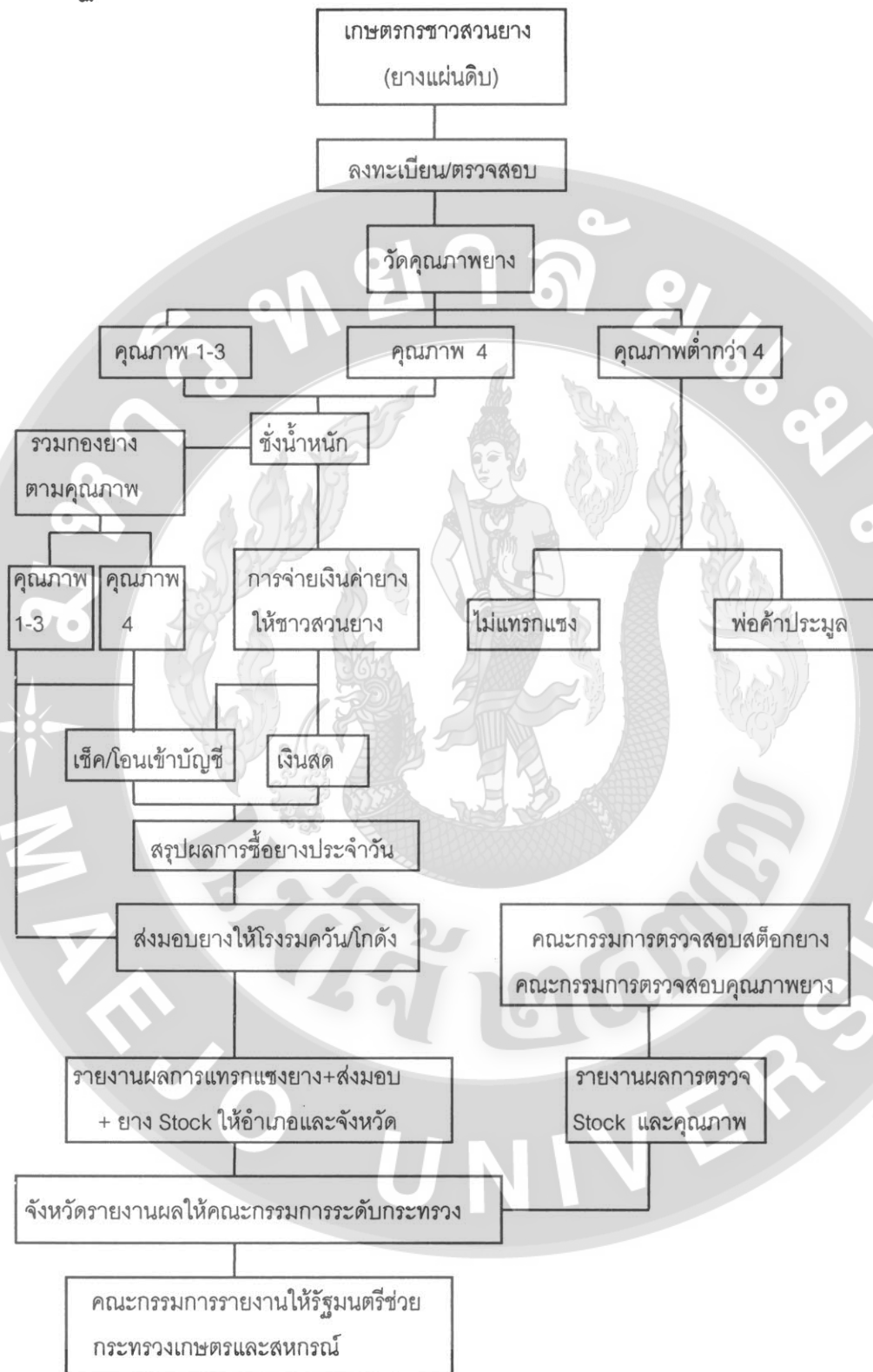
แผนผังการซื้อขายยางจากเกษตรกร/สถาบันเกษตรกร

ภาพที่ 1 แผนผังการซื้อขายยางจากเกษตรกร/สถาบันเกษตรกร

ที่มา : สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง, 2542: 7

กรอบปฏิบัติงานโครงการแทรกแซงตลาดยางพารา

ภาพที่ 2 กรอบปฏิบัติงานโครงการแทรกแซงตลาดยางพารา

ที่มา : สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง, 2540: 7

มาตรการการซื้อขายแผ่นดินจากเกษตรกรชาวสวนยาง

- ข้อ 1 พื้นที่ที่เข้าแทรกแซงเป็นไปตามคณะกรรมการปฏิบัติการโครงการแทรกแซงตลาดยางพาราระดับจังหวัดกำหนด
- ข้อ 2 คุณสมบัติของผู้นำยางมาขาย ณ จุดแทรกแซงตามข้อ 1 ประกอบด้วย
- 2.1 เกษตรกรชาวสวนยาง
 - 2.2 สมาชิกสหกรณ์การเกษตร
 - 2.3 สมาชิกกลุ่มปรับปรุงคุณภาพยางแผ่นดิบ
 - 2.4 สมาชิกสหกรณ์กองทุนสวนยาง
 - 2.5 สมาชิกสมาคมชาวสวนยางจังหวัด
- กรณีผู้นำยางมาขายในนามของสถาบันเกษตรกร ตามข้อ 2.2-2.5 ต้องแนบรายชื่อและปริมาณยางของเกษตรกรที่เป็นสมาชิกด้วย
- ข้อ 3 ให้คณะกรรมการปฏิบัติตามโครงการแทรกแซงยางพาราระดับตำบลและจุดแทรกแซงตามข้อ 1 จัดทำทะเบียนผู้ขายยางพาราตามข้อ 2 ให้เรียบร้อยเพื่อสะดวกต่อการตรวจสอบ
- ข้อ 4 จุดแทรกแซงตั้งอยู่ในบริเวณสถานที่ของหน่วยราชการใด ให้ส่วนราชการนั้นเป็นผู้บริหารจุดแทรกแซง และกำหนดเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบในแต่ละกิจกรรมขั้นตอนให้ชัดเจนด้วย เพื่อสะดวกต่อการติดต่อและประสานงานให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการปฏิบัติตามโครงการแทรกแซงตลาดยางพาราระดับอำเภอกำหนด
- ข้อ 5 ขั้นตอนการซื้อขายแผ่นดิน
- 5.1 การบริการซื้อขายจากเกษตรกร แบ่งออกเป็น 5 ขั้นตอนหลักคือ
 - 1) การลงทะเบียนเกษตรกรผู้นำยางมาขาย
 - 2) การคัดเลือกคุณภาพยางแผ่นดิบให้เป็นไปตามมาตรฐานคุณภาพยางที่กำหนด
 - 3) การชั่งน้ำหนักยาง
 - 4) การจ่ายเงินค่ายาง
 - 5) การส่งมอบยาง

5.2 เปิดบริการซื้อขายเวลา 09.00-14.00 น. ทุกวันอังคารและวันวัน
หยุดทำการ

5.3 ยางแผ่นดิบที่แทรกแซงเป็นยางแผ่นดิบคุณภาพ 1,2,3 และ 4
ตามมาตรฐานคุณภาพยางของสถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร

รายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

รายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานการให้บริการของสำนักงานกองทุน
สงเคราะห์การทำสวนยางแก่เกษตรกรชาวสวนยาง มีดังนี้

งานวิจัยของ บัณฑิต ปริเปรมกุล (2542: บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง การดำเนินงาน
ตลาดประมูลยางของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า
เกษตรกรชาวสวนยางมีความคิดเห็นว่าการดำเนินงานตลาดประมูลยาง ในส่วนของวัตถุประสงค์
ของงานตลาดประมูลยางและวิธีการดำเนินงานตลาดประมูลยางนั้นมีความคิดสอดคล้องกับ
ความต้องการของเกษตรกรชาวสวนยาง โดยเฉพาะเรื่องเพื่อให้เกษตรกรชาวสวนยางได้รับ
ความเป็นธรรมในการขายยางแผ่นดิบ การที่เจ้าหน้าที่มีหมายเลขลำดับที่แก่เกษตรกรชาวสวนยาง
ตามเวลาที่มาถึงตลาดประมูลยาง การชั่งน้ำหนักยางแผ่นดิบ ณ จุดชั่งยางของตลาด การคัด
คุณภาพอาศัยเกณฑ์ของสถาบันวิจัยยาง การประมูลยางจะดำเนินการโดยเจ้าหน้าที่ของตลาด
ประมูลยางโดยอาศัยหลักเกณฑ์ตัดสินผู้มีสิทธิ์ซื้อขายจากการเสนอราคาที่สูงสุด และให้มี
การชำระเงินในวันที่มีการตกลงซื้อขาย

ส่วนงานวิจัยของ นวรัตน์ หนูสังข์ (2539: บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของ
เกษตรกรชาวสวนยางต่อการดำเนินงานของตลาดกลางยางพารา อำเภอหาดใหญ่ จังหวัด สงขลา
พบว่ามีความคิดเห็นในระดับสูงต่อการดำเนินงานของตลาดกลางยางพาราในด้านราคาที่เป็น
ธรรม ด้านความเที่ยงตรงของเครื่องชั่ง และด้านคุณภาพชีวิตหลังมีตลาดกลางยางพารา ส่วน
ความคิดเห็นของเกษตรกรต่อการดำเนินงานของตลาดกลางยางพารา ในด้านคุณภาพยาง
ความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

ปัญหาและอุปสรรคของเกษตรกร ได้แก่ ผลกระทบของความผันแปรของราคาราย
ราคารายไม่เหมาะสมกับคุณภาพยาง ยางแผ่นดิบมีคุณภาพต่ำในช่วงฤดูฝน เกษตรกรชาวสวน
ยางขาดทักษะและความรู้ในด้านการพัฒนาคุณภาพยาง และผู้คัดคุณภาพยางไม่ให้เป็น
ธรรมแก่เกษตรกรชาวสวนยางเกี่ยวกับความเที่ยงตรงของเครื่องชั่ง คุณภาพของเครื่องชั่งใน

ท้องถิ่นไม่ได้มาตรฐาน และเกษตรกรไม่มีส่วนร่วมในกระบวนการซึ่งยาง ปัญหาด้านเจ้าหน้าที่ไม่เพียงพอในการให้บริการและการชำระเงินไม่ตรงเวลาที่กำหนด

ข้อเสนอแนะของเกษตรกรชาวสวนยาง ได้แก่ คาดหวังให้รัฐบาลช่วยในการยกระดับราคายางให้สูงขึ้น โดยมีการประกันราคายางไม่ให้ตกต่ำกว่าราคากิโลกรัมละ 30 บาท ต้องการให้รัฐบาลสนับสนุนเกษตรกรในการปรับปรุงคุณภาพยาง และให้การคัดเลือกคุณภาพยางมีความเที่ยงตรงมากกว่านี้ เกษตรกรต้องการให้มีการเผยแพร่ข้อมูลและอบรมวิธีการผลิตยางให้กับเกษตรกร ต้องการให้มีตัวแทนเกษตรกรมีส่วนร่วมในกระบวนการซึ่งยาง นอกจากนี้ควรมีการเพิ่มเจ้าหน้าที่ในการให้บริการตลาดกลางยางพาราอีกด้วย

งานวิจัยของ สัตนัยรักษ์ พรหมขวัญ (2541: บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องประสิทธิภาพทางการตลาดของตลาดประมูลยางพารา จังหวัดนครศรีธรรมราช จากผลการศึกษาด้านตลาดประมูลยางพาราเปรียบเทียบกับตลาดท้องถิ่นเพื่อประเมินประสิทธิภาพทางการตลาด ปรากฏว่าตลาดประมูลยางพาราด้อยประสิทธิภาพทางด้านราคาว่าตลาดท้องถิ่น นั่นคือ ตลาดประมูลยางพารามีต้นทุนการตลาด 8.57 บาทต่อกิโลกรัม แต่ตลาดท้องถิ่นมีต้นทุนการตลาดเพียง 1.36 บาทต่อกิโลกรัม ดังนั้นหากไม่คำนึงถึงเหตุผลในการจัดตั้งตลาดประมูลยางของ รัฐบาล คือสร้างเสถียรภาพด้านราคาและเพิ่มจำนวนผู้รับซื้อยางพาราในตลาดท้องถิ่นแล้ว กล่าวได้ว่าตลาดประมูลยางด้อยประสิทธิภาพทางราคาว่าตลาดท้องถิ่น แต่อย่างไรก็ตามจากผลการศึกษา ปรากฏว่า ชาวสวนยางที่ขายยางผ่านตลาดประมูลยางพาราจะได้รับราคา สูงกว่าชาวสวนยางที่ขายยางผ่านตลาดท้องถิ่น ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าตลาดประมูลยางพาราสามารถทำหน้าที่ทางการตลาดได้บรรลุวัตถุประสงค์ในการสร้างเสถียรภาพทางด้านราคาในตลาดยาง ซึ่งเป็นแนวทางแก้ปัญหามarket ได้อีกทางหนึ่งนั่นเอง

รายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิผล

งานวิจัยของ วลัยพร เกียรติทับทิว (2542: บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง ประสิทธิภาพการนิเทศงานส่งเสริมการเกษตรของสำนักงานส่งเสริมการเกษตรภาคเหนือ พบว่า ประสิทธิภาพการนิเทศงานส่งเสริมการเกษตรอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง และจากการทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับปัจจัยต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลในการนิเทศงาน พบว่าประสบการณ์ในการทำงานของผู้รับการนิเทศมีผลในทางตรงข้ามกับความรู้เกี่ยวกับการดำเนินงานโครงการส่งเสริมการเกษตร ส่วนความคิดเห็นต่อการดำเนินการนิเทศและต่อความรู้ ความสามารถของผู้นิเทศ มีผลต่อ

การประยุกต์ใช้ประโยชน์จากการนิเทศ และความคิดเห็นต่อการดำเนินการนิเทศและต่อความรู้ความสามารถของผู้นิเทศ มีผลต่อประสิทธิผลในการนิเทศงานส่งเสริมการเกษตร ปัญหาเกี่ยวกับการนิเทศงานส่งเสริมการเกษตรของสำนักงานส่งเสริมการเกษตรภาคเหนือที่ผู้รับการนิเทศเห็นว่าสำคัญมากที่สุดคือ ผู้นิเทศงานไม่มานิเทศงานด้วยตนเอง รongลงมาได้แก่ ผู้นิเทศงานบางคนขาดคุณสมบัติของนักนิเทศที่ดี ผู้รับการนิเทศไม่เห็นความสำคัญของการนิเทศและช่วงเวลาในการนิเทศงานแต่ละครั้งมีเวลาจำกัด

งานวิจัยของ กุลวดี พูลเสน (2538: บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง ประสิทธิภาพของการให้บริการของสำนักงานเขตชั้นกลาง กรุงเทพมหานคร: ศึกษากรณีสำนักงานเขตพระโขนง โดยศึกษาด้านวัตถุนิสัย เป็นการศึกษาด้านพิจารณาจากเป้าหมายด้านเวลาในการปฏิบัติงานจริงของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติว่าใช้ระยะเวลาตรงตามกฎระเบียบปฏิบัติที่กำหนดไว้หรือไม่ การศึกษาด้านอัตวิสัยโดยพิจารณาจากความพึงพอใจของประชาชนผู้รับบริการ พบว่า สาเหตุที่เกี่ยวข้องกับระดับประสิทธิผลการให้บริการนั้นเกิดขึ้นเนื่องจากเหตุปัจจัย 3 ด้านคือ ด้านระบบการให้บริการ ด้านกระบวนการให้บริการ และด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการดังนี้

1. ด้านระบบการให้บริการ เกิดจากเหตุปัจจัยของความไม่เพียงพอทั่วถึงและความไม่พัฒนาก้าวหน้า
2. ด้านกระบวนการให้บริการ เกิดจากความไม่รวดเร็วในขั้นตอนความไม่สม่ำเสมอต่อเนื่อง และความไม่ปลอดภัยในการให้บริการ
3. ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ เกิดจากเหตุปัจจัยของความไม่เอาใจใส่ของเจ้าหน้าที่และความไม่เสมอภาคเสมอหน้า

ในการปรับปรุงแก้ไขระบบการให้บริการโดยการนำวัสดุอุปกรณ์การปฏิบัติงานที่ทันสมัยมาช่วยให้ช่วยทำให้การพัฒนาบริการเป็นไปอย่างรวดเร็วและทั่วถึงในอันที่จะสร้างความพึงพอใจให้แก่ผู้รับบริการ ในส่วนกระบวนการให้บริการนั้นควรเป็นการลดขั้นตอนในการให้บริการให้มีลักษณะขั้นลงและง่ายขึ้น ส่วนด้านเจ้าหน้าที่ควรจะมีการจัดอบรมบุคลากรให้มีความรู้ความเข้าใจในงานที่รับผิดชอบเพิ่มขึ้น

งานวิจัยของ พูลศักดิ์ อินทรโยธา (2538: บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องประสิทธิภาพของการให้บริการของสำนักงานเขตชั้นกลาง กรุงเทพมหานคร: ศึกษากรณีสำนักงานเขตบึงกุ่ม พบว่า ใน 5 กลุ่มงาน คือ 1) กลุ่มงานปกครอง 2) กลุ่มงานรายได้ 3) กลุ่มงานทะเบียน 4) กลุ่มงานอนามัย และ 5) กลุ่มงานรักษาความสะอาด ประสิทธิภาพในการให้บริการระดับสูงและสอดคล้อง

กันทั้งด้านวัตถุดิบและอัตรากำลัง มีกลุ่มงานเดียว คือกลุ่มงานโยธา มีประสิทธิภาพระดับกลางและสอดคล้องกันระหว่างด้านวัตถุดิบและอัตรากำลัง

ข้อเสนอแนะ เชิงนโยบาย กรุงเทพมหานครควรเป็นผู้ประสานในการปฏิบัติงานของสำนักงานเขตเพื่อลดความเหลื่อมล้ำในอำนาจหน้าที่ระหว่างสำนักในกรุงเทพมหานครและฝ่ายต่าง ๆ ของสำนักงานเขต ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมควรมีหน่วยงานเฉพาะต่างหาก แยกจากงานอนามัยเพื่อทันกับปัญหา ควรพัฒนาบุคลากรให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงทาง เทคโนโลยี แต่ละงานโดยเฉพาะ เชิงปฏิบัติควรจัดอัตรากำลังให้เพียงพอในแต่ละหน้าที่ ตลอดจนจัดสรรเครื่องมือ เครื่องใช้ วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ เพื่อสะดวกคล่องตัวในการปฏิบัติงานให้สามารถบริการได้สะดวกและมีประสิทธิภาพ

งานวิจัยของ วรณี อศวานันท์ (2538: บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง ประสิทธิภาพของการให้บริการของสำนักงานเขตชั้นใน กรุงเทพมหานคร: ศึกษากรณี สำนักงานเขตสัมพันธวงศ์ พบว่า เหตุปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการไม่มีประสิทธิภาพในการให้บริการในภาพรวม ได้แก่ ด้านระบบการให้บริการ คือ ความไม่พัฒนาก้าวหน้าของการบริการและความไม่เพียงพอทั่วถึงของการบริการ ด้านกระบวนการให้บริการ คือ ความไม่สะดวกในการขอรับบริการ ความไม่รวดเร็วในขั้นตอนการบริการและความไม่สม่ำเสมอต่อเนื่องในการให้บริการ ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ คือ เจ้าหน้าที่ขาดความเอาใจใส่หน้าที่ในการให้บริการ ความไม่เสมอภาคเสมอหน้าในการให้บริการ และท่าทีมารยาทที่ไม่สุภาพของเจ้าหน้าที่

ข้อเสนอแนะ ในเชิงปฏิบัติ จัดบุคลากรให้มีความเหมาะสมกับปริมาณงาน และมีการส่งเสริมเพิ่มพูนความรู้ในการปฏิบัติงาน เจ้งรัดให้มีการจัดสรรงบประมาณให้ทันกับงานที่ต้องปฏิบัติ ลดขั้นตอนความยุ่งยากซับซ้อนในการปฏิบัติงาน เพิ่มประสิทธิภาพของเครื่องมือเครื่องใช้ เพิ่มการประชาสัมพันธ์ในเรื่องต่าง ๆ ที่ประชาชนควรรู้ สร้างจิตสำนึกในการให้บริการแก่เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติ

งานวิจัยของ อุทัย สันติสกุล (2534: บทคัดย่อ) การวิเคราะห์ประสิทธิผลและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลขององค์การ: ศึกษาเฉพาะกรณีมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ซึ่งผู้วิจัยได้นำตัวแปรประสิทธิผล คือ ความสามารถในการผลิต ความสามารถในการปรับตัว ความพึงพอใจ การเจริญเติบโต และตัวแปรปัจจัยที่มีอิทธิพล คือ ลักษณะขององค์การ ลักษณะของสภาพแวดล้อม ลักษณะของบุคคลในองค์การและนโยบายการบริหารและการปฏิบัติ จากการศึกษาพบว่า ประสิทธิภาพ ได้แก่ ความสามารถในการผลิต ความสามารถในการปรับตัว ความพึงพอใจความ

เจริญเติบโตของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มีแนวโน้มเป็นไปในทางบวก ส่วนปัจจัยที่มีอิทธิพลทำให้องค์การมีประสิทธิภาพ คือ ลักษณะขององค์การ ลักษณะสภาพแวดล้อม และนโยบายการบริหารและการปฏิบัติ

งานวิจัยของ ภัทธดา ลิ้มพะสุต (2530: บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง การประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผล จากความพึงพอใจของข้าราชการสำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมที่มีต่อการให้บริการของสำนักเลขานุการกรม ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการให้บริการปัจจัยต่าง ๆ 4 ประการ คือ เจ้าหน้าที่ ผู้ให้บริการ ตัวผู้รับบริการ สภาพแวดล้อมในการติดต่อกัน และอัตราค่าจ้างที่ใช้ในการให้บริการ ได้ข้อค้นพบคือ ปัจจัยทั้ง 4 ประการดังกล่าวมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพและ ประสิทธิผลในการให้บริการ

ภาคสรุป (Overview)

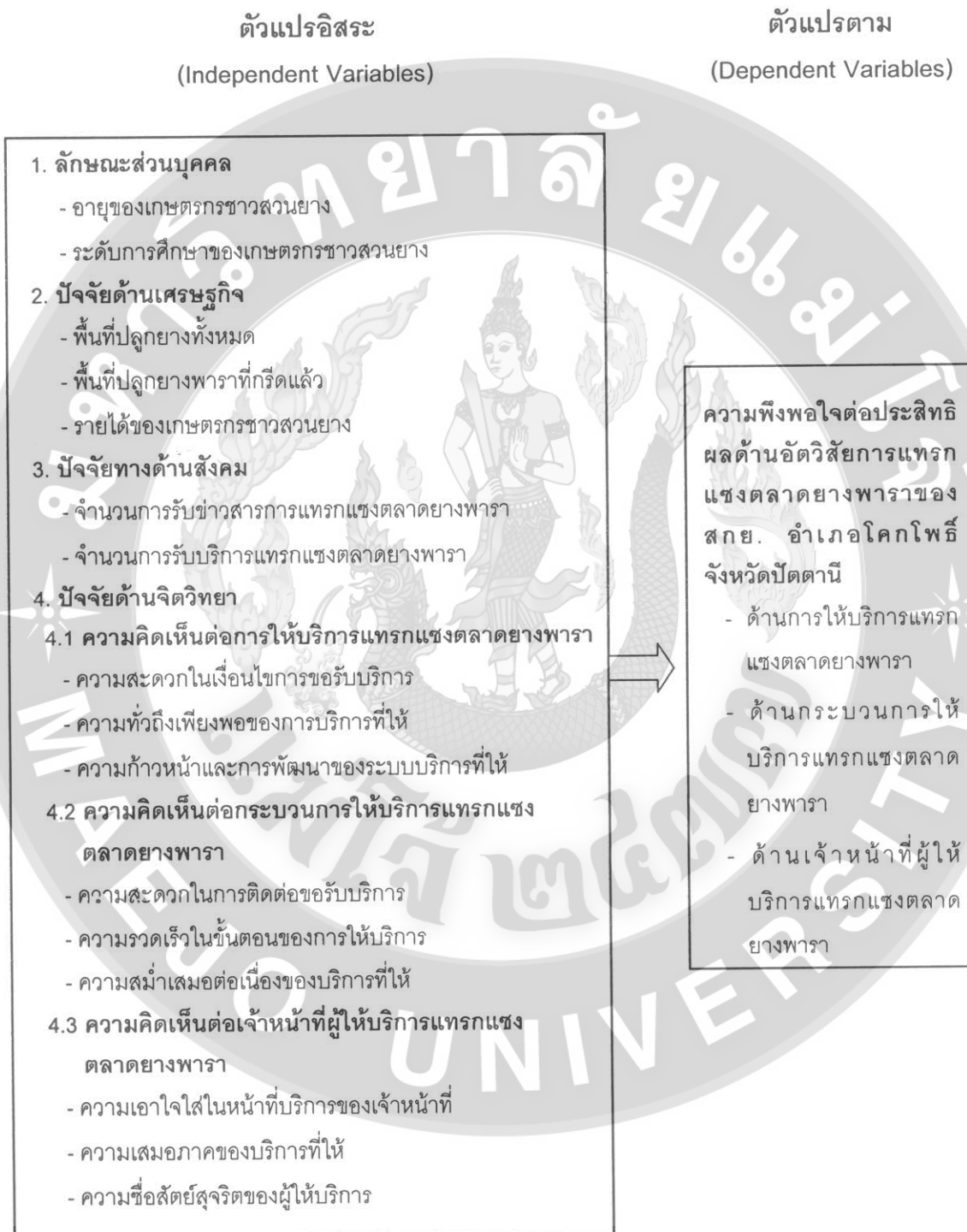
เกษตรกรชาวสวนยางส่วนใหญ่เป็นเกษตรกรผู้ผลิตรายย่อย ซึ่งขาดเงินทุน ความรู้ด้านการตลาด ทำให้ขาดอำนาจในการต่อรองทางการตลาด รวมทั้งกรรมวิธีการทำยางแผ่นยังขาดมาตรฐานเป็นเหตุให้พ่อค้าคนกลางใช้เป็นข้ออ้างเอาเปรียบกดราคาราย เกษตรกรชาวสวนยางจึงไม่ได้รับความเป็นธรรมในการซื้อขายยาง อีกทั้งประสบปัญหาราคายางตกต่ำในช่วงภาวะเศรษฐกิจถดถอย จึงส่งผลกระทบต่อเกษตรกรชาวสวนยางโดยตรง

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีนโยบายแก้ไขปัญหาราคายางตกต่ำ โดยสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สกย.) ทำเป็นโครงการแทรกแซงตลาดยางพารา เพื่อช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยางให้ขายยางได้ในราคาที่คุ้มทุนและมีรายได้เพียงพอในการยังชีพในช่วงเศรษฐกิจถดถอย จากการดำเนินโครงการแทรกแซงตลาดยางพาราของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี ตั้งแต่ปี 2540 เป็นต้นมา จำนวนเกษตรกรชาวสวนยางเข้ามาใช้บริการ ณ จุดแทรกแซงตลาดยางพารามีแนวโน้มจะลดลงและยังให้ความสำคัญกับการขายยางผ่านพ่อค้าคนกลางมากกว่ามาใช้บริการ ณ จุดแทรกแซงตลาดยางพาราของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี

การดำเนินโครงการแทรกแซงตลาดยางพาราที่ผ่านมาของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี จึงได้ศึกษาถึงประสิทธิผลการแทรกแซงตลาดยางพารา ซึ่งรายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาประสิทธิผลของการให้บริการสาธารณะของรัฐ ใช้หลักเกณฑ์ 3 ด้าน คือ ด้านการให้บริการ ด้านกระบวนการให้บริการและด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ โดยเน้นด้านอัตวิสัยหรือความพึงพอใจของผู้รับบริการเป็นหลักในการศึกษาประสิทธิผล ซึ่งความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อบริการนั้นถือว่ามีความสำคัญยิ่ง เพราะเป็นสิ่งที่บ่งชี้ได้ว่าบริการของรัฐดังกล่าวประสบความสำเร็จมากน้อยเพียงใด ความพึงพอใจของผู้รับบริการจึงเป็นมาตรการอีกอย่างหนึ่งที่ใช้วัดประสิทธิผลของการบริหารงานได้ เพราะการจัดบริการของรัฐ หมายถึง การให้บริการอย่างดีที่เป็นที่พึงพอใจของประชาชน

ดังนั้น การศึกษาเรื่องประสิทธิผลการแทรกแซงตลาดยางพาราของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง จึงใช้หลักเกณฑ์ดังกล่าวในการวัดระดับประสิทธิผล โดยศึกษาถึงความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางเป็นหลัก เพื่อนำไปสู่การปรับปรุงวิธีการในการดำเนินโครงการแทรกแซง

กรอบแนวความคิดในการวิจัย
(Conceptual Framework of The Study)

ภาพที่ 3 กรอบแนวความคิดในการวิจัย (Conceptual Framework of the Study)

สมมติฐานการวิจัย (Research Hypotheses)

ปัจจัยส่วนบุคคล เศรษฐกิจ สังคมและจิตวิทยา มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านอัตวิสัยของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การนำสวนยางอำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี โดยมีสมมติฐานย่อยดังนี้

1. เกษตรกรชาวสวนยางที่มีอายุน้อยมีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลการแทรกแซงตลาดยางพาราสูง เกษตรกรชาวสวนยางที่มีอายุมาก มีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลการแทรกแซงตลาดยางพาราน้อย
2. เกษตรกรชาวสวนยางที่มีระดับการศึกษาสูงมีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลการแทรกแซงตลาดยางพาราสูง เกษตรกรชาวสวนยางที่มีระดับการศึกษาน้อย มีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลการแทรกแซงตลาดยางพาราน้อย
3. เกษตรกรชาวสวนยางที่มีพื้นที่ปลูกยางพาราทั้งหมดมากมีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลการแทรกแซงตลาดยางพาราสูง เกษตรกรชาวสวนยางที่มีพื้นที่ปลูกยางพาราทั้งหมดน้อยมีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลการแทรกแซงตลาดยางพาราน้อย
4. เกษตรกรชาวสวนยางที่มีพื้นที่ปลูกยางพาราที่กรีดแล้วมากมีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลการแทรกแซงตลาดยางพาราสูง เกษตรกรชาวสวนยางที่มีพื้นที่ปลูกยางพาราที่กรีดแล้วน้อย มีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลการแทรกแซงตลาดยางพาราน้อย
5. เกษตรกรชาวสวนยางที่มีรายได้มากมีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลการแทรกแซงตลาดยางพาราสูง เกษตรกรชาวสวนยางที่มีรายได้ต่ำมีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลการแทรกแซงตลาดยางพาราน้อย
6. เกษตรกรชาวสวนยางที่มีจำนวนการรับข่าวสารการแทรกแซงตลาดยางพารามาก มีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลการแทรกแซงตลาดยางพาราสูง เกษตรกรชาวสวนยางที่มีจำนวนการรับข่าวสารการแทรกแซงตลาดยางพาราน้อย มีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลการแทรกแซงตลาดยางพาราน้อย
7. เกษตรกรชาวสวนยางที่มีจำนวนการรับบริการแทรกแซงตลาดยางพารามาก มีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลการแทรกแซงตลาดยางพาราสูง เกษตรกรชาวสวน

15. เกษตรกรชาวสวนยางที่มีความคิดเห็นว่าการให้บริการของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารามีความเสมอภาคของบริการสูง มีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิภาพการแทรกแซงตลาดยางพาราสูง เกษตรกรชาวสวนยางที่มีความคิดเห็นว่าการให้บริการของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารามีความเสมอภาคของบริการต่ำ มีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิภาพการแทรกแซงตลาดยางพาราต่ำ

16. เกษตรกรชาวสวนยางที่มีความคิดเห็นว่า การให้บริการของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารามีความซื่อสัตย์สุจริตสูง มีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลการแทรกแซงตลาดยางพาราสูง เกษตรกรชาวสวนยางที่มีความคิดเห็นว่า การให้บริการของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารามีความซื่อสัตย์สุจริตต่ำ มีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลการแทรกแซงตลาดยางพาราต่ำ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

(RESEARCH METHODOLOGY)

การวิจัยเรื่องประสิทธิผลการแทรกแซงตลาดยางพาราของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (survey reach) โดยมีวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

สถานที่ดำเนินการวิจัย

(Locale of the Study)

สถานที่ดำเนินการวิจัย คือ พื้นที่อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี โดยมีลักษณะในการคัดเลือกประชากรวิจัย โดยการจับฉลากมา 6 ตำบล จาก 12 ตำบล เนื่องจาก ประชากรทุกตำบลมีลักษณะคล้ายคลึงกัน (homogeneous) ได้แก่ ตำบลโคกโพธิ์ ตำบลมะกรูด ตำบลป่าบอน ตำบลทรายขาว ตำบลนาประดู่ และตำบลท่าเรือ เหตุผลที่เลือกอำเภอโคกโพธิ์เพื่อดำเนินการวิจัยดังนี้

1. อำเภอโคกโพธิ์เป็นอำเภอที่มีพื้นที่ปลูกยางพารามากที่สุดในจังหวัดปัตตานี โดยมีพื้นที่ปลูกยางรวมทั้งสิ้น 80,826 ไร่ (สำนักงานเกษตรอำเภอโคกโพธิ์, 2540: 5)
2. อำเภอโคกโพธิ์เป็นอำเภออยู่ภายใต้การดำเนินงานแทรกแซงตลาดยางพาราของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ดังนั้นการศึกษาในพื้นที่ดังกล่าวจึงน่าจะสะท้อนถึงประสิทธิผลการแทรกแซงตลาดยางพาราของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางได้ชัดเจน

ประชากรและการสุ่มตัวอย่าง

(Population and Sampling Procedures)

ผู้ให้ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ คือเกษตรกรชาวสวนยางพาราที่อาศัยในสถานที่ดำเนินการวิจัย โดยศึกษาจากหัวหน้าครอบครัวหรือตัวแทนที่อยู่ในครอบครัวเดียวกัน ซึ่งมีจำนวนเกษตรกรชาวสวนยางพารา จำนวน 1,600 ครอบครัว

การสุ่มตัวอย่างเกษตรกรชาวสวนยางพาราโดยการสอบถามตามแบบสอบถามใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (multi-stage random sampling) โดยมีขั้นตอนการสุ่มตัวอย่างประชากรแต่ละตำบลเป็นตัวแทนประชากรดังนี้

ขั้นที่ 1 ทำการสุ่มตัวอย่างตำบลมา 6 ตำบล โดยการจับฉลาก เนื่องจากประชากรทุกตำบลมีลักษณะคล้ายคลึงกัน (homogeneous) ได้แก่ ตำบลโคกโพธิ์ ตำบลมะกรูด ตำบลป่าบอน ตำบลทรายขาว ตำบลนาประดู่ และตำบลท่าเรือ เพื่อเป็นตัวอย่างซึ่งเป็นตัวแทนของทุกตำบลในอำเภอโคกโพธิ์

ขั้นที่ 2 ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง คำนวณจากประชากรทั้งหมด 1,600 ครัวเรือน โดยคิดเป็นร้อยละของประชากรทั้งหมดของ ฉัตร ชำชอง ใน นำชัย ทุนผล (2540: 145) กล่าวว่าการคำนวณประชากรตั้งแต่ 1,000-9,000 จะต้องใช้ร้อยละของขนาดตัวอย่าง เท่ากับร้อยละ 10 จึงได้ขนาดตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยจำนวน 160 ครัวเรือน

ขั้นที่ 3 เมื่อได้กลุ่มตัวอย่างแล้ว จึงนำมาคำนวณจากสัดส่วนที่เหมาะสม ของประชากรในแต่ละตำบล โดยใช้สูตรของ Negtalon (1983) ใน นำชัย ทุนผล (2540: 145) ดังนี้

$$n_1 = \frac{nN_1}{N}$$

ซึ่ง n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

N = จำนวนประชากรทั้งหมด

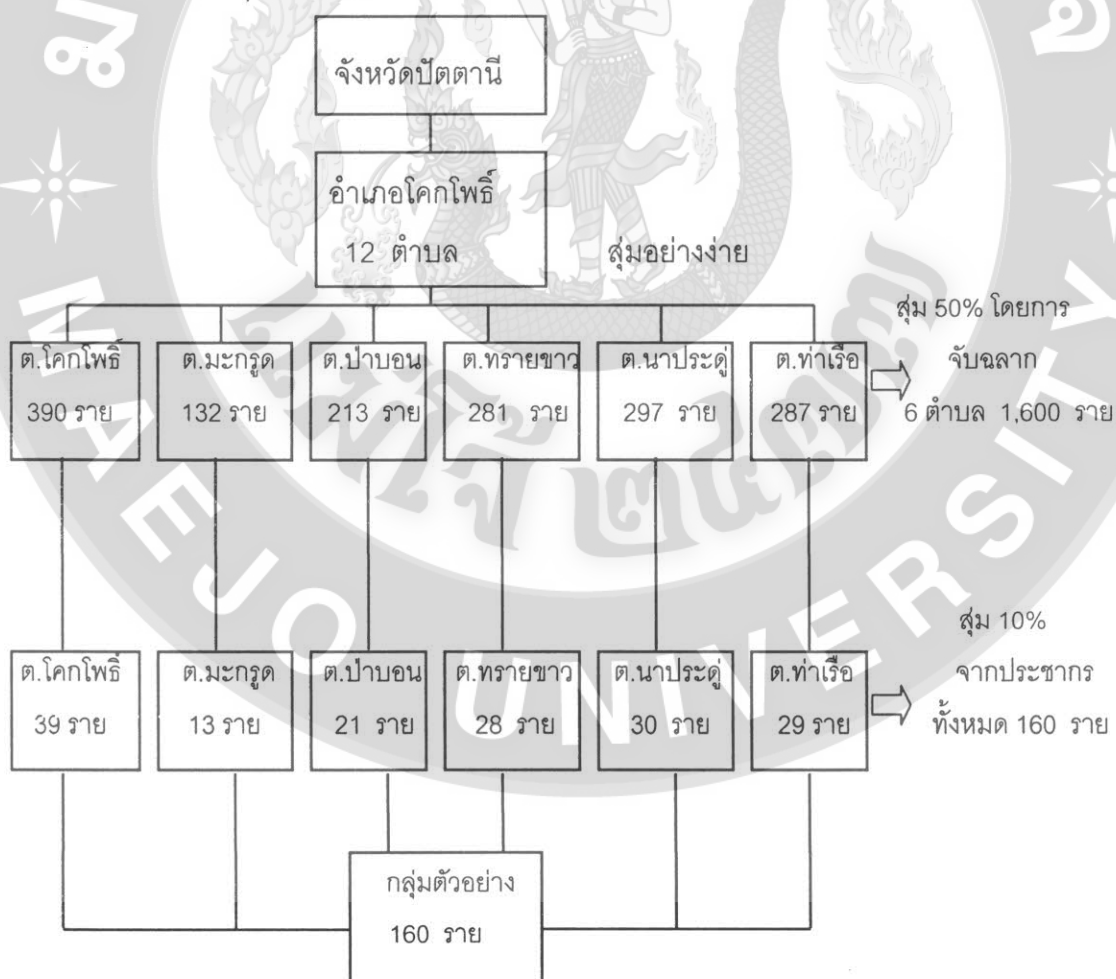
N_1 = จำนวนประชากรในแต่ละกลุ่ม

n_1 = จำนวนตัวอย่างที่จะสุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่ม

จากการคำนวณหาสัดส่วนตัวอย่างของประชากรแต่ละตำบลปรากฏว่าได้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 160 ตัวอย่าง ดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนเกษตรกรชาวสวนยางพาราทั้งหมดและจำนวนตัวอย่างของแต่ละตำบล

ตำบล	จำนวนเกษตรกร (ครัวเรือน)	จำนวนตัวอย่าง
โคกโพธิ์	390	39
มะกรูด	132	13
ป่าบอน	213	21
ทรายขาว	281	28
นาประดู่	297	30
ท่าเรือ	287	29
รวม	1,600	160

ภาพที่ 4 การสุ่มตัวอย่างเกษตรกรชาวสวนยางพารา อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี

เครื่องมือรวบรวมข้อมูล (The Research Instrument)

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลของการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่สร้างขึ้นตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ประกอบด้วยคำถามปลายปิด (close – ended question) คำถามปลายเปิด (open – ended question) โดยมีขอบข่ายเกี่ยวกับเนื้อหาของแบบสอบถามดังนี้ ซึ่งแบบสอบถามประกอบด้วยเนื้อหา 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะทั่วไปของเกษตรกรชาวสวนยาง ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ข้อมูลด้านเศรษฐกิจ จำนวนพื้นที่ปลูกยางพาราทั้งหมด รายได้ของเกษตรกรชาวสวนยาง ข้อมูลด้านสังคม จำนวนการรับข่าวสาร จำนวนการรับบริการและข้อมูลด้านจิตวิทยา ได้แก่ความคิดเห็นของเกษตรกรชาวสวนยางด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา ความคิดเห็นของเกษตรกรชาวสวนยาง ด้านกระบวนการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา และความคิดเห็นของเกษตรกรชาวสวนยางด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา

ตอนที่ 2 เพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจหรืออติวิสัยของเกษตรกรชาวสวนยางด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา ด้านกระบวนการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา และด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา

ตอนที่ 3 เพื่อรวบรวมข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับกระบวนการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา และข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา

ตอนที่ 4 เพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการดำเนินการแทรกแซงตลาดยางพารา

เนื้อหาของแบบสอบถามที่ผู้วิจัยทำขึ้นมามีดังนี้ แบบวัดความคิดเห็น

แบบวัดความคิดเห็นด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา

เนื้อหา แบบวัดความคิดเห็นด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราจะถามครอบคลุมถึงเรื่องระดับการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา ซึ่งมีองค์ประกอบสำคัญ 3 ประการคือ

1. ความสะดวกในเงื่อนไขของการขอรับบริการ
2. ความทั่วถึงเพียงพอของบริการที่ให้
3. ความก้าวหน้าและพัฒนาของระบบบริการที่ให้

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือจากเนื้อหาหรือองค์ประกอบที่กล่าวมา ผู้วิจัยได้นำมา
สร้างคำถามขึ้นมาวัด โดยองค์ประกอบมีข้อความถาม ดังนี้

องค์ประกอบ	ข้อความถาม
ความสะดวกในเงื่อนไขของการขอรับบริการ	1 – 2
ความทั่วถึงเพียงพอของบริการที่ให้	3 – 4
ความก้าวหน้าและพัฒนาของระบบบริการที่ให้	5 – 6
ความคิดเห็นด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา	7
แบบวัดความคิดเห็นด้านกระบวนการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา	
เนื้อหา แบบวัดความคิดเห็นด้านกระบวนการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา	
จะถามครอบคลุมถึงเรื่องกระบวนการแทรกแซงตลาดยางพารา ซึ่งความคิดเห็นด้านกระบวนการ ให้บริการมีองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ประการ คือ	

1. ความสะดวกในการติดต่อขอรับบริการ
2. ความสะดวกรวดเร็วในขั้นตอนของการให้บริการ
3. ความสม่ำเสมอต่อเนื่องของบริการที่ให้

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือการเนื้อหาหรือองค์ประกอบที่กล่าวมาผู้วิจัยได้นำมา
สร้างข้อความถามขึ้นมาวัด โดยแต่ละองค์ประกอบมีข้อความถามดังนี้ คือ

องค์ประกอบ	ข้อความถาม
ความสะดวกในการติดต่อขอรับบริการ	1 – 2
ความสะดวกรวดเร็วในขั้นตอนของการให้บริการ	3 – 4
ความสม่ำเสมอต่อเนื่องของบริการที่ให้	5 – 6
ความคิดเห็นด้านกระบวนการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา	7

แบบวัดความคิดเห็นด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซง
ตลาดยางพารา

เนื้อหา แบบวัดความคิดเห็นด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ ครอบคลุมถึงคุณลักษณะ
ด้านเจ้าหน้าที่ในการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา ซึ่งความคิดเห็นด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ
มีองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ประการคือ

1. ความเอาใจใส่ในหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ
2. ความเสมอภาคของบริการที่ให้
3. ความซื่อสัตย์สุจริตของผู้ให้บริการ

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือจากเนื้อหาหรือองค์ประกอบที่กล่าวมาผู้วิจัยได้นำมาสร้างข้อคำถามขึ้นมาวัด โดยแต่ละองค์ประกอบมีข้อคำถาม ดังนี้

องค์ประกอบ	ข้อคำถาม
ความเอาใจใส่ในหน้าที่บริการของเจ้าหน้าที่	1 – 2
ความเสมอภาคของบริการที่ให้	3 – 4
ความซื่อสัตย์สุจริตของผู้ให้บริการ	5 – 6
ความคิดเห็นด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ	7

แบบวัดความพึงพอใจ

แบบวัดความพึงพอใจด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา

เนื้อหา แบบวัดความพึงพอใจด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราจะถามครอบคลุมถึงเรื่องระดับการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา ซึ่งมีองค์ประกอบสำคัญ 3 ประการ คือ

1. ความสะดวกในเงื่อนไขของการขอรับบริการ
2. ความทั่วถึงเพียงพอของบริการที่ให้
3. ความก้าวหน้าและพัฒนาของระบบบริการที่ให้

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือจากเนื้อหาหรือองค์ประกอบที่กล่าวมาผู้วิจัยได้นำมาสร้างข้อคำถามขึ้นมาวัด โดยแต่ละองค์ประกอบมีข้อคำถามดังนี้

องค์ประกอบ	ข้อคำถาม
ความสะดวกในเงื่อนไขของการขอรับบริการ	1 – 3
ความทั่วถึงเพียงพอของบริการที่ให้	4 – 6
ความก้าวหน้าและพัฒนาของระบบบริการที่ให้	7 – 10

แบบวัดความพึงพอใจด้านกระบวนการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา

เนื้อหา แบบวัดความพึงพอใจด้านกระบวนการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา จะถามครอบคลุมถึงขั้นตอนของการบริการที่ต่อเนื่องกัน ซึ่งความพึงพอใจด้านกระบวนการให้บริการมีองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ประการคือ

1. ความสะดวกในการติดต่อขอรับบริการ
2. ความสะดวกรวดเร็วในขั้นตอนของการให้บริการ
3. ความสม่ำเสมอต่อเนื่องของบริการที่ให้

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือจากเนื้อหาหรือองค์ประกอบที่กล่าวมาผู้วิจัยได้นำมาสร้างข้อคำถามขึ้นมาวัด โดยแต่ละองค์ประกอบมีข้อคำถามดังนี้

องค์ประกอบ ความสะดวกในการติดต่อขอรับบริการ

ข้อคำถาม

1 – 3

ความสะดวกรวดเร็วในขั้นตอนของการให้บริการ

4 – 6

ความสม่ำเสมอต่อเนื่องของบริการที่ให้

7 – 10

แบบวัดความพึงพอใจด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ

เนื้อหา แบบวัดความพึงพอใจด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ ครอบคลุมถึงคุณลักษณะด้านเจ้าหน้าที่ในการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา ซึ่งความพึงพอใจด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ มีองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ประการคือ

1. ความสะดวกในหน้าที่บริการของเจ้าหน้าที่
2. ความเสมอภาคของบริการที่ให้
3. ความซื่อสัตย์สุจริตของผู้ให้บริการ

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือจากเนื้อหาหรือองค์ประกอบที่กล่าวมาผู้วิจัยได้นำมาสร้างข้อคำถามขึ้นมาวัด โดยแต่ละองค์ประกอบมีข้อคำถามดังนี้

องค์ประกอบ

ข้อคำถาม

ความเอาใจใส่ในหน้าที่บริการของเจ้าหน้าที่

1 – 3

ความเสมอภาคของบริการที่ให้

4 – 6

ความซื่อสัตย์สุจริตของผู้ให้บริการ

7 – 10

การทดสอบเครื่องมือ (Pretesting of the Instrument)

ในการสร้างและพัฒนาคุณภาพเครื่องมือที่จะใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. การใช้เครื่องมือในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยศึกษาจากแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับข้อคำถาม โดยใช้นิยามศัพท์ปฏิบัติการของตัวแปรที่กำหนดไว้เป็นหลักในการสร้างข้อคำถามให้ครอบคลุมตัวแปรที่จะศึกษาทั้งหมด

2. การตรวจเครื่องมือ ผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็น 4 ขั้นตอนดังนี้

2.1 การตรวจสอบเครื่องมือด้านความตรงใจในเนื้อหา (content validity) โดยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นพร้อมนิยามปฏิบัติการของตัวแปรเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แล้วนำมาปรับปรุงให้เหมาะสมก่อนนำไปทดลองใช้

2.2 นำแบบสอบถามที่แก้ไขปรับปรุงไปทดลองใช้ (try out) กับเกษตรกรชาวสวนยางในเขตอำเภอโคกโพธิ์ ซึ่งมีได้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษา แต่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างเพื่อทดสอบความเที่ยง (reliability) ของแบบทดสอบเจตคติ แล้วนำผลที่รวบรวมได้หาค่าเชื่อมั่นสัมประสิทธิ์อัลฟา (coefficient of alpha) โดยใช้สูตรตามแบบของครอนบัค (cronbach) ใน พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2540: 125 – 126) มีสูตรคำนวณดังนี้

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum s_i^2}{s^2} \right\}$$

เมื่อ α = สัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น

n = จำนวนข้อ

s_i^2 = คะแนนความแปรปรวนแต่ละข้อ

s^2 = คะแนนความแปรปรวนทั้งฉบับ

ผลจากการทดสอบ พบว่ามีค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาเท่ากับ 0.91 ซึ่งแสดงว่า ข้อความในแบบสอบถามที่ใช้สำหรับงานวิจัยครั้งนี้มีความเที่ยงน่าเชื่อถืออยู่ในเกณฑ์ที่สามารถนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้

2.3 นำแบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบ 20 ชุด มาตรวจสอบความตรงของเนื้อหาที่ได้รับ

2.4 ตรวจสอบปรับปรุงอีกครั้ง โดยคัดข้อคำถามที่มีความซับซ้อนออก แล้วจัดทำเป็นฉบับจริง เพื่อนำไปใช้ในการเก็บข้อมูล

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล (Data Collection Procedures)

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ กระทำโดยการใช้แบบสอบถามในการสอบถามเกษตรกรชาวสวนยางในพื้นที่ 6 ตำบล อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่าง จำนวน 160 ราย ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยมีผู้ช่วยวิจัยช่วยเหลือในการเก็บรวบรวมข้อมูล จำนวน 5 คน โดยก่อนเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยทำการชี้แจงและทำความเข้าใจเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย ตลอดจนวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลแก่ผู้ช่วยวิจัยและดำเนินการเก็บข้อมูลดังกล่าว โดยใช้ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล 1 เดือนจึงแล้วเสร็จ เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ สรุป และรายงานผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล (Analysis of Data)

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้วิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสถิติสำเร็จรูป เพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (Statistical Package for the Social Sciences, SPSS/PC⁺) สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่

1. วิเคราะห์ลักษณะทั่วไปของเกษตรกรชาวสวนยาง โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (descriptive statistics) เพื่ออธิบายข้อมูล ซึ่งประกอบด้วยค่าร้อยละ (percentage) ค่ามัชฌิมเลขคณิต (arithmetic mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation)

2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ที่มีผลต่อประสิทธิผลการแทรกแซงตลาดยางพารา โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุแบบขั้นตอน (stepwise multiple regression analysis)

3. วิเคราะห์ประสิทธิผลจากค่าคะแนนในแต่ละช่วงของแบบวัดความพึงพอใจ โดยใช้ค่ามัชฌิมเลขคณิต

ระดับความพึงพอใจ	ค่าเฉลี่ย	ระดับประสิทธิผล
ไม่พึงพอใจ	1.00 – 1.80	ไม่มีประสิทธิผล
พึงพอใจต่ำ	1.81 – 2.60	ประสิทธิผลต่ำ
พึงพอใจปานกลาง	2.61 – 3.40	ประสิทธิผลปานกลาง
พึงพอใจสูง	3.41 – 4.20	ประสิทธิผลสูง
พึงพอใจสูงมาก	4.21 – 5.00	ประสิทธิผลสูงมาก

4. วิเคราะห์ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะของเกษตรกรชาวสวนยาง โดยใช้
ค่าร้อยละ

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย
(Research Duration)

การวิจัยครั้งนี้ใช้เวลาในการวิจัยประมาณ 16 เดือน โดยเริ่มตั้งแต่เดือน
เมษายน 2543 ถึงเดือนกรกฎาคม 2544

บทที่ 4
ผลการวิจัยและวิจารณ์
(RESULTS AND DISCUSSION)

ผลการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อศึกษาประสิทธิภาพการแทรกแซงตลาดยางพาราของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี ผู้ให้ข้อมูลในครั้งนี้ คือ เกษตรกรชาวสวนยางจำนวน 160 ราย ซึ่งการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้จะนำเสนอผลการวิจัยรวม 5 ตอนตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ลักษณะส่วนบุคคล เศรษฐกิจ สังคม และจิตวิทยา ของเกษตรกรชาวสวนยาง อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพการแทรกแซงตลาดยางพาราของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา ด้านกระบวนการแทรกแซงตลาดยางพารา และด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา ด้านกระบวนการแทรกแซงตลาดยางพารา และด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพด้านอัตวิสัย (ความพึงพอใจ) การแทรกแซงตลาดยางพาราของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะการแทรกแซงตลาดยางพาราของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี

ตอนที่ 1 ลักษณะทั่วไปส่วนบุคคล เศรษฐกิจและสังคมของเกษตรกรชาวสวนยาง อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี

ผลการวิเคราะห์ลักษณะทั่วไปส่วนบุคคล เศรษฐกิจ และสังคม พบว่า เกษตรกรชาวสวนยางส่วนใหญ่ร้อยละ 58.92 เป็นเพศหญิง เกษตรกรชาวสวนยางร้อยละ 70.00 มีสวนยางพาราเป็นของตนเองทั้งหมด และมีระยะเวลาในการทำสวนยางมาแล้วอยู่ระหว่าง 11.20 ปี มากถึง ร้อยละ 70.00 โดยส่วนใหญ่ร้อยละ 43.75 เป็นสมาชิกกองทุนส่งเสริมการทำสวนยาง และรับรู้ข่าวสารด้านการตลาดและราคายางพารา จากญาติและเพื่อนบ้านมากที่สุดร้อยละ 51.25 ซึ่งในการขายยาง ณ จุดแทรกแซงตลาดยางพาราเกษตรกรชาวสวนยางส่วนใหญ่ร้อยละ 59.38 จะขายยางโดยอิสระ ส่วนใหญ่ร้อยละ 65.00 จะขายยาง ณ จุดแทรกแซงตลาดยางพาราเนื่องจากราคาแทรกแซงสูงกว่าราคาตลาดท้องถิ่น ดังรายละเอียดในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของเกษตรกรชาวสวนยางจำแนกตามลักษณะทั่วไป

ลักษณะทั่วไป	จำนวน (n = 160)	ร้อยละ
ส่วนบุคคล		
เพศ		
ชาย	67	41.88
หญิง	93	58.12
รวม	100	100
ระยะเวลาทำสวนยาง		
1 - 10 ปี	57	35.63
11 - 20 ปี	61	38.12
มากกว่า 20 ปี	42	26.25
รวม	100	100

ค่าเฉลี่ย 15.88

ระยะเวลาสูงสุด 40 ปี

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 8.15

ระยะเวลาดำสุด 5 ปี

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ลักษณะทั่วไป	จำนวน (n = 160)	ร้อยละ
เศรษฐกิจ		
สภาพการถือครองที่ดิน		
เป็นของตนเองทั้งหมด	112	70.00
เช่าทั้งหมด	8	5.00
เป็นของตนเองบางส่วนเช่าบางส่วน	37	23.12
ทำฟรีในพื้นที่ผู้อื่น	3	1.88
รวม	160	100
สังคม		
สมาชิกกลุ่ม		
กลุ่มปรับปรุงคุณภาพยาง	6	3.75
กลุ่มเกษตรกรสวนยาง	28	17.50
สมาชิกสหกรณ์กองทุนสวนยาง	70	43.75
สมาชิกสมาคมชาวสวนยาง	2	1.25
อื่นๆ (ไม่ได้เป็นสมาชิก)	54	33.75
รวม	160	100
การรับรู้ข่าวสารการตลาดและราคายางตลาด		
หนังสือพิมพ์	25	15.62
วารสารรายสัปดาห์	1	0.63
โทรทัศน์	22	13.75
วิทยุ	28	17.50
ญาติและเพื่อนบ้าน	82	51.25
อื่นๆ	2	1.25
รวม	160	100

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ลักษณะทั่วไป	จำนวน (n = 160)	ร้อยละ
ลักษณะการขายยางแผ่น		
ผ่านกลุ่มปรับปรุงคุณภาพยาง	21	13.12
รวมกลุ่มกันขาย	38	23.75
ขายอิสระ	95	59.38
อื่นๆ	6	3.75
รวม	160	100
การขายยาง ณ จุดแทรกแซง		
ราคาสูงกว่าตลาดท้องถิ่น	104	65.00
อยู่ใกล้บ้าน	39	24.37
อื่นๆ	17	10.63
รวม	160	100

ตอนที่ 2 ประสิทธิภาพด้านอัตรวิสัยในการแทรกแซงตลาดยางพาราของสำนักงานกองทุน
สงเคราะห์การทำสวนยาง อำเภโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี

การศึกษาประสิทธิภาพด้านอัตรวิสัยในการแทรกแซงตลาดยางพาราเป็นการศึกษาจากระดับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการดำเนินการแทรกแซงตลาดยางพาราของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง อำเภโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี โดยมีการศึกษาประสิทธิผลการแทรกแซงตลาดยางพารา 3 ด้าน คือ ด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา ด้านกระบวนการแทรกแซงตลาดยางพาราและด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา ซึ่งผลการวิเคราะห์ประสิทธิผลการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง อำเภโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี มีดังนี้

2.1 ประสิทธิภาพการแทรกแซงตลาดยางพาราด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี

ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพการแทรกแซงตลาดยางพาราด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราของ สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สกย.) พบว่า ด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารามีประสิทธิภาพอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งวัดจากระดับคะแนนความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยาง มีระดับคะแนนความพึงพอใจเฉลี่ย 3.39 โดยแยกเป็นประเด็นที่เกษตรกรชาวสวนยางมีระดับความพึงพอใจสูงและระดับความพึงพอใจปานกลาง ซึ่งในส่วนของความพึงพอใจสูง คือ เกษตรกรชาวสวนยางมีความพึงพอใจด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราเป็นประเด็นสำคัญอันดับแรกมีระดับความพึงพอใจเฉลี่ย 3.60 รองลงมา คือ การดำเนินงานแทรกแซงตลาดยางพาราในทุกระยะที่ผ่านมาที่เกษตรกรชาวสวนยางพึงพอใจกับการพัฒนาขึ้นของการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารามีระดับความพึงพอใจเฉลี่ย 3.51 นอกจากนี้ เกษตรกรชาวสวนยางมีความพึงพอใจในความก้าวหน้าของการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราและมีความพึงพอใจต่อการปรับปรุงการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราเพื่อก่อให้เกิดความสะดวกต่อเกษตรกรชาวสวนยางที่มารับบริการ โดยมีระดับความพึงพอใจเฉลี่ยที่เท่ากัน คือ 3.46 โดยที่ความสะดวกในเงื่อนไขในการขายยาง ณ จุดแทรกแซงตลาดยางพาราของ สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สกย.) นั้น เกษตรกรชาวสวนยางมีระดับความพึงพอใจเฉลี่ย 3.44 และในประเด็นที่เกษตรกรชาวสวนยางมีระดับความพึงพอใจปานกลางคือ ความมากน้อยของเงื่อนไขในการขายยาง ณ จุดแทรกแซงตลาดยางพาราเกษตรกรชาวสวนยางมีระดับความพึงพอใจเฉลี่ย 3.39 และมีความพึงพอใจต่อความยากง่ายของเงื่อนไขในการขายยางนั้นเกษตรกรชาวสวนยางสามารถปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สกย.) ได้กำหนดไว้ได้มีระดับความพึงพอใจเฉลี่ย 3.32 ซึ่งมีระดับความพึงพอใจเฉลี่ยเท่ากับการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราที่ครอบคลุมถึงกลุ่มเกษตรกรชาวสวนยางทุกกลุ่ม และในส่วนของการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราที่ทำได้ดีทั่วถึงทุกพื้นที่ในเขตอำเภอโคกโพธิ์นั้นเกษตรกรชาวสวนยางมีระดับความพึงพอใจเฉลี่ย 3.21 ซึ่งมีเกษตรกรชาวสวนยางโดยมาเห็นว่าการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราของ สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สกย.) นั้นยังทำได้ไม่ครอบคลุมและทั่วถึงทั้งอำเภอโคกโพธิ์ นอกจากนี้เมื่อเกษตรกรชาวสวนยางนำยางมาขาย ณ จุดแทรกแซงตลาดยางพารานั้นความทั่วถึงเพียงพอในการให้บริการยังไม่ทั่วถึง เกษตรกรชาวสวนยางจึงมีระดับความพึงพอใจเฉลี่ย 3.19 จึงทำให้การให้บริการแทรกแซงตลาดยางแก่เกษตรกรชาวสวนยางเกิดความทั่วถึงมีระดับความพึงพอใจเฉลี่ยน้อยที่สุดตามลำดับ ดังรายละเอียดในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ข้อความ	ระดับความพึงพอใจ					$\bar{x}$	S.D.
	พึงพอใจ สูงมาก	พึงพอใจ สูง	พึงพอใจ ปานกลาง	พึงพอใจ ต่ำ	ไม่พึงพอใจ		
	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)		
7. ท่านพึงพอใจกับการแทรกแซง ตลาดยางพารานั้นดำเนินการได้ ครอบคลุมทั่วถึงกลุ่มเกษตรกร ชาวสวนยาง	14 (8.75)	52 (32.50)	74 (46.25)	12 (7.50)	8 (5.00)	3.32 (3)	0.92
8. ทุกระยะที่ผ่านมาท่านพึงพอใจ กับความก้าวหน้าของการบริการ แทรกแซงตลาดยางพาราของ สกย.	8 (5.00)	70 (43.75)	70 (43.75)	12 (7.50)	-	3.46 (4)	0.71
9. ท่านพึงพอใจกับการพัฒนาขึ้น ในด้านการให้บริการแทรกแซง ตลาดยางพาราของ สกย.	13 (8.13)	73 (45.63)	61 (38.12)	9 (5.62)	4 (2.50)	3.51 (4)	0.82
10. ทุกระยะที่ผ่านมา สกย. มีการ ปรับปรุงการแทรกแซงตลาด ยางพาราท่านมีความพึงพอใจ ระดับใด	6 (3.75)	77 (48.12)	64 (40.00)	11 (6.88)	5 (1.25)	3.46 (4)	0.73
ค่าเฉลี่ย						3.39 (3)	0.61

หมายเหตุ

- 1 คือ คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.80 หมายถึง ไม่มีประสิทธิผล
- 2 คือ คะแนนเฉลี่ย 1.81 – 2.60 หมายถึง ประสิทธิภาพต่ำ
- 3 คือ คะแนนเฉลี่ย 2.61 – 3.40 หมายถึง ประสิทธิภาพปานกลาง
- 4 คือ คะแนนเฉลี่ย 3.41 – 4.20 หมายถึง ประสิทธิภาพสูง
- 5 คือ คะแนนเฉลี่ย 4.21 – 5.00 หมายถึง ประสิทธิภาพสูงมาก

2.2 ประสิทธิภาพการแทรกแซงตลาดยางพาราด้านกระบวนการให้บริการ แทรกแซงตลาดยางพาราของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี

ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพการแทรกแซงตลาดยางพาราด้านกระบวนการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราของ สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สกย.) พบว่าด้านกระบวนการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารามีประสิทธิภาพอยู่ในระดับสูง มีระดับความพึงพอใจเฉลี่ย 3.43 โดยแยกเป็นประเด็นที่เกษตรกรชาวสวนยางมีระดับความพึงพอใจสูงและระดับความพึงพอใจปานกลาง ซึ่งในส่วนของความพึงพอใจสูง คือ เกษตรกรชาวสวนยางมีความพึงพอใจด้านสถานที่ที่ใช้เป็นจุดแทรกแซงตลาดยางพารา ซึ่งเกิดความสะดวกแก่เกษตรกรชาวสวนยางที่มารับบริการเป็นประเด็นสำคัญอันดับแรก มีคะแนนความพึงพอใจเฉลี่ย 3.71 รองลงมา คือ เกษตรกรชาวสวนยางมีความพึงพอใจต่อกระบวนการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา มีระดับความพึงพอใจเฉลี่ย 3.64 และ เกษตรกรชาวสวนยางมีความพึงพอใจกับความคงเส้นคงวาของการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา มีระดับความพึงพอใจเฉลี่ย 3.56 ซึ่งรวมถึง การให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราของ สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สกย.) ที่มีการดำเนินการมาอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องเพื่อช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยางเมื่อเกิดภาวะราคายางตกต่ำเกษตรกรชาวสวนยางมีความพึงพอใจเฉลี่ย 3.54 จากทุกระยะที่มีการดำเนินการแทรกแซงตลาดยางพารานั้นเกษตรกรชาวสวนมีความพึงพอใจเฉลี่ย 3.49 นอกจากนี้ ด้านการกำหนดวันและเวลาที่ใช้เป็นวันในการแทรกแซงตลาดยางพารานั้นเกษตรกรชาวสวนยางมีระดับความพึงพอใจเฉลี่ย 3.46 ซึ่งเกษตรกรชาวสวนยางเห็นว่าวันที่ใช้แทรกแซงตลาดยางพารานั้นเหมาะสมแล้ว ในส่วนของความสะดวกในการติดต่อขอรับบริการในการขายยาง ณ จุดแทรกแซงตลาดยางพารานั้นเกษตรกรชาวสวนยางมีระดับความพึงพอใจเฉลี่ย 3.42 และในประเด็นที่เกษตรกรชาวสวนยางมีระดับความพึงพอใจปานกลาง คือ ความยากง่ายในการติดต่อขอรับบริการในการขายยาง ณ จุดแทรกแซงตลาดยางพาราของ สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สกย.) เกษตรกรชาวสวนยางมีระดับความพึงพอใจเฉลี่ย 3.35 ซึ่งมีเกษตรกรชาวสวนยางบางส่วนที่อยู่ห่างไกลจากจุดแทรกแซงตลาดยางพาราของ สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สกย.) ยังมีอุปสรรคในการเดินทางมาเพื่อขอรับบริการแทรกแซงตลาดยางพาราจาก สกย. ในส่วนของขั้นตอนในการขายยาง ณ จุดแทรกแซงตลาดยางพารานั้นมีระดับความพึงพอใจเฉลี่ย 3.11 เนื่องจากขั้นตอนในการขายยาง ณ จุดแทรกแซงมีหลายขั้นตอนมากเกินไป ซึ่งรวมถึงความรวดเร็วในขั้นตอนการขายยางนั้น เกษตรกรชาวสวนยางมีระดับความพึงพอใจเฉลี่ย 2.98 เนื่องจากขั้นตอนในการขายยางหลายขั้นตอนแล้วนั้นยังขาดความ

ต่อเนื่องในแต่ละขั้นตอนจึงก่อให้เกิดความล่าช้าในการขายยาง ณ จุดแทรกแซงตลาดยางพารา ทำให้เกษตรกรชาวสวนยางมีความพึงพอใจในด้านนี้น้อยที่สุด ดังรายละเอียดในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ระดับความพึงพอใจและระดับประสิทธิผลการแทรกแซงตลาดยางพาราด้านกระบวนการแทรกแซงตลาดยางพาราของ สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สกย.)

ข้อความ	ระดับความพึงพอใจ					$\bar{x}$	S.D.
	พึงพอใจ สูงมาก (ร้อยละ)	พึงพอใจ สูง (ร้อยละ)	พึงพอใจ ปานกลาง (ร้อยละ)	พึงพอใจ ต่ำ (ร้อยละ)	ไม่พึงพอใจ (ร้อยละ)		
1.ท่านพึงพอใจกับความสะดวกในการติดต่อขอรับบริการในการขายยาง ณ จุดแทรกแซงตลาดยางพาราของ สกย.	8 (5.00)	69 (43.12)	68 (42.50)	12 (7.50)	3 (1.88)	3.42 (4)	0.78
2.ท่านพึงพอใจกับความง่ายในการติดต่อขอรับบริการในการขายยาง ณ จุดแทรกแซงตลาดยางพาราของ สกย.	8 (5.00)	62 (38.75)	74 (46.25)	10 (6.25)	6 (3.75)	3.35 (3)	0.82
3.ท่านพึงพอใจในสถานที่ที่มีการแทรกแซงตลาดยางพาราของ สกย.	26 (16.25)	72 (45.00)	52 (32.50)	10 (6.25)	-	3.71 (4)	0.81
4.ท่านพึงพอใจกับความเร็วในขั้นตอนการขายยาง ณ จุดแทรกแซงตลาดยางพาราของ สกย.	3 (1.88)	36 (22.50)	82 (51.25)	33 (20.62)	6 (3.75)	2.98 (3)	0.81
5.ท่านพึงพอใจกับขั้นตอนในการขายยาง ณ จุดแทรกแซงตลาดยางพาราของ สกย.	4 (2.50)	42 (26.25)	86 (53.75)	24 (15.00)	4 (2.50)	3.11 (3)	0.78
6.ท่านพึงพอใจในวันและเวลาของการขายยาง ณ จุดแทรกแซงตลาดยางพาราของ สกย.	4 (2.50)	82 (51.25)	60 (37.50)	12 (7.50)	2 (1.25)	3.46 (4)	0.73

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ข้อความ	ระดับความพึงพอใจ					$\bar{x}$	S.D.
	พึงพอใจ	พึงพอใจ	พึงพอใจ	พึงพอใจ	ไม่พึงพอใจ		
	สูงมาก (ร้อยละ)	สูง (ร้อยละ)	ปานกลาง (ร้อยละ)	ต่ำ (ร้อยละ)	(ร้อยละ)		
7.ท่านพึงพอใจกับการให้บริการ แทรกแซงตลาดยางพาราของ สกก. ที่ดำเนินการมาอย่าง สม่ำเสมอและต่อเนื่อง	8 (5.00)	84 (52.50)	56 (35.00)	10 (6.25)	2 (1.25)	3.54 (4)	0.74
8.ท่านพึงพอใจกับความคงเส้นคง วาของการแทรกแซงตลาด ยางพาราของ สกก.	8 (5.00)	90 (56.25)	48 (32.00)	12 (7.50)	2 (1.25)	3.56 (4)	0.75
9.ท่านพึงพอใจการบริการแทรก แซงตลาดยางพาราของ สกก. ในทุกๆปีที่ผ่านมา	5 (3.12)	88 (55.00)	51 (31.88)	12 (7.50)	4 (2.50)	3.49 (4)	0.79
10.ท่านพึงพอใจกับกระบวนการ ให้บริการแทรกแซงตลาด ยางพาราของ สกก.	16 (10.00)	89 (55.62)	43 (26.88)	6 (3.75)	6 (3.75)	3.64 (4)	0.86
ค่าเฉลี่ย						3.43 (4)	0.59

- หมายเหตุ
- 1 คือ คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.80 หมายถึง ไม่มีประสิทธิผล
 - 2 คือ คะแนนเฉลี่ย 1.81 – 2.60 หมายถึง ประสิทธิภาพต่ำ
 - 3 คือ คะแนนเฉลี่ย 2.61 – 3.40 หมายถึง ประสิทธิภาพปานกลาง
 - 4 คือ คะแนนเฉลี่ย 3.41 – 4.20 หมายถึง ประสิทธิภาพสูง
 - 5 คือ คะแนนเฉลี่ย 4.21 – 5.00 หมายถึง ประสิทธิภาพสูงมาก

2.3 ประสิทธิภาพการแทรกแซงตลาดยางพาราด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ แทรกแซงตลาดยางพาราของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง อำเภอกอโกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี

ผลการวิเคราะห์ประสิทธิผลด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สกย.) พบว่าด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา มีประสิทธิผลอยู่ในระดับสูงมีคะแนนความพึงพอใจเฉลี่ย 3.50 โดยแยกเป็นประเด็นที่เกษตรกรชาวสวนยางมีระดับพึงพอใจสูงและระดับพึงพอใจปานกลาง ซึ่งในส่วนที่เกษตรกรชาวสวนยางมีความพึงพอใจสูง คือ เกษตรกรชาวสวนยางพึงพอใจในการทำบัตรสมาชิกก่อนมีการขายยาง ณ จุดแทรกแซงตลาดยาง เป็นประเด็นสำคัญประการแรก มีคะแนนความพึงพอใจเฉลี่ย 3.71 รองลงมาคือ ในด้านความซื่อสัตย์สุจริตของเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงานในการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราแก่เกษตรกรชาวสวนยางมีระดับความพึงพอใจเฉลี่ย 3.62 และในด้านความเอาใจใส่ในหน้าที่ในงานเกษตรกรชาวสวนยางมีระดับความพึงพอใจเฉลี่ย 3.58 ซึ่งเท่ากับความพึงพอใจต่อการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราของเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการกับเกษตรกรชาวสวนยางทุกคนอย่างเสมอภาคเสมอหน้ากันโดยเจ้าหน้าที่ไม่เลือกปฏิบัติต่อเกษตรกรชาวสวนยางคนใดคนหนึ่งเป็นสำคัญ ในด้านการลงทะเบียนก่อนการขายยาง ณ จุดแทรกแซงตลาดยางพาราเพื่อให้เกิดความเป็นระเบียบในการขายยางนั้น เกษตรกรชาวสวนยางมีระดับความพึงพอใจเฉลี่ย 3.55 ซึ่งเท่ากับการซึ่กน้ำหนักยางของเจ้าหน้าที่ ณ จุดแทรกแซงตลาดยาง ซึ่งน้ำหนักยางที่ซึ่กได้เกษตรกรชาวสวนยางยอมรับได้ นอกจากนี้ในด้านของจำนวนเจ้าหน้าที่ต่อปริมาณงานในการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารากับเกษตรกรชาวสวนยางนั้นมีระดับความพึงพอใจเฉลี่ย 3.46 และในประเด็นที่เกษตรกรชาวสวนยางมีระดับพึงพอใจปานกลาง คือ ในการประชาสัมพันธ์การแทรกแซงตลาดยางพาราให้เกษตรกรชาวสวนยางในอำเภอกอโกโพธิ์ได้รับทราบนั้น เกษตรกรชาวสวนยางมีระดับความพึงพอใจเฉลี่ย 3.32 ทั้งนี้เนื่องจากเกษตรกรชาวสวนยางส่วนใหญ่ยังไม่ได้รับทราบการประชาสัมพันธ์การแทรกแซงตลาดยางพาราได้อย่างทั่วถึงกันโดยเฉพาะเกษตรกรชาวสวนยางที่อยู่ในตำบลที่ห่างจาก สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สกย.) นอกจากนี้ในด้านความพึงพอใจกับการคัดคุณภาพยางของเจ้าหน้าที่ ณ จุดแทรกแซงตลาดยางพารานั้นเกษตรกรชาวสวนยางมีระดับความพึงพอใจเฉลี่ย 3.12 ซึ่งการคัดคุณภาพยางของเจ้าหน้าที่นั้นมีเกษตรกรชาวสวนยางบางส่วนไม่พึงพอใจกับการคัดคุณภาพของของเจ้าหน้าที่ทำให้เกษตรกรชาวสวนยางมีความพึงพอใจในด้านนี้น้อยที่สุด ดังรายละเอียดในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ระดับความพึงพอใจและระดับประสิทธิผลการแทรกแซงตลาดยางพาราด้านเจ้าหน้าที่
ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราของ สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง
(สกย.)

ข้อความ	ระดับความพึงพอใจ					$\bar{x}$	S.D.
	พึงพอใจ	พึงพอใจ	พึงพอใจ	พึงพอใจ	ไม่พึงพอใจ		
	สูงมาก (ร้อยละ)	สูง (ร้อยละ)	ปานกลาง (ร้อยละ)	ต่ำ (ร้อยละ)	(ร้อยละ)		
1.ท่านพึงพอใจกับความเอาใจใส่ในงาน ของเจ้าหน้าที่แทรกแซงตลาด ยางพาราของ สกย.	4 (2.50)	99 (61.88)	45 (28.12)	9 (5.62)	3 (1.88)	3.58 (4)	0.72
2.ท่านพึงพอใจกับจำนวนเจ้าหน้าที่ต่อ ปริมาณงานในการขายยาง ณ จุด แทรกแซงตลาดยางพาราของ สกย.	2 (1.25)	86 (53.75)	58 (36.25)	12 (7.50)	2 (1.25)	3.46 (4)	0.70
3.ท่านพึงพอใจกับการประชาสัมพันธ์ ของเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการแทรกแซง ตลาดยางพาราให้แก่เกษตรกรชาว สวนยางได้รับทราบ	5 (3.12)	67 (41.88)	72 (45.00)	7 (4.38)	9 (5.62)	3.32 (3)	0.84
4.ท่านพึงพอใจกับการให้บริการของเจ้า หน้าที่มีความเสมอภาคเสมอหน้ากัน	8 (5.00)	96 (60.00)	42 (26.25)	8 (5.00)	6 (3.75)	3.58 (4)	0.82
5.ท่านพึงพอใจกับการขายยางที่ต้องมี การลงทะเบียนก่อนขายยาง ณ จุด แทรกแซงตลาดยางพาราของ สกย.	9 (5.62)	93 (58.12)	41 (25.63)	11 (6.88)	6 (3.75)	3.55 (4)	0.85
6.ท่านพึงพอใจกับการทำบัตรสมาชิก ก่อนขายยาง ณ จุดแทรกแซงตลาด ยางพาราของ สกย.	8 (5.00)	104 (65.00)	42 (26.25)	6 (3.75)	-	3.71 (4)	0.62
7.ท่านพึงพอใจกับความซื่อสัตย์ สุจริต ของเจ้าหน้าที่ในการขายยาง ณ จุด แทรกแซงตลาดยางพาราของ สกย.	14 (8.75)	94 (58.75)	36 (22.50)	10 (6.25)	6 (3.75)	3.62 (4)	0.87

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี

ข้อมูลเกี่ยวกับการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางครั้งนี้ประกอบด้วยข้อมูลด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา ข้อมูลด้านกระบวนการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราและข้อมูลด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลในแต่ละด้านมีดังนี้

3.1 ข้อมูลด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราของ สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สกย.) พบว่า เกษตรกรชาวสวนยาง ร้อยละ 82.50 เห็นว่าเงื่อนไขในการขอรับบริการขายยางนั้นมีความเหมาะสมแล้วเกษตรกรชาวสวนยางส่วนใหญ่สามารถปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สกย.) กำหนดไว้ได้และมีเกษตรกรชาวสวนยางเพียงร้อยละ 17.50 เท่านั้นที่เห็นว่าเงื่อนไขในการขอรับบริการขายยางพารากับ สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สกย.) ยังไม่มีความเหมาะสม แต่ในส่วนการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารานั้น มีเกษตรกรชาวสวนยาง ร้อยละ 60.62 เห็นว่าการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราของ สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สกย.) ยังทำได้ไม่ทั่วถึงเกษตรกรชาวสวนยางทั้งอำเภอโคกโพธิ์มีเกษตรกรชาวสวนยางเพียงร้อยละ 39.38 ที่เห็นว่าการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราของ สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สกย.) ทำได้ทั่วถึงแล้วซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นเกษตรกรชาวสวนยางที่อยู่ใกล้กับ สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สกย.) และมีเกษตรกรชาวสวนยางร้อยละ 95.00 ต้องการให้สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สกย.) เพิ่มจุดแทรกแซงตลาดยางพาราให้มีความทั่วถึงเพียงพอแก่เกษตรกรชาวสวนยางที่อยู่ห่างจาก สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สกย.) ซึ่งมีเกษตรกรชาวสวนยางเพียงร้อยละ 5.00 เท่านั้นที่ไม่ต้องการให้ สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สกย.) เพิ่มจุดในการแทรกแซงตลาดยางพารา ส่วนวันและเวลาที่สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สกย.) ให้เป็นวันแทรกแซงตลาดยางพาราเกษตรกรชาวสวนยางส่วนใหญ่ร้อยละ 85.62 เห็นว่าวันและเวลาที่ใช้ในการแทรกแซงตลาดยางพารามีความเหมาะสมแล้วและมีเกษตรกรชาวสวนยางร้อยละ 14.38 ที่เห็นว่าวันและเวลาดังกล่าวยังไม่มี ความเหมาะสมควรจะมีการรับซื้อแทรกแซงตลาดยางพาราในวันเสาร์และวันอาทิตย์เพิ่มขึ้นด้วย นอกจากนี้จากการดำเนินการแทรกแซงตลาดยางพาราที่ผ่านมา สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สกย.) ได้มีการปรับปรุงการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารานั้นมีเกษตรกรชาวสวน

ยาร้อยละ 68.12 เห็นว่า สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สกย.) ได้มีการปรับปรุงการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราเพื่อเกิดประโยชน์แก่เกษตรกรชาวสวนยางแล้วและมีเกษตรกรชาวสวนยางร้อยละ 31.88 ที่เห็นว่าการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารานั้นยังเหมือนเดิมยังไม่มีมีการปรับปรุงการให้บริการเพื่อให้เกิดประโยชน์และเกิดความสะดวกแก่เกษตรกรชาวสวนยาง

จากการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงให้เห็นว่าการให้บริการแทรกแซงตลาดยางของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางอำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี ยังทำได้ไม่ทั่วถึงเพียงพอต่อเกษตรกรชาวสวนยาง เพื่อให้บริการที่ทั่วถึงเพียงพอ สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางควรมี การเพิ่มจุดแทรกแซงตลาดยางพาราให้ครอบคลุมและทั่วถึงเกษตรกรชาวสวนยางมากขึ้น ดังรายละเอียดในตารางที่ 6

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของข้อมูลเกี่ยวกับการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สกย.)

ด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา	จำนวน (n = 160)	ร้อยละ
1.เงื่อนไขในการขอรับบริการมีความเหมาะสมหรือไม่		
เหมาะสม	132	82.50
ไม่เหมาะสม	28	17.50
รวม	160	100
2.การแทรกแซงตลาดยางพาราทำให้ทั่วถึงหรือไม่		
ทั่วถึง	63	39.38
ไม่ทั่วถึง	97	60.62
รวม	160	100
3.ต้องการให้เพิ่มจุดแทรกแซงหรือไม่		
ต้องการ	152	95.00
ไม่ต้องการ	8	5.00
รวม	160	100
4.วันเวลาในการแทรกแซงตลาดยางพารา		
เหมาะสม	137	85.62
ไม่เหมาะสม	23	14.38
รวม	160	100

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา	จำนวน (n = 160)	ร้อยละ
5.การแทรกแซงตลาดยางมีการปรับปรุงและพัฒนาหรือไม่		
ปรับปรุงแล้ว	109	68.12
เหมือนเดิม	51	31.88
รวม	160	100

3.2 ข้อมูลด้านกระบวนการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านกระบวนการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราของ สกย. พบว่า เกษตรกรชาวสวนยางส่วนใหญ่ร้อยละ 76.25 เห็นว่า สถานที่ที่ใช้เป็นจุดแทรกแซงตลาดยางพารามีความสะดวกต่อการขอรับบริการ มีเกษตรกรชาวสวนยาง ร้อยละ 23.75 เห็นว่า สถานที่ที่ใช้แทรกแซงตลาดยางพาราไม่เกิดความสะดวกแก่เกษตรกรชาวสวนยางบางส่วน เนื่องจากจุดที่ใช้เป็นจุดแทรกแซงตลาดยางพารานั้นอยู่ห่างจากบ้านของเกษตรกรชาวสวนยาง ซึ่งไม่สะดวกในด้านการคมนาคมขนส่ง ในส่วนของการติดต่อขอรับบริการ มีเกษตรกรชาวสวนยาง ร้อยละ 79.38 เห็นว่า มีความสะดวกในการติดต่อขอรับบริการ และมีเกษตรกรเพียงร้อยละ 20.62 ที่ไม่ได้รับความสะดวกในการติดต่อขอรับบริการ แต่ในส่วนของขั้นตอนในการขายยาง ณ จุดแทรกแซงตลาดยางพาราของ สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สกย.) นั้นเกษตรกรชาวสวนยางส่วนใหญ่ ร้อยละ 98.12 ต้องการให้มีความรวดเร็วในขั้นตอนการขายยางเพิ่มขึ้น เนื่องจากขั้นตอนในการขายยางมีหลายขั้นตอนเกิดความไม่ต่อเนื่องในกระบวนการขายยางทำให้เกิดความล่าช้าในกระบวนการแทรกแซงตลาดยางพาราและมีเกษตรกรชาวสวนยางเพียงร้อยละ 1.88 เท่านั้นที่เห็นว่าขั้นตอนในการขายยางไม่ล่าช้าและไม่ต้องการให้มีความรวดเร็วในขั้นตอนการขายยางเกิดขึ้น และในส่วนของความเหมาะสมในกระบวนการแทรกแซงตลาดยางพารานั้นมีเกษตรกรชาวสวนยางถึงร้อยละ 90.62 เห็นว่ากระบวนการในการแทรกแซงตลาดยางพารามีความเหมาะสมแล้ว และมีเกษตรกรชาวสวนยางร้อยละ 9.38 เท่านั้นที่ยังเห็นว่ากระบวนการในการแทรกแซงตลาดยางพารายังไม่มีความเหมาะสม นอกจากนี้แล้วเกษตรกรชาวสวนยางร้อยละ 98.75 เห็นว่าควรมีการดำเนินการแทรกแซงตลาดยางพาราต่อไปเพื่อช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยางเมื่อประสบปัญหาราคายางพาราดตกต่ำและมีเกษตรกรชาวสวนยางเพียงร้อยละ 1.25 ที่เห็นว่าไม่ควรมีการดำเนินการแทรกแซงตลาดยางพาราต่อไปเนื่องจากการดำเนินการแทรกแซงตลาด

ยางพาราที่ผ่านมาไม่สามารถแก้ไขปัญหาคาขายพาราตกต่ำให้กับเกษตรกรชาวสวนยางได้
ดังรายละเอียดในตารางที่ 7

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของข้อมูลด้านกระบวนการแทรกแซงตลาดยางพาราของ สำนักงาน
กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สกย.)

ด้านกระบวนการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา	จำนวน (n = 160)	ร้อยละ
1.สถานที่ที่เป็นจุดแทรกแซงมีความสะดวกหรือไม่		
สะดวก	122	76.25
ไม่สะดวก	38	23.75
รวม	160	100
2.การติดต่อขอรับบริการมีความสะดวกหรือไม่		
สะดวก	128	79.38
ไม่สะดวก	32	20.62
รวม	160	100
3.ต้องการให้ขั้นตอนในการขายยางมีความรวดเร็วขึ้นหรือไม่		
ต้องการ	157	98.12
ไม่ต้องการ	3	1.88
รวม	160	100
4.กระบวนการแทรกแซงตลาดยางพาราเหมาะสมหรือไม่		
เหมาะสม	145	90.62
ไม่เหมาะสม	15	9.38
รวม	160	100
5.ควรมีการดำเนินการแทรกแซงตลาดต่อไปหรือไม่		
ควร	158	98.75
ไม่ควร	2	1.25
รวม	160	100

3.3 ข้อมูลด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สกย.) พบว่า มีเกษตรกรชาวสวนยาง ร้อยละ 55.62 เห็นว่าจำนวนเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารามีเพียงพอแล้ว มีเกษตรกรชาวสวนยางร้อยละ 44.38 ที่เห็นว่าเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารามีไม่เพียงพอกับจำนวนเกษตรกรชาวสวนยางที่มาใช้บริการ ณ จุดแทรกแซงตลาดยางพารา ซึ่งบางครั้งก่อให้เกิดความสับสนและเกิดความล่าช้าในการขายยาง ณ จุดแทรกแซงตลาดยางพารา ส่วนด้านความเอาใจใส่ในหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราเกษตรกรชาวสวนยางร้อยละ 92.50 เห็นว่าเจ้าหน้าที่มีความเอาใจใส่ในหน้าที่ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราแก่เกษตรกรชาวสวนยางเป็นอย่างมากและมีเกษตรกรชาวสวนยาง ร้อยละ 7.50 ที่เห็นว่าเจ้าหน้าที่บางส่วนที่ยังไม่มีความเอาใจใส่ในหน้าที่บริการแทรกแซงตลาดยางพารา ในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่นั้นเกษตรกรชาวสวนยางร้อยละ 81.12 เห็นว่าเจ้าหน้าที่มีการปฏิบัติงานอย่างซื่อสัตย์ สุจริต มีเกษตรกรชาวสวนยางเพียงร้อยละ 11.88 ที่ยังเห็นว่า เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานให้บริการอย่างไม่เสมอภาคกัน มีเจ้าหน้าที่บางคนที่ยังเลือกปฏิบัติกับเกษตรกรชาวสวนยางจากการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราของเจ้าหน้าที่ สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สกย.) นั้นเกษตรกรชาวสวนยางส่วนใหญ่ร้อยละ 91.25 เห็นว่า เจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างเหมาะสมและอำนวยความสะดวกแก่เกษตรกรชาวสวนยางได้ และมีเกษตรกรชาวสวนยางเพียงร้อยละ 8.75 เท่านั้นที่เห็นว่าเจ้าหน้าที่ยังปฏิบัติงานได้ไม่เหมาะสม

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงให้เห็นว่า การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารานั้นปฏิบัติหน้าที่ได้เป็นอย่างดี ทั้งในด้าน การเอาใจใส่ในหน้าที่ความซื่อสัตย์ และการให้บริการแก่เกษตรกรชาวสวนยางอย่างเสมอภาค ในส่วนของจำนวนเจ้าหน้าที่นั้น มีเกษตรกรชาวสวนยางร้อยละ 44.38 เห็นว่าจำนวนเจ้าหน้าที่ที่ยังไม่เพียงพอ ดังนั้นเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราจึงต้องปฏิบัติหน้าที่ในการให้บริการให้เพิ่มขึ้น เพื่อให้การให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราจะมีประสิทธิภาพมากขึ้น ดังรายละเอียดในตารางที่ 8

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละของข้อมูลด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราของ
สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สกย.)

ด้านเจ้าหน้าที่ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา	จำนวน (n = 160)	ร้อยละ
1.จำนวนเจ้าหน้าที่ที่มีเพียงพอหรือไม่		
เพียงพอ	89	55.62
ไม่เพียงพอ	71	44.38
รวม	160	100
2.เจ้าหน้าที่มีความเอาใจใส่ในหน้าที่บริการหรือไม่		
มีความเอาใจใส่	148	92.50
ไม่มีความเอาใจใส่	12	7.50
รวม	160	100
3.เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานได้อย่างซื่อสัตย์หรือไม่		
ใช่	141	81.12
ไม่ใช่	19	11.88
รวม	160	100
4.เจ้าหน้าที่ปฏิบัติหน้าที่กับเกษตรกรได้เสมอภาคกันหรือไม่		
เสมอภาค	141	81.12
ไม่เสมอภาค	16	11.88
รวม	160	100
5.เจ้าหน้าที่ปฏิบัติหน้าที่ได้เหมาะสมหรือไม่		
เหมาะสม	146	91.25
ไม่เหมาะสม	14	8.75
รวม	160	100

ตอนที่ 4 ผลการศึกษา ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลด้านอัตวิสัย (ความพึงพอใจ) การแทรกแซงตลาดยางพาราของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางอำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการแทรกแซงตลาดยางพาราของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางอำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี ประกอบด้วย ปัจจัยส่วนบุคคล เศรษฐกิจ สังคม และจิตวิทยาโดยผลการศึกษาปัจจัยดังกล่าวจะนำเสนอลำดับดังนี้

4.1 ลักษณะทั่วไปของปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการแทรกแซงตลาดยางพาราของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางอำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี

4.1.1 ปัจจัยส่วนบุคคล

ในการศึกษารั้้นปัจจัยส่วนบุคคลประกอบด้วย ตัวแปรที่สำคัญคือ อายุ ระดับการศึกษา ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏดังนี้

4.1.1.1 อายุ

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า อายุของเกษตรกรชาวสวนยางส่วนใหญ่ร้อยละ 36.25 มีอายุระหว่าง 41 - 50 ปี โดยเฉลี่ยอายุ 46.46 ปี อายุสูงสุดของเกษตรกรชาวสวนยาง 74 ปี และอายุต่ำสุด 24 ปี ดังรายละเอียดในตารางที่ 9

ตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละของเกษตรกรชาวสวนยางจำแนกตามอายุ

ช่วงอายุ	จำนวน (n = 160)	ร้อยละ
21 - 30 ปี	10	6.25
31 - 40 ปี	39	24.38
41 - 50 ปี	58	36.25
มากกว่า 50 ปี	53	33.12
รวม	160	100

อายุเฉลี่ย 46.46 ปี อายุสูงสุด 74 ปี

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 10.03 ปี อายุต่ำสุด 24 ปี

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า เกษตรกรชาวสวนยางมีอายุระหว่าง 41 - 50 ปี ซึ่งอยู่ในช่วงวัยกลางคน ที่ยังสามารถประกอบอาชีพกรีดยางพาราได้ ส่วนเกษตรกรชาวสวนยางในช่วงอายุ 21 - 30 ปี มีเพียงร้อยละ 6.25 เนื่องจากเป็นเพราะสภาพเศรษฐกิจ และสังคมเปลี่ยนแปลงไป การศึกษาจึงเข้ามามีบทบาททำให้มีการประกอบอาชีพทำสวนยางมีน้อยลง เป็นผลให้มีเกษตรกรชาวสวนยางอายุระหว่าง 21 - 30 ปี น้อยที่สุด

4.1.1.2 ระดับการศึกษาของเกษตรกรชาวสวนยาง

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ระดับการศึกษาของเกษตรกรชาวสวนยางส่วนใหญ่ร้อยละ 56.25 จบการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 4 และ ร้อยละ 23.12 จบการศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และจบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ร้อยละ 11.88 และร้อยละ 5.00 จบการศึกษากว่าระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และร้อยละ 3.75 จบการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ตามลำดับ ดังรายละเอียดในตารางที่ 10

ตารางที่ 10 จำนวนและร้อยละของเกษตรกรชาวสวนยางจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน (n = 160)	ร้อยละ
จบชั้น ป.4	90	56.25
จบชั้น ป.6	6	3.75
จบชั้น ม.3/ม.ศ.3	37	23.12
จบชั้น ม.6/ม.ศ.6	19	11.55
อื่นๆ	8	5.00
รวม	160	100

ค่าเฉลี่ย 5.03

ระดับการศึกษาชั้นต่ำสุด ป.4

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.42

ระดับการศึกษาสูงสุด ปริญญาตรี

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า เกษตรกรชาวสวนยางมีระดับการศึกษาหรือได้รับการศึกษาในเกณฑ์ต่ำ (ภาคบังคับ ป.4) ทั้งนี้เนื่องมาจากว่าในสมัยก่อนไม่นิยมเรียนหนังสือไม่มีเงินทุนในการศึกษาเล่าเรียน มีความจำเป็นในการช่วยครัวเรือนหารายได้เป็นสิ่งสำคัญทำให้ระดับการศึกษาเฉลี่ยของเกษตรกรชาวสวนยางต่ำ

4.1.2 ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ

ในการศึกษาครั้งนี้ปัจจัยด้านเศรษฐกิจประกอบด้วย ตัวแปรสำคัญคือ พื้นที่ปลูกยางพาราทั้งหมดพื้นที่ปลูกยางพาราที่กรี๊ดแล้ว และรายได้

4.1.2.1 พื้นที่ปลูกยางพาราทั้งหมด

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า เกษตรกรชาวสวนยาง ส่วนใหญ่ร้อยละ 89.38 มีพื้นที่ปลูกยางพาราทั้งหมดต่ำกว่า 20 ไร่ รองลงมาร้อยละ 5.62 มีพื้นที่ปลูกยางพาราทั้งหมดอยู่ระหว่าง 21 - 40 ไร่ โดยเฉลี่ยเกษตรกรชาวสวนยางมีพื้นที่ปลูกยางพาราทั้งหมด 17.59 ไร่ พื้นที่ปลูกยางพาราสูงสุด 82 ไร่ พื้นที่ปลูกยางพาราลดต่ำสุด 13 ไร่ ดังรายละเอียดในตารางที่ 11

ตารางที่ 11 จำนวนและร้อยละของเกษตรกรชาวสวนยางจำแนกตามพื้นที่ปลูกยางพาราทั้งหมด

พื้นที่ปลูกยางพาราทั้งหมด	จำนวน (n = 160)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 20 ไร่	143	89.38
21 - 40 ไร่	9	5.62
41 - 60 ไร่	2	1.25
61 - 80 ไร่	5	3.12
มากกว่า 80 ไร่	1	0.63
รวม	160	100
ค่าเฉลี่ย 17.59	พื้นที่ปลูกยางพาราสูงสุด 82 ไร่	
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 10.53	พื้นที่ปลูกยางพาราลดต่ำสุด 13 ไร่	

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล สะท้อนให้เห็นว่า เกษตรกรชาวสวนยางในอำเภอโคกโพธิ์ ส่วนใหญ่แล้วเป็นเกษตรกรชาวสวนยางรายย่อยมีพื้นที่ปลูกยางพาราทั้งหมด ต่ำกว่า 20 ไร่ ดังนั้นเมื่อประสบกับปัญหาราคายางพาราตกต่ำ เกษตรกรชาวสวนยางจึงได้รับผลกระทบกับราคายางพาราที่เปลี่ยนแปลง

4.1.2.2 พื้นที่ปลูกยางพาราที่กรีดแล้ว

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า เกษตรกรชาวสวนยางส่วนใหญ่ร้อยละ 93.12 มีพื้นที่ปลูกยางพาราที่กรีดแล้วต่ำกว่า 20 ไร่ รองลงมาร้อยละ 3.12 เกษตรกรชาวสวนยางมีพื้นที่ปลูกยางพาราที่กรีดแล้วอยู่ระหว่าง 21 - 40 ไร่ โดยเฉลี่ยเกษตรกรชาวสวนยางมีพื้นที่ปลูกยางพาราที่กรีดแล้ว 16.72 ไร่ มีพื้นที่ปลูกยางพาราที่กรีดแล้วสูงสุด 82 ไร่ และมีพื้นที่ปลูกยางพาราที่กรีดแล้วต่ำสุด 10 ไร่ ดังรายละเอียดในตารางที่ 12

ตารางที่ 12 จำนวนและร้อยละของเกษตรกรชาวสวนยางจำแนกตามพื้นที่ปลูกยางพาราที่กรีดแล้ว

พื้นที่ปลูกยางพาราที่กรีดแล้ว	จำนวน (n = 160)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 20 ไร่	149	93.12
21 - 40 ไร่	5	3.12
41 - 60 ไร่	2	1.25
61 - 80 ไร่	3	1.88
มากกว่า 80 ไร่	1	0.63
รวม	160	100
ค่าเฉลี่ย	16.72	พื้นที่ปลูกยางพาราที่กรีดแล้วสูงสุด 82 ไร่
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	10.47	พื้นที่ปลูกยางพาราที่กรีดแล้วต่ำสุด 10 ไร่

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า เกษตรกรชาวสวนยางส่วนใหญ่มีพื้นที่ปลูกยางพาราที่กรีดแล้ว ต่ำกว่า 20 ไร่ มากถึงร้อยละ 93.12 มีเกษตรกรชาวสวนยางที่มีพื้นที่ปลูกยางพาราที่กรีดแล้วมากกว่า 80 ไร่ เพียง 1 รายเท่านั้น ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าเกษตรกรชาวสวนยางในอำเภอโคกโพธิ์ เป็นเกษตรกรรายย่อย ดังนั้น เมื่อราคายางพาราไม่มีเสถียรภาพ จึงทำให้เกษตรกรชาวสวนยางได้รับผลกระทบจากปัญหาราคายางพาราที่เปลี่ยนแปลง

4.1.2.3 รายได้ของเกษตรกรชาวสวนยาง

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า รายได้จากการกรีดยางพาราของเกษตรกรชาวสวนยางส่วนใหญ่ร้อยละ 41.25 มีรายได้จากการกรีดยางอยู่ระหว่าง 20,001 -

ครั้ง โดยเฉลี่ยเกษตรกรชาวสวนยางได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการแทรกแซงตลาดยางพารา 8.73 ครั้ง ดังรายละเอียดในตารางที่ 14

ตารางที่ 14 จำนวนและร้อยละของเกษตรกรชาวสวนยางจำแนกตามการรับข่าวสารการแทรกแซงตลาดยางพารา

การรับข่าวสารการแทรกแซงตลาดยางพารา	จำนวน (n = 160)	ร้อยละ
มากกว่า 10 ครั้งขึ้นไป	10	6.25
5 - 10 ครั้ง	88	55.00
1 - 5 ครั้ง	40	25.00
ไม่เคยเลย	22	13.75
รวม	160	100

ค่าเฉลี่ย 8.73

ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.59

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าในระยะ 6 เดือน เกษตรกรชาวสวนยางส่วนใหญ่ได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการแทรกแซงตลาดยางพาราระหว่าง 5 - 10 ครั้ง อยู่ในระดับปานกลาง แต่ยังไม่เพียงพอให้เห็นว่ายังมีเกษตรกรชาวสวนยางบางส่วนได้รับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการแทรกแซงตลาดยางพารา ดังนั้นสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางอำเภอโคกโพธิ์ควรมีการให้ข่าวสารเกี่ยวกับการแทรกแซงตลาดยางพารากับเกษตรกรชาวสวนยางให้มากยิ่งขึ้น

4.1.3.2 การรับบริการในระยะ 6 เดือน ณ จุดแทรกแซง

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ในระยะ 6 เดือนที่ผ่านมา เกษตรกรชาวสวนยางส่วนใหญ่ร้อยละ 56.25 อยู่ระหว่าง 1 - 5 ครั้ง รองลงมาร้อยละ 36.25 ไม่เคยไปใช้บริการ ณ จุดแทรกแซงตลาดยางพาราโดยเฉลี่ย เกษตรกรชาวสวนยางไปใช้บริการ ณ จุดแทรกแซง 4.97 ครั้ง ดังรายละเอียดในตารางที่ 15

ตารางที่ 15 จำนวนและร้อยละของเกษตรกรชาวสวนยางจำแนกตามการใช้บริการ ณ จุด
แทรกแซง

การรับบริการ ณ จุดแทรกแซง	จำนวน (n = 160)	ร้อยละ
มากกว่า 10 ครั้งขึ้นไป	6	3.75
5 - 10 ครั้ง	6	3.75
1 - 5 ครั้ง	90	56.25
ไม่เคยเลย	58	36.25
รวม	160	100

ค่าเฉลี่ย 4.97

ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.02

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าในระยะ 6 เดือน เกษตรกรชาวสวนยางในอำเภอโคกโพธิ์ ไปรับบริการการแทรกแซงตลาดยางพาราของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางอยู่ระหว่าง 1 - 5 ครั้ง ร้อยละ 56.25 ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า เกษตรกรชาวสวนยางไปใช้บริการ ณ จุดแทรกแซงตลาดยางพาราค่อนข้างน้อย และมีเกษตรกรชาวสวนยางร้อยละ 36.25 ไม่เคยไปใช้บริการ ณ จุดแทรกแซงตลาดยางพาราเลย แสดงให้เห็นว่าในระยะ 6 เดือนที่ผ่านมา จำนวนการรับบริการ ณ จุดแทรกแซงตลาดยางพาราของเกษตรกรชาวสวนยางมีแนวโน้มจะลดลง

4.1.4 ปัจจัยด้านจิตวิทยา

ในการศึกษาครั้งนี้ ปัจจัยด้านจิตวิทยาประกอบด้วยตัวแปรสำคัญ คือ ความคิดเห็นของเกษตรกรชาวสวนยางด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา ความคิดเห็นของเกษตรกรชาวสวนยางด้านกระบวนการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราและความคิดเห็นของเกษตรกรชาวสวนยางด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา

4.1.4.1 ความคิดเห็นของเกษตรกรชาวสวนยางด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา พบว่า เกษตรกรชาวสวนยางมีความคิดเห็นด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราในระดับดี มีระดับความคิดเห็นเฉลี่ย 3.54 โดยเกษตรกรชาวสวนยางเห็นด้วยมากที่สุด คือ เกษตรกรชาวสวน

ด้เห็นด้้วยด้กับการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราของ สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สกย.) ที่ได้ดำเนินการมานั้นมีความเหมาะสมแล้ว ซึ่งเป็นประเด็นสำคัญอันดับแรกที่มีความคิดเห็นเฉลี่ย 3.65 ซึ่งเท่ากับความคิดเห็นของเกษตรกรชาวสวนยางที่เห็นด้้วยด้กับการดำเนินการแทรกแซงตลาดยางพารามีการปรับปรุง ด้านการให้บริการเสมอมาทำให้เกษตรกรชาวสวนยางด้ได้รับความสะดวกในด้านการให้บริการของ สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สกย.) เพิ่มขึ้น รองลงมา คือ จากการดำเนินการแทรกแซงตลาดยางพาราของ สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สกย.) ทุกระยะที่ผ่านมาในด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารานั้นมีความก้าวหน้าและมีการพัฒนาการให้บริการมาตลอด เกษตรกรชาวสวนยางมีระดับความคิดเห็นเฉลี่ย 3.60 ในส่วนของเงื่อนไขในการขอรับบริการแทรกแซงตลาดยางพารานั้นเกษตรกรชาวสวนยางสามารถปฏิบัติตามเงื่อนไขการแทรกแซงตลาดยางพาราตามที สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สกย.) ได้กำหนดไว้ มีระดับความคิดเห็นเฉลี่ย 3.57 ดังนั้นในด้ของความสะดวกในเงื่อนไขเมื่อขายยาง ณ จุดแทรกแซงตลาดยางพารา เกษตรกรชาวสวนยางสามารถปฏิบัติตามเงื่อนไขด้้อย่างสะดวก โดยมีระดับความคิดเห็นเฉลี่ย 3.56 นอกจากนี้ในประเด็นทีเกษตรกรชาวสวนยางมีความคิดเห็นเฉลี่ยแล้วอยู่ในระดับปานกลาง คือ ในด้านการประชาสัมพันธ์ด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา เกษตรกรชาวสวนยางเห็นว่าการประชาสัมพันธ์ยังไม่ครอบคลุมทั่วถึงเกษตรกรชาวสวนยางในอำเภอโคกโพธิ์ โดยมีระดับความคิดเห็นเฉลี่ย 3.36 เท่ากับ การดำเนินการแทรกแซงตลาดยางพาราของ สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สกย.) ทีการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราทำได้ทั่วถึงเกษตรกรชาวสวนยางบางส่วนเท่านั้น เช่นเดียวกับความทั่วถึงของการประชาสัมพันธ์ด้านการให้บริการ จึงทำให้ระดับความคิดเห็นเฉลี่ยของเกษตรกรชาวสวนยางอยู่ในระดับปานกลาง

จากการวิเคราะห์สะท้อนให้เห็นว้า เกษตรกรชาวสวนยางมีความคิดเห็นด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราในระดับดี แต่ในสวนยางความทั่วถึงในการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการแทรกแซงตลาดยางพาราของ สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สกย.) เกษตรกรชาวสวนยางมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าการประชาสัมพันธ์การแทรกแซง ตลาดยางพาราของ สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สกย.) ยังทำได้ไม่ทั่วถึงเพียงพอ ดังนั้น สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สกย.) ควรเพิ่มการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการแทรกแซงตลาดยางพาราให้ทั่วถึง ตามรายละเอียดในตาราง ที 16

ตารางที่ 16 จำนวนและร้อยละข้อมูลความคิดเห็นของเกษตรกรชาวสวนยางด้านการให้บริการ
แทรกแซงตลาดยางพาราของ สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สกย.)

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					$\bar{x}$	S.D.
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง (ร้อยละ)	เห็นด้วย (ร้อยละ)	ไม่แน่ใจ (ร้อยละ)	ไม่เห็นด้วย (ร้อยละ)	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง (ร้อยละ)		
1.ท่านได้รับความสะดวก ในเงื่อนไขเมื่อขายยาง ณ จุดแทรกแซงตลาด ยางพาราของ สกย.	10 (6.25)	84 (52.50)	55 (34.38)	9 (5.62)	2 (1.25)	3.57 (4)	0.75
2.เงื่อนไขในการขอรับ บริการขายยาง ณ จุด แทรกแซงตลาด ยางพารานั้นมีความ เหมาะสมแล้ว	8 (5.00)	81 (50.63)	65 (40.62)	5 (3.12)	1 (0.63)	3.56 (4)	0.67
3.การขายยาง ณ จุด แทรกแซงตลาด ยางพารานั้นสามารถ ให้บริการแก่เกษตรกร ชาวสวนยางได้อย่าง ทั่วถึง	8 (5.00)	57 (35.62)	80 (50.00)	14 (8.75)	1 (0.63)	3.57 (4)	0.73
4.การประชาสัมพันธ์การ ให้บริการแทรกแซง ตลาดยางพารานั้นทำ ได้ทั่วถึงเพียงพอแล้ว	4 (2.50)	74 (46.25)	64 (40.00)	12 (7.50)	6 (3.75)	3.36 (3)	0.81
5.จากการดำเนินการ แทรกแซงตลาด ยางพาราของ สกย. ที่ ผ่านมานั้นมีความก้าว หน้าและพัฒนาขึ้น	8 (5.00)	100 (62.50)	34 (21.25)	16 (10.00)	2 (1.25)	3.60 (4)	0.77

ตารางที่ 16 (ต่อ)

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					$\bar{x}$	S.D.
	เห็นด้วย	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย		
	อย่างยิ่ง				อย่างยิ่ง		
	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)		
6.การดำเนินการแทรกแซงตลาดยางพารานั้นได้ปรับปรุงด้านการให้บริการ ทำให้เกษตรกรชาวสวนยางได้รับความสะดวกมากขึ้น	6 (3.75)	98 (61.25)	50 (31.25)	6 (3.75)	-	3.65 (4)	0.61
7.การให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราของสกก. นั้นมีความเหมาะสมแล้ว	16 (10.00)	83 (53.75)	46 (28.75)	10 (6.25)	2 (1.25)	3.65 (4)	0.79
ค่าเฉลี่ย						3.53 (4)	0.53

- หมายเหตุ 1 คือ คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.80 หมายถึง ความคิดเห็นระดับไม่ดีที่สุด
 2 คือ คะแนนเฉลี่ย 1.81 – 2.60 หมายถึง ความคิดเห็นระดับไม่ดี
 3 คือ คะแนนเฉลี่ย 2.61 – 3.40 หมายถึง ความคิดเห็นระดับปานกลาง
 4 คือ คะแนนเฉลี่ย 3.41 – 4.20 หมายถึง ความคิดเห็นระดับดี
 5 คือ คะแนนเฉลี่ย 4.21 – 5.00 หมายถึง ความคิดเห็นระดับดีที่สุด

4.1.4.2 ความคิดเห็นของเกษตรกรชาวสวนยางด้านกระบวนการแทรกแซงตลาดยางพาราของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็น ด้านกระบวนการแทรกแซงตลาดยางพาราของ สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สกก.) พบว่า เกษตรกรชาวสวนยางมีความคิดเห็นด้านกระบวนการแทรกแซงตลาดยางพาราในระดับดี โดยมีระดับความคิดเห็นเฉลี่ย 3.56 โดยมีประเด็นที่เกษตรกรชาวสวนยางมีความคิดเห็นเฉลี่ยในระดับดีและความคิดเห็นเฉลี่ยใน

ระดับปานกลาง ซึ่งความคิดเห็นเฉลี่ยในระดับดี คือ การให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารามีการดำเนินการอย่างสม่ำเสมอ มีระดับความคิดเห็นเฉลี่ย 3.79 เป็นประเด็นสำคัญอันดับแรก รองลงมาเกษตรกรชาวสวนยางมีความเห็นว่ากระบวนการแทรกแซงตลาดยางพารามีการดำเนินการได้อย่างเหมาะสมแล้ว ซึ่งเกิดความสะดวกแก่เกษตรกรชาวสวนยางมีระดับความคิดเห็นเฉลี่ย 3.69 เท่ากันกับ ในด้านสถานที่ที่ สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สกย.) ใช้เป็นจุดแทรกแซงตลาดยางพารานั้นมีความสะดวกต่อเกษตรกรชาวสวนยางส่วนใหญ่ในการขอรับบริการแทรกแซงตลาดยางพารา ส่วนในด้านความสะดวกในการติดต่อขอรับบริการขายยาง ณ จุดแทรกแซงตลาดยางของ สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สกย.) เกษตรกรชาวสวนยางมีระดับความคิดเห็นเฉลี่ย 3.64 และในด้านของวันและเวลาที่ใช้ในการแทรกแซงตลาดยางพาราเกษตรกรชาวสวนยางมีระดับความคิดเห็นเฉลี่ย 3.62 นอกจากนี้ ประเด็นที่เกษตรกรชาวสวนยางมีระดับความคิดเห็นเฉลี่ยแล้วอยู่ในระดับปานกลาง คือ ในด้านของขั้นตอน การขายยางในการแทรกแซงตลาดยางพาราของ สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สกย.) ที่ทำให้ประหยัดเวลานั้นเกษตรกรชาวสวนยางมีระดับความคิดเห็นเฉลี่ย 3.24 ซึ่งมีเกษตรกรชาวสวนยางบางส่วนเห็นว่าขั้นตอนในการขายยางนั้นยังมีความล่าช้าและเกิดความไม่ต่อเนื่องในขั้นตอนการขายยาง และบางครั้งก่อให้เกิดความสับสนแก่เกษตรกรชาวสวนยาง และในด้านกระบวนการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราที่มีขั้นตอนในการขายยางที่รวดเร็วขึ้น เกษตรกรชาวสวนยางมีระดับความคิดเห็นเฉลี่ย 3.22 ซึ่งอยู่ในระดับความคิดเห็นปานกลางเช่นเดียวกัน ซึ่งจะเห็นได้ว่ากระบวนการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารายังมีความล่าช้าอยู่

จากการวิเคราะห์ข้อมูลสะท้อนให้เห็นว่า ในการขายยาง ณ จุดแทรกแซงตลาดยางพาราต้องมีการปรับปรุงเพื่อให้เกิดความรวดเร็ว และเกิดความต่อเนื่องในขั้นตอนการขายยางมากขึ้น ดังรายละเอียดในตารางที่ 17

ตารางที่ 17 จำนวนและร้อยละข้อมูลความคิดเห็นของเกษตรกรชาวสวนยางด้านกระบวนการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราของ สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สกย.)

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					$\bar{x}$	S.D.
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง (ร้อยละ)	เห็นด้วย (ร้อยละ)	ไม่แน่ใจ (ร้อยละ)	ไม่เห็นด้วย (ร้อยละ)	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง (ร้อยละ)		
1.ท่านได้รับความสะดวก ในการติดต่อขอรับ บริการขายยาง ณ จุด แทรกแซงตลาด ยางพาราของ สกย.	8 (5.00)	96 (60.00)	46 (28.75)	10 (6.25)	- (0.00)	3.64 (4)	0.67
2.สถานที่ที่เป็นจุดแทรก แซงตลาดยางพารานั้น มีความสะดวกแก่ เกษตรกรชาวสวนยาง	6 (3.75)	120 (63.75)	48 (30.00)	4 (2.50)	- (0.00)	3.69 (4)	0.58
3.กระบวนการให้บริการ แทรกแซงตลาด ยางพารานั้นมีขั้นตอน ที่รวดเร็ว	10 (6.25)	50 (31.25)	72 (45.00)	22 (13.75)	6 (3.75)	3.22 (3)	0.89
4.ขั้นตอนในการขายยาง ณ จุดแทรกแซงตลาด ยางพาราทำให้ ประหยัดเวลา	4 (2.50)	70 (43.75)	56 (35.00)	20 (12.50)	10 (6.25)	3.24 (3)	0.93
5.การให้บริการแทรกแซง ตลาดยางพารานั้น ดำเนินการได้อย่าง สม่ำเสมอ	12 (7.50)	104 (65.00)	42 (26.25)	2 (1.25)	- (0.00)	3.79 (4)	0.58

ตารางที่ 17 (ต่อ)

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					$\bar{x}$	S.D.
	เห็นด้วย	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย		
	อย่างยิ่ง				อย่างยิ่ง		
	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)		
6.วันและเวลาที่ใช้เป็นวัน							
ขายยางนั้นมีความ	8	107	25	16	4	3.62	0.83
เหมาะสมแล้ว	(5.00)	(66.88)	(15.62)	(10.00)	(2.50)	(4)	
7.กระบวนการแทรกแซง							
ตลาดยางพารานั้นมี							
การดำเนินการได้อย่าง	9	108	30	11	2	3.69	0.73
เหมาะสมแล้ว	(5.62)	(67.50)	(18.75)	(6.88)	(1.25)	(4)	
ค่าเฉลี่ย						3.55	0.50
						(4)	

- หมายเหตุ
- 1 คือ คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.80 หมายถึง ความคิดเห็นระดับไม่ดีที่สุด
 - 2 คือ คะแนนเฉลี่ย 1.81 – 2.60 หมายถึง ความคิดเห็นระดับไม่ดี
 - 3 คือ คะแนนเฉลี่ย 2.61 – 3.40 หมายถึง ความคิดเห็นระดับปานกลาง
 - 4 คือ คะแนนเฉลี่ย 3.41 – 4.20 หมายถึง ความคิดเห็นระดับดี
 - 5 คือ คะแนนเฉลี่ย 4.21 – 5.00 หมายถึง ความคิดเห็นระดับดีที่สุด

4.1.4.3 ความคิดเห็นของเกษตรกรชาวสวนยางด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง อำเภอกอกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของเกษตรกรชาวสวนยางด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราของ สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สกย.) พบว่า เกษตรกรชาวสวนยางมีความคิดเห็นด้านเจ้าหน้าที่ในระดับดี โดยมีความคิดเห็นเฉลี่ย 3.72 โดยมีประเด็นที่สำคัญอันดับแรกคือ ในด้านการอำนวยความสะดวกของเจ้าหน้าที่เมื่อเกษตรกรชาวสวนยาง

ตารางที่ 18 (ต่อ)

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					$\bar{x}$	S.D.
	เห็นด้วย	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย		
	อย่างยิ่ง				อย่างยิ่ง		
	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)		
2.เจ้าหน้าที่สามารถ อำนวยความสะดวกแก่ เกษตรกรชาวสวนยาง เมื่อขายยาง ณ จุดแทรก แซงยางพาราของ สกย.	9 (5.62)	119 (74.37)	23 (14.38)	8 (5.00)	1 (0.63)	3.79 (4)	0.64
3.การปฏิบัติงานของเจ้า หน้าที่ปฏิบัติแก่ เกษตรกรชาวสวนยางได้ อย่างเสมอภาคกัน	17 (10.63)	100 (62.50)	36 (22.50)	5 (3.12)	2 (1.25)	3.78 (4)	0.72
4.ในการขายยาง ณ จุด แทรกแซงตลาด ยางพาราท่านได้รับการ บริการอย่างเป็นธรรม	8 (5.00)	114 (71.25)	32 (20.00)	4 (2.50)	2 (1.25)	3.76 (4)	0.63
5.เจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ ปฏิบัติงานได้อย่างซื่อ สัตย์ สุจริต	10 (6.25)	108 (67.50)	38 (23.75)	2 (1.25)	2 (1.25)	3.76 (4)	0.63
6.เจ้าหน้าที่คัดคุณภาพ ยางปฏิบัติหน้าที่ได้ อย่างเหมาะสมแล้ว	6 (3.75)	97 (60.62)	36 (22.50)	14 (8.75)	7 (4.38)	3.51 (4)	0.87
7.การปฏิบัติงานของเจ้า หน้าที่ในการดำเนินการ แทรกแซงตลาดนั้นมี ความเหมาะสมแล้ว	4 (2.50)	118 (73.75)	24 (8.75)	14 (8.75)	-	3.70 (4)	0.66
ค่าเฉลี่ย						3.72 (4)	0.51

ตารางที่ 19 (ต่อ)

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผล	ระดับการวัด	$\bar{X}$	S.D.
ปัจจัยด้านสังคม			
จำนวนการรับข่าวสารเกี่ยวกับการแทรก			
แข่งตลาดยางพารา	Interval	8.73	3.59
จำนวนการรับบริการแทรกแข่งตลาด			
ยางพารา	Interval	4.97	1.02
ปัจจัยด้านจิตวิทยา			
ความคิดเห็นต่อการให้บริการแทรกแข่ง			
ตลาดยางพารา	Interval	3.53	0.53
ความคิดเห็นต่อกระบวนการให้บริการ			
แทรกแข่งตลาดยางพารา	Interval	3.55	0.50
ความคิดเห็นต่อเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ	แทรก		
แข่งตลาดยางพารา	Interval	3.72	0.51

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลด้านอัตวิสัย (ความพึงพอใจ)
การแทรกแข่งตลาดยางพารา

4.2.1 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลด้านการให้บริการแทรกแข่งตลาดยางพารา

ในการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลด้านการให้บริการแทรกแข่งตลาดยางพาราของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานการศึกษาไว้ว่า ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคล เศรษฐกิจ สังคมและด้านจิตวิทยามีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านการให้บริการแทรกแข่งตลาดยางพารา ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยได้ดำเนินการวิเคราะห์เป็น 2 ขั้นตอน โดยขั้นแรกเป็นการคัดเลือกปัจจัยเข้าสู่การวิเคราะห์หาค่าสหสัมพันธ์ ศึกษาว่าตัวแปรอิสระที่นำมาศึกษาเป็นอิสระจากกันหรือไม่ โดยศึกษาจากค่า Durbin – Watson เป็นค่าสถิติใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ซึ่ง

H_0 : ค่าคลาดเคลื่อน e_i และ e_j เป็นอิสระจากกัน

H_1 : ค่าคลาดเคลื่อน e_i และ e_j มีความสัมพันธ์กัน

เนื่องจากค่าสถิติทดสอบ Durbin – Watson = 2.035 ซึ่งมีค่า ≈ 2 จึงสรุปได้ว่า ยอมรับสมมติฐาน H_0 หรือค่าคลาดเคลื่อนเป็นอิสระกัน จึงเป็นไปตามเงื่อนไขของการวิเคราะห์ ความถดถอย (กัลยา วานิชปัญญา, 2543: 174) และขั้นที่สองเป็นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม โดยการวิเคราะห์ความสัมพันธ์รายคู่ระหว่างตัวแปรอิสระ มีความสัมพันธ์กันอยู่ระหว่าง 0.58 – 0.75 ซึ่งถือว่ามีความสัมพันธ์กันปานกลางค่อนข้างสูง

จากการคัดเลือกตัวแปรอิสระเข้าสู่การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) โดยการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ภายในระหว่างตัวแปรอิสระต่าง ๆ พบว่า มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) อยู่ระหว่าง 0.58 – 0.75 ซึ่งเป็นค่าที่อยู่ในระดับสูง ผู้วิจัยจึงนำตัวแปรทุกตัวคือ อายุของเกษตรกรชาวสวนยาง ระดับการศึกษาของเกษตรกรชาวสวนยาง พื้นที่ปลูกยางพารา พื้นที่ปลูกยางพาราที่กรีดแล้ว รายได้ของเกษตรกรชาวสวนยาง จำนวนการรับข่าวสารเกี่ยวกับการแทรกแซงตลาดยางพารา จำนวนการรับบริการแทรกแซงตลาดยางพารา ความสะดวกในเงื่อนไขการรับบริการ ความทั่วถึงเพียงพอต่อการให้บริการ ความก้าวหน้าและการพัฒนาการแทรกแซงตลาดยางพารา นำเข้าสมการถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอนโดยใช้สัญลักษณ์การวิเคราะห์ ดังนี้

Y	=	ประสิทธิผลด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา
X_1	=	อายุของเกษตรกรชาวสวนยาง
X_2	=	ระดับการศึกษาเกษตรกรชาวสวนยาง
X_3	=	พื้นที่ปลูกยางพาราทั้งหมด
X_4	=	พื้นที่ปลูกยางพาราที่กรีดแล้ว
X_5	=	รายได้เกษตรกรชาวสวนยาง
X_6	=	จำนวนการรับข่าวสารเกี่ยวกับการแทรกแซงตลาดยางพารา
X_7	=	จำนวนการรับบริการแทรกแซงตลาดยางพารา
X_8	=	ความสะดวกในเงื่อนไขการรับบริการแทรกแซงตลาดยางพารา
X_9	=	ความทั่วถึงเพียงพอของการให้บริการ
X_{10}	=	ความก้าวหน้าและการพัฒนาการให้บริการ

ผลการวิเคราะห์พหุแบบขั้นตอนพบว่า ปัจจัยด้านอายุของเกษตรกรชาวสวนยาง พื้นที่ปลูกยางพาราทั้งหมด พื้นที่ปลูกยางที่กรีดแล้ว และรายได้ของเกษตรกรชาวสวนยาง ไม่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นผู้วิจัยจึงนำปัจจัยที่เหลือคือ จำนวนการรับข่าวสารเกี่ยวกับการแทรกแซงตลาดยางพารา จำนวนการรับบริการแทรกแซงตลาดยางพารา ความสะดวกในเงื่อนไขการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา ความทั่วถึงเพียงพอของการให้บริการ และความก้าวหน้าและการพัฒนาการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา มาวิเคราะห์สมการถดถอยพหุแบบขั้นตอน ซึ่งเพราะว่าปัจจัยทั้งหมดที่กล่าวมามีความสัมพันธ์ประสิทธิผลการแทรกแซงตลาดยางพาราในระดับสูง ($R = 0.754$) ซึ่งสามารถอธิบายความสัมพันธ์กับประสิทธิผลด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราได้ร้อยละ 56.90 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ ($R^2 = 0.569$; $P < 0.05$) ดังรายละเอียดในตารางที่ 20

ตารางที่ 20 แสดงผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) ของปัจจัยที่มีผลกับประสิทธิภาพการให้บริการทางการแพทย์ของโรงพยาบาล

ตัวแปร	ขั้นตอนที่ 1		ขั้นตอนที่ 2		ขั้นตอนที่ 3		ขั้นตอนที่ 4		ขั้นตอนที่ 5	
	B	Beta	B	Beta	B	Beta	B	Beta	B	Beta
จำนวนการรับข่าวสาร (X_6)	0.638	0.584	0.473	0.400	0.342	0.393	0.275	0.251	0.289	0.264
ความถี่ถึงเพียงพอก (X_9)			0.262	0.370	0.224	0.317	0.238	0.337	0.224	0.317
ความสะดวกในเงื่อนไข (X_8)					0.269	0.260	0.238	0.316	0.313	0.301
จำนวนการรับบริการ (X_7)							0.284	0.227	0.223	0.178
ความก้าวหน้าและการพัฒนาของระบบ (X_{10})									0.125	0.163
Constant	1.091		0.971		0.289		0.491		0.537	
R		0.584		0.667		0.705		0.738		0.754
R ²		0.341		0.445		0.497		0.545		0.569
F		81.908		62.823		51.358		46.349		40.598

จากตารางที่ 20 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐาน (Beta) ที่นำเข้ามาสมการถดถอยพหุแบบขั้นตอน พบว่าปัจจัยแต่ละตัวมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา ดังนี้

จำนวนการได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการแทรกแซงตลาดยางพารา มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($B = 0.264$; $P < 0.05$) หมายความว่า เกษตรกรชาวสวนยางที่มีจำนวนการได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการแทรกแซงตลาดยางพาราจะมีจำนวนครั้งมาก มีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราสูง และเมื่อเกษตรกรชาวสวนยางมีจำนวนครั้งในการรับ ข่าวสารการแทรกแซงตลาดยางพาราน้อยมีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารามีต่ำ

ความทั่วถึงเพียงพอของการบริการที่ให้ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($B = 0.317$; $P < 0.05$) หมายความว่า การให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราที่มีความทั่วถึงเพียงพอต่อเกษตรกรชาวสวนยางมาก มีแนวโน้มที่ความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราจะมีสูง และเมื่อการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารามีความทั่วถึงเพียงพอต่อเกษตรกรชาวสวนยางน้อยมีแนวโน้มที่ความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราจะมีต่ำ

จำนวนการรับบริการแทรกแซงตลาดยางพารา มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($B = 0.301$; $P < 0.05$) หมายความว่า เกษตรกรชาวสวนยางที่มีการรับบริการแทรกแซงตลาดยางมีจำนวนครั้งมาก มีแนวโน้มที่ความพึงพอใจต่อประสิทธิผลการแทรกแซงตลาดยางพารามีสูง และเกษตรกรชาวสวนยางที่มีการรับบริการแทรกแซงตลาดยางพารามีจำนวนครั้งน้อย มีแนวโน้มที่ความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราจะมีต่ำ

ความสะดวกในเงื่อนไขการขอรับบริการ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($B = 0.178$; $P < 0.05$) หมายความว่า เกษตรกรชาวสวนยางที่ได้รับความสะดวกในเงื่อนไขการขอรับบริการแทรกแซงตลาดยางพารามีสูง มีแนวโน้มที่ความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราจะมีสูงและเกษตรกรชาวสวนยางที่ได้รับความสะดวกในเงื่อนไขการขอรับบริการแทรกแซงตลาดยางพารามีต่ำ มีแนวโน้มที่ความพึงพอใจต่อประสิทธิผลการแทรกแซงตลาดยางพาราจะมีต่ำ

ความก้าวหน้าและการพัฒนาระบบการให้บริการ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับ ประสิทธิภาพการแทรกแซงตลาดยางพาราอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($B = 0.163$; $P < 0.05$) หมายความว่า การให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารามีความก้าวหน้าและ การพัฒนาระบบการให้บริการมีมาก มีแนวโน้มที่ความพึงพอใจต่อประสิทธิภาพด้านการให้บริการ แทรกแซงตลาดยางพารามีสูง และการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารามีความก้าวหน้าและ การพัฒนาระบบการให้บริการมีน้อย มีแนวโน้มที่ความพึงพอใจต่อประสิทธิภาพด้านการให้บริการ แทรกแซงตลาดยางพาราจะมีต่ำ

นอกจากนี้ในการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) ตามตารางยังพบลำดับความสำคัญของตัวแปรดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 คือ จำนวนการได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการแทรกแซงตลาดยางพารา มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิภาพด้านการให้บริการการแทรกแซงตลาดยางพารามากที่สุด ซึ่งจำนวนการได้รับข่าวสารการแทรกแซงตลาดยางพาราสามารถอธิบายความสัมพันธ์กับ ประสิทธิภาพด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราได้ร้อยละ 30.41 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในระดับ 0.05 (R^2 Change ในขั้นตอนที่ 1 = 0.341; $P < 0.05$)

ขั้นตอนที่ 2 คือ ความทั่วถึงเพียงพอของการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิภาพด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา สามารถอธิบาย ความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพด้านการให้บริการได้ร้อยละ 44.45 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับ 0.05 (R^2 Change ในขั้นตอนที่ 2 = 0.445; $P < 0.05$) หรืออธิบายความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพ ด้านการให้บริการเพิ่มขึ้นร้อยละ 14.01

ขั้นตอนที่ 3 คือ จำนวนการรับบริการแทรกแซงตลาดยางพารามีสัมพันธ์เชิงบวก กับประสิทธิภาพด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา สามารถอธิบายความสัมพันธ์กับ ประสิทธิภาพด้านการให้บริการได้ร้อยละ 49.70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับ 0.05 (R^2 Change ในขั้นตอนที่ 3 = 0.497; $P < 0.05$) หรืออธิบายความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพด้านการ ให้บริการเพิ่มขึ้นร้อยละ 5.40

ขั้นตอนที่ 4 คือ ความสะดวกในเงื่อนไขการขอรับบริการแทรกแซงตลาดยางพารา มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิภาพด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา สามารถอธิบาย ความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพด้านการให้บริการได้ร้อยละ 54.50 (R^2 Change ในขั้นตอนที่ 4 = 0.545; $P < 0.05$) หรืออธิบายความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพด้านการให้บริการเพิ่มขึ้นร้อยละ 4.80

ขั้นตอนที่ 5 คือ ความก้าวหน้าและการพัฒนาของระบบการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารามีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราสามารถอธิบายความสัมพันธ์กับประสิทธิผลด้านการให้บริการได้ร้อยละ 56.90 (R^2 Change ในขั้นตอนที่ 5 = 0.569 ; $P < 0.05$) หรืออธิบายความสัมพันธ์กับประสิทธิผลด้านการให้บริการเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.40

จากการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราตามขั้นตอนที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่า ปัจจัยที่สามารถอธิบายความสัมพันธ์ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราได้สูงสุด คือ จำนวนการได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา รองลงมาคือ ความทั่วถึงเพียงพอของการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา จำนวนการรับบริการแทรกแซงตลาดยางพารา ความสะดวกในเงื่อนไขการขอรับบริการแทรกแซงตลาดยางพารา และความก้าวหน้าและการพัฒนาระบบการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราของเกษตรกรชาวสวนยาง ตามลำดับ โดยสามารถเขียนเป็นสมการถดถอยเพื่อแสดงน้ำหนักของแต่ละปัจจัยตามค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐาน โดยถือว่าเป็นสมการที่ดีที่สุดในการอธิบายความสัมพันธ์กับประสิทธิผลด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราได้ดังนี้

$$ZY = 0.264Z_{X6} + 0.317Z_{X9} + 0.301Z_{X8} + 0.178Z_{X7} + 0.163Z_{X10}$$

Y = ประสิทธิผลด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา

X_6 = จำนวนการรับข่าวสารเกี่ยวกับการแทรกแซงตลาดยางพารา

X_9 = ความทั่วถึงเพียงพอของการบริการที่ได้

X_8 = ความสะดวกในเงื่อนไขการรับบริการแทรกแซงตลาดยางพารา

X_7 = จำนวนการรับบริการแทรกแซงตลาดยางพารา

X_{10} = ความก้าวหน้าและการพัฒนาของระบบการให้บริการ

นอกจากนั้นผลการศึกษายังพบว่า ปัจจัยด้านอายุของเกษตรกรชาวสวนยาง ระดับการศึกษาของเกษตรกรชาวสวนยาง พื้นที่ปลูกยางพาราทั้งหมด พื้นที่ปลูกยางพาราที่กรี๊ดแล้ว และรายได้จากเกษตรกรชาวสวนยาง ไม่มีความสัมพันธ์ที่มีนัยสำคัญทางสถิติกับประสิทธิผลด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา ดังรายละเอียดในตารางที่ 21

ตารางที่ 21 ผลการวิเคราะห์หาตัวแปรอิสระที่ไม่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลด้านการให้บริการ
แทรกแซงตลาดยางพารา

ตัวแปรอิสระ	สัมประสิทธิ์ถดถอยพหุคูณ (B)	Sig	T
อายุ (X_1)	0.012	0.823	0.224
ระดับการศึกษา (X_2)	0.063	0.241	1.177
พื้นที่ปลูกยางทั้งหมด (X_3)	0.079	0.193	1.308
พื้นที่ปลูกยางที่กรีดแล้ว (X_4)	0.064	0.656	0.447
รายได้ของเกษตรกรชาวสวนยาง (X_5)	0.027	0.354	0.354

4.2.2 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลด้านกระบวนการแทรกแซงตลาดยางพารา

ในการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลด้านกระบวนการแทรกแซงตลาดยางพาราของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานการศึกษาไว้ว่า ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคล เศรษฐกิจ สังคมและด้านจิตวิทยา ที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลด้านกระบวนการแทรกแซงตลาดยางพารา ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยได้ดำเนินการวิเคราะห์เป็น 2 ขั้นตอน โดยขั้นตอนแรกเป็นการคัดเลือกปัจจัยเข้าสู่สมการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ ศึกษาว่าตัวแปรอิสระที่นำมาศึกษาเป็นอิสระจากกันหรือไม่ โดยการศึกษาจากค่า Durbin – Watson หากค่าที่ได้มีประมาณ 2 แสดงว่าตัวแปรอิสระเป็นอิสระจากกัน ซึ่งค่า Durbin – Watson = 1.881 มีค่าใกล้เคียงหรือประมาณ 2 จึงสรุปได้ว่าตัวแปรอิสระเป็นอิสระจากกัน และขั้นที่สองเป็นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตามโดยการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) ซึ่งผลจากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์รายคู่ระหว่างตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กันอยู่ระหว่าง 0.53 – 0.75 ซึ่งถือว่ามีความสัมพันธ์กัน ปานกลางถึงค่อนข้างสูง

จากการคัดเลือกตัวแปรอิสระเข้าสู่การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (stepwise Multiple Regression Analysis) โดยการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ภายในระหว่างตัวแปรอิสระต่าง ๆ พบว่ามีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) อยู่ระหว่าง 0.53 – 0.75 ซึ่งเป็นค่าที่อยู่ในระดับปานกลางถึงค่อนข้างสูง ดังนั้นผู้วิจัยจึงนำเอาตัวแปรทุกตัวคือ อายุของเกษตรกรชาวสวนยาง ระดับการศึกษาของเกษตรกรชาวสวนยาง พื้นที่ปลูกยางพาราทั้งหมด พื้นที่ปลูกยางพาราที่กรีดแล้ว รายได้ของเกษตรกรชาวสวนยาง จำนวนการรับข่าวสารการแทรกแซงตลาด

ยางพารา จำนวนการรับบริการแทรกแซงตลาดยางพารา ความสะดวกในการติดต่อขอรับบริการ
 แทรกแซงตลาดยางพารา ความรวดเร็วในขั้นตอนการให้บริการและความสม่ำเสมอต่อเนื่องของ
 การให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา นำเข้าสมการถดถอยพหุแบบขั้นตอนโดยใช้สัญลักษณ์
 การวิเคราะห์ ดังนี้

Y	=	ประสิทธิผลด้านกระบวนการแทรกแซงตลาดยางพารา
X_1	=	อายุของเกษตรกรชาวสวนยาง
X_2	=	ระดับการศึกษาเกษตรกรชาวสวนยาง
X_3	=	พื้นที่ปลูกยางพาราทั้งหมด
X_4	=	พื้นที่ปลูกยางพาราที่กรี๊ดแล้ว
X_5	=	รายได้เกษตรกรชาวสวนยาง
X_6	=	จำนวนการรับข่าวสารเกี่ยวกับการแทรกแซงตลาดยางพารา
X_7	=	จำนวนการรับบริการแทรกแซงตลาดยางพารา
X_8	=	ความสะดวกในการติดต่อขอรับบริการแทรกแซงตลาดยางพารา
X_9	=	ความรวดเร็วในขั้นตอนการให้บริการ
X_{10}	=	ความสม่ำเสมอต่อเนื่องของการบริการแทรกแซงตลาดยางพารา

ผลการวิเคราะห์พหุแบบขั้นตอน พบว่า ปัจจัยด้านอายุ ระดับการศึกษา พื้นที่
 ปลูกยางพาราทั้งหมด พื้นที่ปลูกยางพาราที่กรี๊ดแล้ว และรายได้ ไม่มีความสัมพันธ์กับ
 ประสิทธิผลด้านกระบวนการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้น
 ผู้วิจัยจึงตัดปัจจัยเหล่านี้ออกไป แล้วจึงนำปัจจัยที่เหลือคือ จำนวนการรับข่าวสารเกี่ยวกับการ
 แทรกแซงตลาดยางพารา จำนวนการรับบริการแทรกแซงตลาดยางพารา ความสะดวกในการติด
 ต่อขอรับบริการแทรกแซงตลาดยางพารา ความรวดเร็วในขั้นตอนการให้บริการ และความ
 สม่ำเสมอต่อเนื่องของการบริการแทรกแซงตลาดยางพารา มาวิเคราะห์สมการถดถอยพหุแบบ
 ขั้นตอน ซึ่งเพราะว่าปัจจัยทั้งหมดที่กล่าวมามีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลด้านกระบวนการให้
 บริการแทรกแซงตลาดยางพาราในระดับปานกลางค่อนข้างสูง ($R = 0.752$) ซึ่งสามารถอธิบาย
 ความสัมพันธ์กับประสิทธิผลด้านกระบวนการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราได้ร้อยละ 56.50
 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05 ($R^2 = 0.565$; $P < 0.05$) ดังรายละเอียดในตารางที่ 22

ตารางที่ 22 แสดงผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) ของปัจจัยที่มีผลกับประสิทธิภาพด้าน
กระบวนการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา

ตัวแปร	ขั้นตอนที่ 1		ขั้นตอนที่ 2		ขั้นตอนที่ 3		ขั้นตอนที่ 4		ขั้นตอนที่ 5	
	B	Beta	B	Beta	B	Beta	B	Beta	B	Beta
ความรวดเร็วในขั้นตอน (X_9)	0.451	0.535	0.342	0.406	0.336	0.400	0.320	0.381	0.263	0.313
ความสะดวกในการติดต่อขอรับบริการ (X_8)			0.471	0.349	0.499	0.403	0.482	0.390	0.367	0.296
จำนวนการรับข่าวสาร (X_6)					0.480	0.322	0.388	0.261	0.397	0.267
ความสม่ำเสมอต่อเนื่อง (X_{10})							0.196	0.214	0.189	0.207
จำนวนการรับบริการ (X_7)									0.219	0.223
Constant	2.437		1.163		0.746		0.306		0.135	
R		0.535		0.626		0.702		0.731		0.752
R ²		0.287		0.392		0.493		0.534		0.565
F		63.521		50.550		50.500		44.453		40.059

จากตารางที่ 22 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐาน (Beta) ที่นำเข้าสู่สมการถดถอยพหุแบบขั้นตอน พบว่าปัจจัยแต่ละตัวมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลด้านกระบวนการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา ดังนี้

ความเร็วในขั้นตอนการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลด้านกระบวนการแทรกแซงตลาดยางพารา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($B = 0.313; P < 0.05$) หมายความว่า เกษตรกรชาวสวนยางที่ได้รับการความเร็วในขั้นตอนการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราสูง มีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านกระบวนการแทรกแซงตลาดยางพาราสูง และเกษตรกรชาวสวนยางที่ได้รับการความเร็วในขั้นตอนการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราดำ มีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านกระบวนการแทรกแซงตลาดยางพาราดำ

ความสะดวกในการติดต่อขอรับบริการแทรกแซงตลาดยางพารา มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลด้านกระบวนการแทรกแซงตลาดยางพารา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($B = 0.296; P < 0.05$) หมายความว่า การแทรกแซงตลาดยางพาราที่มีความสะดวกในการติดต่อขอรับบริการมีสูง มีแนวโน้มที่ความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านกระบวนการแทรกแซงตลาดยางพาราจะมีสูง และเมื่อการแทรกแซงตลาดยางพาราที่มีความสะดวกในการติดต่อขอรับบริการต่ำ มีแนวโน้มที่ความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านกระบวนการแทรกแซงตลาดยางพาราจะมีต่ำ

จำนวนการได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการแทรกแซงตลาดยางพารา มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($B = 0.267; P < 0.05$) หมายความว่า เกษตรกรชาวสวนยางที่มีจำนวนการได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการแทรกแซงตลาดยางพารามีจำนวนครั้งมาก มีแนวโน้มความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านกระบวนการแทรกแซงตลาดยางพาราจะมีสูง และเมื่อเกษตรกรชาวสวนยางที่มี จำนวนครั้งในการรับข่าวสารเกี่ยวกับการแทรกแซงตลาดยางพารามีจำนวนครั้งน้อยมีแนวโน้มที่ความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านกระบวนการแทรกแซงตลาดยางพาราจะมีต่ำ

ความสม่ำเสมอต่อเนื่องของการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารามีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านกระบวนการแทรกแซงตลาดยางพาราอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($B = 0.207; P < 0.05$) หมายความว่า การให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราที่มีความสม่ำเสมอต่อเนื่องสูง มีแนวโน้มที่เกษตรกรชาวสวนยางมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านกระบวนการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารามีสูง และเมื่อการให้บริการแทรก

แข่งตลาดยางพารามีความสม่ำเสมอต่อเนื่องต่ำ มีแนวโน้มที่เกษตรกรชาวสวนยางมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านกระบวนการให้บริการแทรกแข่งตลาดยางพาราจะมีต่ำ

จำนวนการรับบริการแทรกแข่งตลาดยางพารา มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลด้านกระบวนการแทรกแข่งตลาดยางพาราอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($B = 0.223$; $P < 0.05$) หมายความว่า เกษตรกรชาวสวนยางที่มีจำนวนครั้งในการรับบริการแทรกแข่งตลาดยางมีจำนวนครั้งมาก มีแนวโน้มที่ความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านกระบวนการแทรกแข่งตลาดยางพารามีสูง และเกษตรกรชาวสวนยางที่มีจำนวนครั้งในการรับบริการแทรกแข่งตลาดยางมีจำนวนครั้งน้อย มีแนวโน้มที่ความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านกระบวนการแทรกแข่งตลาดยางพาราจะมีต่ำ

นอกจากนี้ในการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) ตามตารางยังพบลำดับความสำคัญของตัวแปรดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 คือ ความรวดเร็วในขั้นตอนการรับบริการแทรกแข่งตลาดยางพารา มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลด้านกระบวนการแทรกแข่งตลาดยางพารามากที่สุด ซึ่งความรวดเร็วในขั้นตอนการรับบริการแทรกแข่งตลาดยางพาราสามารถอธิบายความสัมพันธ์กับประสิทธิผลด้านกระบวนการแทรกแข่งตลาดยางพาราได้ร้อยละ 28.70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับ 0.05 (R^2 Change ในขั้นตอนที่ 1 = 0.287; $P < 0.05$)

ขั้นตอนที่ 2 คือ ความสะดวกในการติดต่อขอรับบริการแทรกแข่งตลาดยางพารา มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลด้านกระบวนการแทรกแข่งตลาดยางพารา สามารถอธิบายความสัมพันธ์กับประสิทธิผลด้านกระบวนการแทรกแข่งตลาดยางพาราได้ร้อยละ 39.20 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับ 0.05 (R^2 Change ในขั้นตอนที่ 2 = 0.392; $P < 0.05$) หรืออธิบายความสัมพันธ์กับประสิทธิผลด้านกระบวนการแทรกแข่งตลาดยางพาราเพิ่มขึ้นร้อยละ 10.50

ขั้นตอนที่ 3 คือ จำนวนการรับข่าวสารเกี่ยวกับการแทรกแข่งตลาดยางพารามีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลด้านกระบวนการแทรกแข่งตลาดยางพารา สามารถอธิบายความสัมพันธ์กับประสิทธิผลด้านกระบวนการแทรกแข่งตลาดยางพาราได้ร้อยละ 49.30 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับ 0.05 (R^2 Change ในขั้นตอนที่ 3 = 0.493; $P < 0.05$) หรืออธิบายความสัมพันธ์กับประสิทธิผลด้านกระบวนการแทรกแข่งตลาดยางพาราเพิ่มขึ้นร้อยละ 10.10

ขั้นตอนที่ 4 คือ ความสม่ำเสมอต่อเนื่องของการให้บริการแทรกแข่งตลาดยางพารา มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลด้านกระบวนการแทรกแข่งตลาดยางพารา สามารถอธิบาย

ความสัมพันธ์กับประสิทธิผลด้านกระบวนการแทรกแซงตลาดยางพาราได้ร้อยละ 53.40 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับ 0.05 (R^2 Change ในขั้นตอนที่ 4 = 0.543; $P < 0.05$) หรืออธิบายความสัมพันธ์กับประสิทธิผลด้านกระบวนการแทรกแซงตลาดยางพาราเพิ่มขึ้นร้อยละ 4.10

ขั้นตอนที่ 5 คือ จำนวนการรับบริการแทรกแซงตลาดยางพารา มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลด้านกระบวนการแทรกแซงตลาดยางพาราสามารถอธิบายความสัมพันธ์กับประสิทธิผลด้านกระบวนการแทรกแซงตลาดยางพาราได้ร้อยละ 56.50 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับ 0.05 (R^2 Change ในขั้นตอนที่ 5 = 0.565; $P < 0.05$) หรืออธิบายความสัมพันธ์กับประสิทธิผลด้านกระบวนการแทรกแซงตลาดยางพาราเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.10

จากการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลด้านกระบวนการแทรกแซงตลาดยางพาราตามขั้นตอนที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่าปัจจัยที่สามารถอธิบายความสัมพันธ์กับประสิทธิผลด้านกระบวนการแทรกแซงตลาดยางพาราได้สูงสุด คือ ความรวดเร็วในขั้นตอนการให้บริการ รองลงมาคือ ความสะดวกในการติดต่อขอรับบริการแทรกแซงตลาดยางพารา จำนวนการรับข่าวสารการแทรกแซงตลาดยางพารา ความสม่ำเสมอต่อเนื่องของการแทรกแซงตลาดยางพาราและจำนวนการรับบริการแทรกแซงตลาดยางพารา ตามลำดับ โดยสามารถอธิบายปัจจัย ที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลด้านกระบวนการแทรกแซงตลาดยางพาราได้เพิ่มขึ้นในอัตราที่ลดลง ตามลำดับ ซึ่งสามารถเขียนเป็นสมการถดถอยเพื่อแสดงน้ำหนักของแต่ละปัจจัยตาม ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐาน โดยถือว่าเป็น สมการที่ดีที่สุดในการอธิบายความสัมพันธ์กับประสิทธิผลด้านกระบวนการแทรกแซงตลาดยางพารา ได้ดังนี้

$$ZY = 0.313Z_{X9} + 0.296Z_{X8} + 0.267Z_{X6} + 0.207Z_{X10} + 0.223Z_{X7}$$

Y = ประสิทธิผลด้านกระบวนการแทรกแซงตลาดยางพารา

X_9 = ความรวดเร็วในขั้นตอนการให้บริการ

X_8 = ความสะดวกในการติดต่อขอรับบริการแทรกแซงตลาดยางพารา

X_6 = จำนวนการรับข่าวสารเกี่ยวกับการแทรกแซงตลาดยางพารา

X_{10} = ความสม่ำเสมอต่อเนื่องของการบริการแทรกแซงตลาดยางพารา

X_7 = จำนวนการรับบริการแทรกแซงตลาดยางพารา

นอกจากนั้นผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านอายุของเกษตรกรชาวสวนยาง ระดับการศึกษา พื้นที่ปลูกยางพาราทั้งหมด พื้นที่ปลูกยางพาราที่กรีดแล้ว และรายได้ ไม่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลด้านกระบวนการแทรกแซงตลาดยางพารา ดังรายละเอียดในตารางที่ 23

ตารางที่ 23 ผลการวิเคราะห์หาตัวแปรที่ไม่สัมพันธ์กับประสิทธิผลด้านกระบวนการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา

ตัวแปรอิสระ	สัมประสิทธิ์ถดถอยพหุคูณ (B)	Sig	T
อายุ (X_1)	0.060	0.252	1.149
ระดับการศึกษา (X_2)	-0.079	0.147	-1.458
พื้นที่ปลูกยางทั้งหมด (X_3)	0.002	0.975	0.032
พื้นที่ปลูกยางที่กรีดแล้ว (X_4)	0.007	0.906	0.118
รายได้ของเกษตรกรชาวสวนยาง (X_5)	-0.036	0.495	-0.684

4.2.3 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา

ในการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานการศึกษาไว้ว่า ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคล เศรษฐกิจ สังคม และด้านจิตวิทยา ที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยข้อมูลที่ได้ดำเนินการวิเคราะห์เป็น 2 ขั้นตอน โดยขั้นตอนแรกเป็นการคัดเลือกปัจจัยเข้าสู่สมการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ ศึกษาว่าตัวแปรอิสระที่นำมาศึกษาเป็นอิสระจากกันหรือไม่ โดยการศึกษาจากค่า Durbin – Watson หากค่าที่ได้มีประมาณ 2 หรือใกล้เคียง 2 แสดงว่าตัวแปรอิสระเป็นอิสระจากกัน ซึ่งค่า Durbin – Watson = 1.90 มีค่าใกล้เคียงหรือประมาณ 2 จึงสรุปได้ว่า ตัวแปรอิสระเป็นอิสระจากกัน และขั้นที่สองเป็นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตามโดยการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) ซึ่งผลจากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์รายคู่ระหว่างตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กันอยู่ระหว่าง 0.73 – 0.80 ซึ่งถือว่ามี ความสัมพันธ์กันค่อนข้างสูง

จากการคัดเลือกตัวแปรอิสระเข้าสู่การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) โดยการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ภายในระหว่าง

ตัวแปรอิสระต่าง ๆ พบว่ามีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) อยู่ระหว่าง 0.73 – 0.80 ซึ่งเป็นค่าที่อยู่ในระดับค่อนข้างสูง ดังนั้นผู้วิจัยจึงนำเอาตัวแปรทุกตัวคือ อายุของเกษตรกรชาวสวนยาง ระดับการศึกษาของเกษตรกรชาวสวนยาง พื้นที่ปลูกยางพาราทั้งหมด พื้นที่ปลูกยางพาราที่กรี๊ดแล้ว รายได้ของเกษตรกรชาวสวนยาง จำนวนการรับข่าวสารเกี่ยวกับการแทรกแซงตลาดยางพารา จำนวนการรับบริการแทรกแซงตลาดยางพารา ความเอาใจใส่ในหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ ความเสมอภาคของการบริการ และความซื่อสัตย์สุจริตของผู้ให้บริการ นำเข้าสมการถดถอยพหุแบบขั้นตอนโดยใช้สัญลักษณ์การวิเคราะห์ ดังนี้

- Y = ประสิทธิภาพด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา
 X_1 = อายุของเกษตรกรชาวสวนยาง
 X_2 = ระดับการศึกษาเกษตรกรชาวสวนยาง
 X_3 = พื้นที่ปลูกยางพาราทั้งหมด
 X_4 = พื้นที่ปลูกยางพาราที่กรี๊ดแล้ว
 X_5 = รายได้เกษตรกรชาวสวนยาง
 X_6 = จำนวนการรับข่าวสารเกี่ยวกับการแทรกแซงตลาดยางพารา
 X_7 = จำนวนการรับบริการแทรกแซงตลาดยางพารา
 X_8 = ความเอาใจใส่ในหน้าที่ของเจ้าหน้าที่
 X_9 = ความเสมอภาคของการบริการ
 X_{10} = ความซื่อสัตย์สุจริตของเจ้าหน้าที่

ผลการวิเคราะห์พหุแบบขั้นตอน พบว่า ปัจจัยด้านอายุ ระดับการศึกษา พื้นที่ปลูกยางพาราทั้งหมด พื้นที่ปลูกยางพาราที่กรี๊ดแล้ว และรายได้ ไม่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นผู้วิจัยจึงนำปัจจัยที่เหลือคือ จำนวนการรับข่าวสารเกี่ยวกับการแทรกแซงตลาดยางพารา จำนวนการรับบริการแทรกแซงตลาดยางพารา ความเอาใจใส่ในหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ ความเสมอภาคของการบริการ และความซื่อสัตย์สุจริตของเจ้าหน้าที่ มาวิเคราะห์สมการถดถอยพหุแบบขั้นตอน ซึ่งเพราะว่าปัจจัยทั้งหมดที่กล่าวมามีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลด้านเจ้าหน้าที่ ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราในระดับสูง ($R = 0.806$) ซึ่งสามารถอธิบายความสัมพันธ์กับประสิทธิผลด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราได้ร้อยละ 65.00 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05 ($R^2 = 0.650$; $P < 0.05$) ดังรายละเอียดในตารางที่ 24

ตารางที่ 24 แสดงผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) ของปัจจัยที่มีผลกับประสิทธิภาพด้าน
 เจ้าหน้าที่ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา

ตัวแปร	ขั้นตอนที่ 1		ขั้นตอนที่ 2		ขั้นตอนที่ 3		ขั้นตอนที่ 4		ขั้นตอนที่ 5	
	B	Beta	B	Beta	B	Beta	B	Beta	B	Beta
ความเข้าใจในหน้าที่ (X_8)	0.832	0.739	0.735	0.653	0.670	0.595	0.651	0.578	0.613	0.545
ความเหมาะสมของบริการ (X_9)			0.291	0.217	0.364	0.272	0.346	0.258	0.259	0.193
จำนวนการรับข่าวสาร (X_6)					0.393	0.209	0.383	0.204	0.351	0.187
จำนวนการรับบริการ (X_7)							0.752	0.112	0.862	0.129
ความซื่อสัตย์สุจริต (X_{10})									0.152	0.139
Constant	1.316		0.623		0.526		0.673		0.622	
R		0.739		0.766		0.791		0.799		0.802
R ²		0.546		0.586		0.624		0.638		0.650
F		190.131		111.138		87.058		68.300		57.303

จากตารางที่ 24 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐาน (Beta) ที่นำเข้ามาสมการถดถอยพหุแบบขั้นตอน พบว่าปัจจัยแต่ละตัวมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา ดังนี้

ความเอาใจใส่ในหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($B = 0.545$; $P < 0.05$) หมายความว่า ความเอาใจใส่ในหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ในการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารามีสูง มีแนวโน้มที่เกษตรกรชาวสวนยางจะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราสูง และเมื่อความเอาใจใส่ในหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ในการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารามีต่ำ มีแนวโน้มที่เกษตรกรชาวสวนยางจะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราต่ำ

ความเสมอภาคของการให้บริการ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับ ประสิทธิภาพด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($B = 0.193$; $P < 0.05$) หมายความว่า การให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราที่มีความเสมอภาคของเจ้าหน้าที่มีสูง มีแนวโน้มที่เกษตรกรชาวสวนยางจะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราสูง และเมื่อการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราที่มีความเสมอภาคของเจ้าหน้าที่มีต่ำ มีแนวโน้มที่เกษตรกรชาวสวนยางจะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราต่ำ

จำนวนการรับข่าวสารการแทรกแซงตลาดยางพารา มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($B = 0.187$; $P < 0.05$) หมายความว่า เกษตรกรชาวสวนยางมีจำนวนครั้งในการรับข่าวสารการแทรกแซงตลาดยางพารามีจำนวนครั้งมาก มีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราสูง และเมื่อเกษตรกรชาวสวนยางจำนวนครั้งในการรับข่าวสารการแทรกแซงตลาดยางพารามีจำนวนครั้งน้อย มีแนวโน้มที่ความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราต่ำ

จำนวนครั้งการรับบริการแทรกแซงตลาดยางพารา มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($B = 0.129$; $P < 0.05$) หมายความว่า เกษตรกรชาวสวนยางที่มีจำนวนครั้งในการรับบริการแทรกแซงตลาดยางพารามีจำนวนครั้งมาก มีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราสูง และเมื่อเกษตรกรชาวสวนยางที่มีจำนวนครั้งในการ

รับบริการแทรกแซงตลาดยางพารามีจำนวนครั้งน้อย มีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราต่ำ

ความซื่อสัตย์สุจริตของเจ้าหน้าที่ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($B = 0.139$; $P < 0.05$) หมายความว่า เจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการมีความซื่อสัตย์สุจริตในการให้บริการสูง มีแนวโน้มที่เกษตรกรชาวสวนยางจะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราสูง และเมื่อเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการมีความซื่อสัตย์สุจริตในการให้บริการต่ำ มีแนวโน้มที่เกษตรกรชาวสวนยางจะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราต่ำ

นอกจากนี้ในการวิเคราะห์หัตถดถอยพหุแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) ตามตารางยังพบลำดับความสำคัญของตัวแปร ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 คือ ความเอาใจใส่ให้หน้าที่ของเจ้าหน้าที่ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารามากที่สุด ซึ่งสามารถอธิบายความสัมพันธ์กับประสิทธิผลด้านเจ้าหน้าที่ได้ร้อยละ 54.60 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับ 0.05 (R^2 Change ในขั้นตอนที่ 1 = 0.739; $P < 0.05$)

ขั้นตอนที่ 2 คือ ความเสมอภาคของบริการ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา สามารถอธิบายความสัมพันธ์กับประสิทธิผลด้านเจ้าหน้าที่ได้ร้อยละ 58.60 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับ 0.05 (R^2 Change ในขั้นตอนที่ 2 = 0.766; $P < 0.05$) หรืออธิบายความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านเจ้าหน้าที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.00

ขั้นตอนที่ 3 คือ จำนวนการรับข่าวสารการแทรกแซงตลาดยางพารา มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา สามารถอธิบายความสัมพันธ์กับประสิทธิผลด้านเจ้าหน้าที่ได้ร้อยละ 62.40 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับ 0.05 (R^2 ในขั้นตอนที่ 3 = 0.624; $P < 0.05$) หรืออธิบายความสัมพันธ์กับประสิทธิผลด้านเจ้าหน้าที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.80

ขั้นตอนที่ 4 คือ จำนวนการรับบริการแทรกแซงตลาดยางพารา มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา สามารถอธิบายความสัมพันธ์กับประสิทธิผลด้านเจ้าหน้าที่ได้ร้อยละ 63.80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับ 0.05

(R^2 Change ในขั้นตอนที่ 4 = 0.638; $P < 0.05$) หรืออธิบายความสัมพันธ์กับประสิทธิผลด้านเจ้าหน้าที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.40

ขั้นตอนที่ 5 คือ ความซื่อสัตย์สุจริตของเจ้าหน้าที่ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา สามารถอธิบายความสัมพันธ์กับประสิทธิผลด้านเจ้าหน้าที่ได้ร้อยละ 65.00 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับ 0.05 (R^2 Change ในขั้นตอนที่ 5 = 0.650; $P < 0.05$) หรืออธิบายความสัมพันธ์กับประสิทธิผลด้านเจ้าหน้าที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.20

จากการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราตามขั้นตอนที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่า ปัจจัยที่สามารถอธิบายความสัมพันธ์กับประสิทธิผลด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราได้สูงสุดคือ ความเอาใจใส่ในหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ รองลงมาคือความเสมอภาคของการบริการ จำนวนการรับข่าวสารเกี่ยวกับการแทรกแซงตลาดยางพารา จำนวนการรับบริการแทรกแซงตลาดยางพารา และความซื่อสัตย์สุจริตของเจ้าหน้าที่ ตามลำดับ โดยสามารถอธิบายปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราได้เพิ่มขึ้นในอัตราที่ลดลง ตามลำดับ ซึ่งสามารถเขียนเป็นสมการถดถอยเพื่อแสดงน้ำหนักของแต่ละปัจจัยตามค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐาน โดยถือว่าเป็นสมการที่ดีที่สุดในการอธิบายความสัมพันธ์กับประสิทธิผลด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา ได้ดังนี้

$$ZY = 0.545Z_{X8} + 0.193Z_{X9} + 0.187Z_{X6} + 0.129Z_{X7} + 0.139Z_{X10}$$

Y = ประสิทธิผลด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา

X_8 = ความเอาใจใส่ในหน้าที่ของเจ้าหน้าที่

X_9 = ความเสมอภาคของการบริการ

X_6 = จำนวนการรับข่าวสารเกี่ยวกับการแทรกแซงตลาดยางพารา

X_7 = จำนวนการรับบริการแทรกแซงตลาดยางพารา

X_{10} = ความซื่อสัตย์สุจริตของเจ้าหน้าที่

นอกจากนั้นผลการศึกษพบว่า ปัจจัยด้านอายุของเกษตรกรชาวสวนยาง ระดับการศึกษา พื้นที่ปลูกยางพาราทั้งหมด พื้นที่ปลูกยางพาราที่กรีดแล้ว และรายได้ ไม่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา ดังรายละเอียดในตารางที่ 25

ตารางที่ 25 ผลการวิเคราะห์หาตัวแปรที่ไม่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา

ตัวแปรอิสระ	สัมประสิทธิ์ถดถอยพหุคูณ (B)	Sig	T
อายุ (X_1)	0.006	0.901	0.125
ระดับการศึกษา (X_2)	-0.051	0.301	-1.038
พื้นที่ปลูกยางทั้งหมด (X_3)	-0.042	0.406	-0.833
พื้นที่ปลูกยางที่กรีดแล้ว (X_4)	-0.011	0.819	-0.230
รายได้ของเกษตรกรชาวสวนยาง (X_5)	0.045	0.341	0.954

จากผลการศึกษาวิจัยประสิทธิผลการแทรกแซงตลาดยางพาราของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยางอำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี ซึ่งมีการศึกษาประสิทธิผลการแทรกแซงตลาดยางพาราใน 3 ด้าน คือ ประสิทธิภาพด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา ประสิทธิภาพด้านกระบวนการแทรกแซงตลาดยางพารา และประสิทธิภาพด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา ดังนี้

ประสิทธิภาพด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา สามารถสรุปได้ว่า ปัจจัยด้านอายุ ระดับการศึกษา พื้นที่ปลูกยางพาราทั้งหมด พื้นที่ปลูกยางพาราที่กรีดแล้ว และรายได้ของเกษตรกรชาวสวนยางไม่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา

ประสิทธิภาพด้านกระบวนการแทรกแซงตลาดยางพารา สามารถสรุปได้ว่า ปัจจัยด้านอายุ ระดับการศึกษา พื้นที่ปลูกยางพาราทั้งหมด พื้นที่ปลูกยางพาราที่กรีดแล้ว และรายได้ของเกษตรกรชาวสวนยางไม่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลด้านกระบวนการแทรกแซงตลาดยางพารา

ประสิทธิภาพด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา สามารถสรุปได้ว่า ปัจจัยด้านอายุ ระดับการศึกษา พื้นที่ปลูกยางพาราทั้งหมด พื้นที่ปลูกยางพาราที่กรีดแล้ว และรายได้ของเกษตรกรชาวสวนยางไม่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา

การสรุปสมมติฐานการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา

1. สรุปสมมติฐานด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา

1.1 เกษตรกรชาวสวนยางที่มีอายุน้อย มีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราสูง เกษตรกรชาวสวนยางที่มีอายุมาก มีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราต่ำ

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการวิเคราะห์หัดดถอยพหุแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) พบว่าอายุของเกษตรกรชาวสวนยางไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 ซึ่งหมายถึง อายุของเกษตรกรชาวสวนยางจะมากหรือน้อย ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

1.2 ระดับของการศึกษาของเกษตรกรชาวสวนยางที่มีระดับการศึกษาสูง มีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราสูง เกษตรกรชาวสวนยางที่มีระดับการศึกษาต่ำ มีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราต่ำ

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการวิเคราะห์หัดดถอยพหุแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) พบว่าระดับการศึกษาของเกษตรกรชาวสวนยางไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 ซึ่งหมายถึง ระดับการศึกษาของเกษตรกรชาวสวนยางจะมากหรือน้อย ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

1.3 เกษตรกรชาวสวนยางที่มีพื้นที่ปลูกยางพาราทั้งหมดมาก มีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราสูง เกษตรกรชาวสวนยางที่มีพื้นที่ปลูกยางพาราทั้งหมดน้อย มีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราต่ำ

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการวิเคราะห์หัดดถอยพหุแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) พบว่าพื้นที่ปลูกยางพาราทั้งหมดไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 ซึ่งหมายถึง พื้นที่ปลูกยางพาราทั้งหมดจะมากหรือน้อย ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

1.4 เกษตรกรชาวสวนยางที่มีพื้นที่ปลูกยางพาราที่กรีดแล้วจำนวนมาก มีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราสูง เกษตรกรชาวสวนยางที่มีพื้นที่ปลูกยางพาราที่กรีดแล้วจำนวนน้อย มีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราน้อย

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) พบว่าพื้นที่ปลูกยางพาราที่กรีดแล้วไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 ซึ่งหมายถึง พื้นที่ปลูกยางพาราที่กรีดแล้วจะมากหรือน้อย ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

1.5 เกษตรกรชาวสวนยางที่มีรายได้สูง มีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราสูง เกษตรกรชาวสวนยางที่มีรายได้ต่ำ มีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราน้อย

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) พบว่ารายได้ของเกษตรกรชาวสวนยางไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 ซึ่งหมายถึง เกษตรกรชาวสวนยางที่มีรายได้สูงหรือต่ำ ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

1.6 เกษตรกรชาวสวนยางที่มีจำนวนครั้งในการรับข่าวสารการแทรกแซงตลาดยางพารามาก มีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราสูง เกษตรกรชาวสวนยางที่มีจำนวนครั้งในการรับข่าวสารการแทรกแซงตลาดยางพาราน้อย มีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราน้อย

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) พบว่าจำนวนครั้งในการรับข่าวสารการแทรกแซงตลาดยางพารามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 ($P < 0.05$) ซึ่งหมายถึง เกษตรกรชาวสวนยางที่มีจำนวนครั้งในการรับข่าวสารการแทรกแซงตลาดยางพารามาก มีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราสูง เกษตรกรชาวสวนยางที่มีจำนวนครั้งในการรับข่าวสารการแทรกแซงตลาดยางพาราน้อย มีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราน้อย ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

1.7 เกษตรกรชาวสวนยางที่มีจำนวนครั้งในการรับบริการแทรกแซงตลาดยางพารามาก มีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราสูง เกษตรกรชาวสวนยางที่มีจำนวนครั้งในการรับบริการแทรกแซงตลาดยางพาราน้อย มีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผล ด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราดำ

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) พบว่าจำนวนครั้งในการรับบริการแทรกแซงตลาดยางพารามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 ($P < 0.05$) ซึ่งหมายถึง เกษตรกรชาวสวนยางที่มีจำนวนครั้งในการรับบริการแทรกแซงตลาดยางพารามาก มีแนวโน้มที่จะมีประสิทธิผลด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราสูง เกษตรกรชาวสวนยางที่มีจำนวนครั้งในการรับบริการแทรกแซงตลาดยางพาราน้อย มีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราดำ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

1.8 เกษตรกรชาวสวนยางที่มีความคิดเห็นว่าการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารามีความสะดวกในเงื่อนไขการขอรับบริการแทรกแซงตลาดยางพาราสูงมีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลการแทรกแซงตลาดยางพาราสูง เกษตรกรชาวสวนยางที่มีความคิดเห็นว่าการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารามีความสะดวกในเงื่อนไขการขอรับบริการแทรกแซงตลาดยางพาราดำ มีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลการแทรกแซงตลาดยางพาราดำ

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) พบว่า การได้รับความสะดวกในเงื่อนไขการขอรับบริการแทรกแซงตลาดยางพารามีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) ซึ่งหมายถึง ความสะดวกในเงื่อนไขการขอรับบริการแทรกแซงตลาดยางพาราสูง มีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราสูง ความสะดวกในเงื่อนไขการขอรับบริการแทรกแซงตลาดยางพาราดำ มีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราดำ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

1.9 เกษตรกรชาวสวนยางที่มีความคิดเห็นว่าการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารามีความทั่วถึงเพียงพอสูงมีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลการแทรกแซงตลาดยางพาราสูง เกษตรกรชาวสวนยางที่มีความคิดเห็นว่าการให้บริการแทรกแซงตลาด

ยางพารามีความทั่วถึงเพียงพอต่ำ มีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลการแทรกแซงตลาดยางพาราต่ำ

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) พบว่า ความทั่วถึงเพียงพอของการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารามีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) ซึ่งหมายถึง ความทั่วถึงเพียงพอของการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราสูง มีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราสูง ความทั่วถึงเพียงพอของการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราต่ำ มีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราต่ำ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

1.10 เกษตรกรชาวสวนยางที่มีความคิดเห็นว่าการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราที่มีความก้าวหน้าและการพัฒนาของระบบการให้บริการสูง มีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลการแทรกแซงตลาดยางพาราสูง เกษตรกรชาวสวนยางที่มีความคิดเห็นว่าการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารามีความก้าวหน้าและการพัฒนาของระบบการให้บริการต่ำ มีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลการแทรกแซงตลาดยางพาราต่ำ

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) พบว่า ความก้าวหน้าและการพัฒนาของระบบการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารามีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) ซึ่งหมายถึง ความก้าวหน้าและการพัฒนาของระบบการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราสูง มีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราสูง ความก้าวหน้าและการพัฒนาของระบบการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราต่ำ มีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราต่ำ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

2. สรุปสมมติฐานประสิทธิผลด้านกระบวนการแทรกแซงตลาดยางพารา

2.1 เกษตรกรชาวสวนยางที่มีอายุน้อย มีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านกระบวนการแทรกแซงตลาดยางพาราสูง เกษตรกรชาวสวนยางที่มีอายุมาก มีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราต่ำ

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) พบว่า อายุของเกษตรกรชาวสวนยางไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านกระบวนการแทรกแซงตลาดยางพารา ที่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 ซึ่งหมายถึง อายุของเกษตรกรชาวสวนยางจะมากหรือน้อยไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านกระบวนการแทรกแซงตลาดยางพารา ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

2.2 ระดับของการศึกษาของเกษตรกรชาวสวนยางที่มีระดับการศึกษาสูง มีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านกระบวนการแทรกแซงตลาดยางพาราสูง เกษตรกรชาวสวนยางที่มีระดับการศึกษาต่ำ มีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านกระบวนการแทรกแซงตลาดยางพาราต่ำ

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) พบว่า ระดับการศึกษาของเกษตรกรชาวสวนยางไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านกระบวนการแทรกแซงตลาดยางพารา ที่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 ซึ่งหมายถึง ระดับการศึกษาของเกษตรกรชาวสวนยางจะมากหรือน้อยไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านกระบวนการแทรกแซงตลาดยางพารา ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

2.3 เกษตรกรชาวสวนยางที่มีพื้นที่ปลูกยางพาราทั้งหมดมาก มีแนวโน้มที่การดำเนินการแทรกแซงตลาดยางพาราจะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านกระบวนการแทรกแซงตลาดยางพาราสูง เกษตรกรชาวสวนยางที่มีพื้นที่ปลูกยางพาราทั้งหมดน้อย มีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านกระบวนการแทรกแซงตลาดยางพาราต่ำ

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) พบว่า พื้นที่ปลูกยางพาราทั้งหมดไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านกระบวนการแทรกแซงตลาดยางพารา ที่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 ซึ่งหมายถึง จำนวนพื้นที่ปลูกยางพาราทั้งหมดจะมากหรือน้อยไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านกระบวนการแทรกแซงตลาดยางพารา ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

2.4 เกษตรกรชาวสวนยางที่มีพื้นที่ปลูกยางพาราที่กรี๊ดแล้วจำนวนมาก มีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านกระบวนการแทรกแซงตลาดยางพาราสูง

เกษตรกรชาวสวนยางที่มีพื้นที่ปลูกยางพาราที่กรีดแล้วจำนวนน้อย มีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านการกระบวนการแทรกแซงตลาดยางพาราต่ำ

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) พบว่า พื้นที่ปลูกยางพาราที่กรีดแล้วไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านการกระบวนการแทรกแซงตลาดยางพารา ที่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 ซึ่งหมายถึง พื้นที่ปลูกยางพาราที่กรีดแล้วจะมากหรือน้อยไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

2.5 เกษตรกรชาวสวนยางที่มีรายได้สูง มีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลกระบวนการแทรกแซงตลาดยางพาราสูง เกษตรกรชาวสวนยางที่มีรายได้ต่ำ มีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราต่ำ

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) พบว่า รายได้ของเกษตรกรชาวสวนยางไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านการกระบวนการแทรกแซงตลาดยางพารา ที่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 ซึ่งหมายถึง เกษตรกรชาวสวนยางที่มีรายได้สูงหรือต่ำไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

2.6 เกษตรกรชาวสวนยางที่มีจำนวนครั้งในการรับข่าวสารการแทรกแซงตลาดยางพารามาก มีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านการกระบวนการแทรกแซงตลาดยางพาราสูง เกษตรกรชาวสวนยางที่มีจำนวนครั้งในการรับข่าวสารการแทรกแซงตลาดยางพาราน้อย มีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านการกระบวนการแทรกแซงตลาดยางพาราต่ำ

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) พบว่าจำนวนครั้งในการรับข่าวสารการแทรกแซงตลาดยางพารามีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านการกระบวนการแทรกแซงตลาดยางพารา ที่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น ($P < 0.05$) ซึ่งหมายถึง เกษตรกรชาวสวนยางที่มีจำนวนครั้งในการรับข่าวสารการแทรกแซงตลาดยางพารามาก มีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านการกระบวนการแทรกแซงตลาดยางพาราสูง เกษตรกรชาวสวนยางที่มีจำนวนครั้งในการรับข่าวสารการแทรกแซงตลาดยางพาราน้อย มีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านการกระบวนการแทรกแซงตลาดยางพาราต่ำ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

2.7 เกษตรกรชาวสวนยางที่มีจำนวนครั้งในการรับบริการแทรกแซงตลาดยางพารามาก มีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านกระบวนการแทรกแซงตลาดยางพาราสูง เกษตรกรชาวสวนยางที่มีจำนวนครั้งในการรับบริการแทรกแซงตลาดยางพาราน้อย มีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านกระบวนการแทรกแซงตลาดยางพาราต่ำ

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) พบว่า จำนวนครั้งในการรับบริการแทรกแซงตลาดยางพารามีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านกระบวนการแทรกแซงตลาดยางพารา ที่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น ($P < 0.05$) ซึ่งหมายถึง เกษตรกรชาวสวนยางที่มีจำนวนครั้งในการรับบริการแทรกแซงตลาดยางพารามาก มีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านกระบวนการแทรกแซงตลาดยางพาราสูง เกษตรกรชาวสวนยางที่มีจำนวนครั้งในการรับบริการแทรกแซงตลาดยางพาราน้อย มีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านกระบวนการแทรกแซงตลาดยางพาราต่ำ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

2.8 เกษตรกรชาวสวนยางที่มีความคิดเห็นว่าการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารามีความสะดวกในการติดต่อขอรับบริการสูงมีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลการแทรกแซงตลาดยางพาราสูง เกษตรกรชาวสวนยางที่มีความคิดเห็นว่าการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารามีความสะดวกในการติดต่อขอรับบริการต่ำ มีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลการแทรกแซงตลาดยางพาราต่ำ

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) พบว่า ความสะดวกในการติดต่อขอรับบริการแทรกแซงตลาดยางพารามีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านการกระบวนการแทรกแซงตลาดยางพาราอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) ซึ่งหมายถึง ความสะดวกในการติดต่อขอรับบริการแทรกแซงตลาดยางพาราสูง มีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านกระบวนการแทรกแซงตลาดยางพาราสูง ความสะดวกในการติดต่อขอรับบริการแทรกแซงตลาดยางพาราต่ำ มีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านกระบวนการแทรกแซงตลาดยางพาราต่ำ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

2.9 เกษตรกรชาวสวนยางที่มีความคิดเห็นว่าการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารามีความรวดเร็วในการขั้นตอนการให้บริการสูง มีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลการแทรกแซงตลาดยางพาราสูง เกษตรกรชาวสวนยางที่มีความคิดเห็นว่าการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารามีความรวดเร็วในขั้นตอนการให้บริการต่ำ มีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลการแทรกแซงตลาดยางพารา

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) พบว่า การได้รับความรวดเร็วในขั้นตอนการรับบริการแทรกแซงตลาดยางพารามีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านการกระบวนการแทรกแซงตลาดยางพาราอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) ซึ่งหมายถึง ความรวดเร็วในขั้นตอนการรับบริการแทรกแซงตลาดยางพาราสูง มีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านการกระบวนการแทรกแซงตลาดยางพาราสูง ความรวดเร็วในขั้นตอนการรับบริการแทรกแซงตลาดยางพาราดำ มีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านการกระบวนการแทรกแซงตลาดยางพาราดำ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

2.10 เกษตรกรชาวสวนยางที่มีความคิดเห็นว่าการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารามีความสม่ำเสมอต่อเนื่องของบริการสูง มีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลการแทรกแซงตลาดยางพาราสูง เกษตรกรชาวสวนยางที่มีความคิดเห็นว่าการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารามีความสม่ำเสมอต่อเนื่องของบริการต่ำ มีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลการแทรกแซงตลาดยางพารา

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) พบว่า ความสม่ำเสมอต่อเนื่องของการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านการกระบวนการแทรกแซงตลาดยางพาราอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) ซึ่งหมายถึง ความสม่ำเสมอต่อเนื่องของการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราสูง มีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านการกระบวนการแทรกแซงตลาดยางพาราสูง ความสม่ำเสมอต่อเนื่องของการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราดำ มีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านการกระบวนการแทรกแซงตลาดยางพาราดำ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

3. สรุปสมมติฐานประสิทธิผลด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา

3.1 เกษตรกรชาวสวนยางที่มีอายุน้อย มีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราสูง เกษตรกรชาวสวนยางที่มีอายุมากมีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราดำ

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) พบว่า อายุของเกษตรกรชาวสวนยางไม่มี

ความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา ที่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 ซึ่งหมายถึง อายุของเกษตรกรชาวสวนยางจะมากหรือน้อยไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

3.2 ระดับของการศึกษาของเกษตรกรชาวสวนยางที่มีระดับการศึกษาสูง มีแนวโน้มที่จะความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราสูง เกษตรกรชาวสวนยางที่มีระดับการศึกษาค่ำ มีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราค่ำ

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) พบว่า ระดับการศึกษาของเกษตรกรชาวสวนยาง ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา ที่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 ซึ่งหมายถึง ระดับการศึกษาของเกษตรกรชาวสวนยางจะมากหรือน้อยไม่มีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

3.3 เกษตรกรชาวสวนยางที่มีพื้นที่ปลูกยางพาราทั้งหมดมาก มีแนวโน้มที่การดำเนินการแทรกแซงตลาดยางพาราจะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราสูง เกษตรกรชาวสวนยางที่มีพื้นที่ปลูกยางพาราทั้งหมดน้อย มีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราค่ำ

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) พบว่า พื้นที่ปลูกยางพาราทั้งหมดไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา ที่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 ซึ่งหมายถึง จำนวนพื้นที่ปลูกยางพาราทั้งหมดจะมากหรือน้อยไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

3.4 เกษตรกรชาวสวนยางที่มีพื้นที่ปลูกยางพาราที่กรีดแล้วจำนวนมาก มีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราสูง เกษตรกรชาวสวนยางที่มีพื้นที่ปลูกยางพาราที่กรีดแล้วจำนวนน้อย มีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราค่ำ

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) พบว่า พื้นที่ปลูกยางพาราที่กรีดแล้วไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา ที่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 ซึ่งหมายถึง พื้นที่ปลูกยางพาราที่กรีดแล้วจะมากหรือน้อยไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

3.5 เกษตรกรชาวสวนยางที่มีรายได้สูง มีแนวโน้มที่จะมีประสิทธิผลด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราสูง เกษตรกรชาวสวนยางที่มีรายได้ต่ำ มีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราน้อย

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) พบว่า รายได้ของเกษตรกรชาวสวนยางไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา ที่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 ซึ่งหมายถึง เกษตรกรชาวสวนยางที่มีรายได้สูงหรือต่ำไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

3.6 เกษตรกรชาวสวนยางที่มีจำนวนครั้งในการรับข่าวสารการแทรกแซงตลาดยางพารามาก มีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราสูง เกษตรกรชาวสวนยางที่มีจำนวนครั้งในการรับข่าวสารการแทรกแซงตลาดยางพาราน้อย มีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราน้อย

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) พบว่าจำนวนครั้งในการรับข่าวสารการแทรกแซงตลาดยางพารามีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา ที่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น ($P < 0.05$) ซึ่งหมายถึง เกษตรกรชาวสวนยางที่มีจำนวนครั้งในการรับข่าวสารการแทรกแซงตลาดยางพารามาก มีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราสูง เกษตรกรชาวสวนยางที่มีจำนวนครั้งในการรับข่าวสารการแทรกแซงตลาดยางพาราน้อย มีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราน้อย ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

3.7 เกษตรกรชาวสวนยางที่มีจำนวนครั้งในการรับบริการแทรกแซงตลาดยางพารามาก มีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราสูง เกษตรกรชาวสวนยางที่มีจำนวนครั้งในการรับบริการแทรกแซงตลาดยางพาราน้อย มีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราต่ำ

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) พบว่า จำนวนครั้งในการรับบริการแทรกแซงตลาดยางพารามีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา ที่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น ($P < 0.05$) ซึ่งหมายถึง เกษตรกรชาวสวนยางที่มีจำนวนครั้งในการรับบริการแทรกแซงตลาดยางพารามาก มีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราสูง เกษตรกรชาวสวนยางที่มีจำนวนครั้งในการรับบริการแทรกแซงตลาดยางพาราน้อย มีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราต่ำ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

3.8 เกษตรกรชาวสวนยางที่มีความคิดเห็นว่าการให้บริการของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารามีความเอาใจใส่ในหน้าที่บริการสูง มีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลการแทรกแซงตลาดยางพาราสูง เกษตรกรชาวสวนยางที่มีความคิดเห็นว่าการให้บริการของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา มีความเอาใจใส่ในหน้าที่บริการต่ำ มีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลการแทรกแซงตลาดยางพาราต่ำ

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) พบว่า ความเอาใจใส่ในหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารามีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) ซึ่งหมายถึง ความเอาใจใส่ในหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราสูง มีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราสูง ความเอาใจใส่ในหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราต่ำ มีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราต่ำ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

3.9 เกษตรกรชาวสวนยางที่มีความคิดเห็นว่าการให้บริการของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารามีความเสมอภาคของบริการสูง มีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลการแทรกแซงตลาดยางพาราสูง เกษตรกรชาวสวนยางที่มีความคิดเห็นว่าการให้บริการของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารามีความเสมอภาคของบริการต่ำ มีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลการแทรกแซงตลาดยางพาราต่ำ

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) พบว่า ความเสมอภาคของการบริการแทรกแซงตลาดยางพารา มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) ซึ่งหมายถึง ความเสมอภาคของการบริการแทรกแซงตลาดยางพาราสูง มีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราสูง ความเสมอภาคของการบริการแทรกแซงตลาดยางพาราต่ำ มีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราต่ำ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

3.10 เกษตรกรชาวสวนยางที่มีความคิดเห็นว่าการให้บริการของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารามีความซื่อสัตย์สุจริตสูง มีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลการแทรกแซงตลาดยางพาราสูง เกษตรกรชาวสวนยางที่มีความคิดเห็นว่าการให้บริการของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารามีความซื่อสัตย์สุจริตต่ำมีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลการแทรกแซงตลาดยางพาราต่ำ

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) พบว่า ความซื่อสัตย์สุจริตของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) ซึ่งหมายถึง ความซื่อสัตย์สุจริตของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราสูง มีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราสูง ความซื่อสัตย์สุจริตของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราต่ำ มีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราต่ำ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตอนที่ 5 ปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการดำเนินการ แทรกแซงตลาดยางของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง อำเภอ โคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี

ปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการดำเนินการแทรกแซงตลาดยางพาราของ สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สกย.) อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี เป็นการแสดงความเห็นของเกษตรกรชาวสวนยางแต่ละคนที่ได้ประสบกับตนเอง ในการขอรับบริการการแทรกแซงตลาดยางพารา ซึ่งผลการวิจัยมีดังนี้

ปัญหาด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา

ผลการวิจัยพบว่ามีเกษตรกรชาวสวนยางจำนวนทั้งหมด 73 คน จากเกษตรกรชาวสวนยางทั้งหมด 160 คน ได้ระบุถึงปัญหาด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยาง ดังนี้ คือ ปัญหาด้านความสะดวกในเงื่อนไข มีเกษตรกรชาวสวนยาง จำนวน 61 คน ประสบปัญหาด้านเงื่อนไขในการขายยางที่มีมากเกินไปทำให้เกษตรกรชาวสวนยางปฏิบัติตามเงื่อนไขได้ค่อนข้างลำบาก โดยเฉพาะเงื่อนไขในการทำยางแผ่น ซึ่งยางที่จะนำมาขาย ณ จุดแทรกแซงนั้นกรรมวิธีในการทำยาง ต้องมีความสะอาดมาก ซึ่งต้องใช้เวลาในการทำยางแผ่นที่เพิ่มขึ้น ซึ่งไม่คุ้มกับเวลาที่เสียไป เนื่องจากเกษตรกรชาวสวนยางส่วนใหญ่เป็นเกษตรกรรายย่อยมียางแผ่นไม่มากนัก และในฤดูฝนการทำยางแผ่นให้ได้ตามคุณภาพที่กำหนดไว้ค่อนข้างยากเพราะมีฤดูกาลเป็นอุปสรรคเนื่องจากไม่มีแสงแดดในการตากยางแผ่นให้แห้งทำให้เกิดเชื้อราขึ้นได้ง่าย ยางแผ่นที่ได้ก็จะเป็นยางคุณภาพ ต่ำกว่ายางชั้น 3 ซึ่งทาง สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สกย.) จะไม่รับซื้อ นอกจากนี้เกษตรกรชาวสวนยางยังประสบปัญหาด้านความทั่วถึงของการให้บริการแทรกแซงตลาดยาง มีเกษตรกรชาวสวนยาง จำนวน 58 คน ได้ระบุถึงปัญหาของการให้บริการแทรกแซงตลาดยางที่ยังไม่ทั่วถึงครอบคลุมถึงเกษตรกรชาวสวนยางในทุกตำบลของอำเภอโคกโพธิ์ เนื่องจากจุดที่มีการแทรกแซงตลาดยางมีเพียงแห่งเดียว คือ ที่สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง อำเภอโคกโพธิ์ ทำให้เกษตรกรชาวสวนยางที่อยู่ห่างจาก สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สกย.) ประสบปัญหาในการขนส่งและยานพาหนะที่จะนำยางมาขาย ณ จุดแทรกแซงตลาดยางพารา ดังรายละเอียดในตารางที่ 26

ข้อเสนอแนะของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา มีดังนี้

1. ข้อเสนอแนะด้านความสะดวกในเงื่อนไขการขายยาง ควรมีการผ่อนผันในเงื่อนไขบางข้อ โดยเฉพาะคุณภาพยางที่จะนำมาขาย
2. ข้อเสนอแนะด้านความทั่วถึงเพียงพอ เกษตรกรชาวสวนยาง มีดังนี้
 - 2.1 ควรมีการเพิ่มจุดแทรกแซงตลาดยางเพิ่มขึ้น ให้ทั่วถึงทุกตำบล หรือมีการเข้าไปรับซื้อขายในแต่ละตำบลโดยมีการหมุนเวียนทุกตำบลให้ทั่วถึงกัน
 - 2.2 ขยายเขตการแทรกแซงให้ครอบคลุมเพื่อเกษตรกรชาวสวนยางเกิดความสะดวกในการขายยาง

ปัญหาด้านกระบวนการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา

ผลการวิจัยพบว่า มีเกษตรกรชาวสวนยางจำนวน 101 คน ระบุถึงปัญหาด้านกระบวนการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา โดยมีปัญหาที่สำคัญ 2 ประเด็น ดังนี้ คือ ปัญหาด้านความสะดวกในการขอรับบริการและปัญหาด้านความรวดเร็วในขั้นตอน โดยในส่วนของปัญหาความสะดวกในการขอรับบริการนั้นมีเกษตรกรชาวสวนยาง 30 คน ระบุถึงปัญหาด้านวันและเวลาที่ใช้ในการซื้อขายยาง ณ จุดแทรกแซงตลาดยางนั้นมีเพียงหนึ่งวันต่อสัปดาห์ทำให้เกษตรกรชาวสวนยางบางรายที่ประกอบอาชีพอื่นด้วยไม่สามารถขายยางได้ตามวันและเวลาที่กำหนดไว้และมีเกษตรกรชาวสวนยางจำนวน 72 คน ได้ระบุถึงปัญหาด้านสถานที่ที่ใช้เป็นจุดแทรกแซงตลาดยางพาราค่อนข้างคับแคบ สถานที่จอดรถไม่เพียงพอกับจำนวนของเกษตรกรชาวสวนยางที่ไปใช้บริการเกิดความไม่สะดวกเกิดขึ้น นอกจากนี้ยังมีปัญหาด้านความรวดเร็วในขั้นตอนการขายยาง มีเกษตรกรชาวสวนยาง จำนวน 87 คน ได้ระบุถึงปัญหาในการขายยาง ซึ่งเกิดความล่าช้าแก่เกษตรกรชาวสวนยางเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากมีขั้นตอนในการขายยางหลายขั้นตอนและในแต่ละขั้นตอนเกิดความไม่ต่อเนื่องกันทำให้เกิดความล่าช้าเกิดขึ้น รวมทั้งในแต่ละขั้นตอนต้องใช้เวลาานาน ซึ่งก่อให้เกิดความล่าช้ามาก ปัญหาความล่าช้าเป็นปัญหาที่สำคัญมีเกษตรกรชาวสวนยางจำนวนมากได้ระบุถึง ดังรายละเอียดในตารางที่ 29

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะด้านความสะดวกในการขอรับบริการเกษตรกรชาวสวนยางได้ให้ข้อเสนอแนะไว้ ดังนี้

1.1 ให้มีการเพิ่มวันในการขายยาง ณ จุดแทรกแซงเพิ่มขึ้นโดยเฉพาะในวันเสาร์และวันอาทิตย์ เพื่อเกษตรกรชาวสวนยางที่ประกอบอาชีพอื่นด้วยสามารถนำยางมาขาย ณ จุดแทรกแซงได้สะดวกเพิ่มขึ้น

1.2 ในด้านสถานที่ควรมีการจัดระเบียบในการจอดรถให้เกิดความสะดวกเพิ่มขึ้น และควรจัดทางเข้าออกไว้หลายทางเพื่อให้เกิดความสะดวกในการเข้าออก

2. ข้อเสนอแนะด้านความรวดเร็วในขั้นตอนการขายยาง

2.1 ขั้นตอนในการขายยางควรมีความรวดเร็วและประหยัดเวลา

2.2 ลดขั้นตอนที่เกิดความล่าช้าและควรมีความต่อเนื่องในแต่ละขั้นตอนเพื่อจะได้เกิดความรวดเร็วขึ้น

2.3 ควรจัดระบบในขั้นตอนการขายยางให้ดีเพื่อลดความสับสนและปฏิบัติได้อย่างรวดเร็ว

ปัญหาด้านเจ้าหน้าที่ในการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา

ผลการวิจัยพบว่า มีเกษตรกรชาวสวนยางทั้งหมดจำนวน 62 คน ได้ระบุถึงปัญหาด้านเจ้าหน้าที่ดังนี้ คือ มีเกษตรกรชาวสวนยางจำนวน 40 คน ระบุถึงปัญหาจำนวนเจ้าหน้าที่มีน้อยและจะไม่เพียงพอกับเกษตรกรชาวสวนยางที่นำยางไปขายจึงเกิดความไม่ทั่วถึงในการให้บริการและส่งผลถึงความล่าช้าในการขายยาง และมีเกษตรกรชาวสวนยางจำนวน 57 คน ระบุถึงปัญหาด้านการประชาสัมพันธ์การแทรกแซงตลาดยาง ที่การประชาสัมพันธ์นั้นทำได้ไม่ทั่วถึงทำให้เกษตรกรชาวสวนยางไม่ค่อยจะรับทราบข่าวสารด้านการแทรกแซงตลาดยางพาราของ สกย. มากนัก จึงมีเกษตรกรชาวสวนยางบางรายต้องมาสอบถามกับเจ้าหน้าที่เอง นอกจากนี้มีเกษตรกรจำนวน 3 คน ได้ระบุถึงปัญหาด้านการให้บริการของเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติต่อเกษตรกรชาวสวนยางที่ยังไม่เสมอภาคกันและมีเกษตรกรชาวสวนยางจำนวน 2 คน ได้ระบุถึงปัญหาความเอาใจใส่ในหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานยังทำได้ไม่เต็มที่ ส่วนปัญหาด้านการคัดคุณภาพยางมีเกษตรกรชาวสวนยางจำนวน 40 คน ที่ระบุถึงปัญหาการคัดคุณภาพยาง ซึ่งส่วนใหญ่แล้วเจ้าหน้าที่จะคัดคุณภาพยางเป็นยางคุณภาพ 3 เกือบทั้งหมด ซึ่งเป็นการยากที่จะคัดคุณภาพให้เป็นยางแผ่นชั้น 1 หรือคุณภาพชั้น 2 ทำให้ราคายางแผ่นที่เกษตรกรนำไปขายราคายางไม่ค่อยดี

ข้อเสนอแนะ

1. ควรเพิ่มจำนวนเจ้าหน้าที่ให้เพียงพอกับการให้บริการ และในการขายยางควรมีการจัดระเบียบการขายยางให้ดีกว่าเดิม
2. ด้านความเอาใจใส่ในหน้าที่ควรมีการเอาใจใส่ในการให้บริการให้เพิ่มขึ้น ในการให้บริการเจ้าหน้าที่ไม่ควรเลือกปฏิบัติ ควรให้บริการแก่เกษตรกรชาวสวนยางอย่างเสมอภาคกันทุกคน
3. ด้านการประชาสัมพันธ์การแทรกแซงตลาดยางของเจ้าหน้าที่ควรมีการประชาสัมพันธ์ให้มากขึ้นและทั่วถึง โดยผ่านทางสื่อต่าง ๆ เช่น วิทยุ หรือวารสารประจำสัปดาห์เกี่ยวกับการแทรกแซงตลาดยาง เพื่อให้เกษตรกรชาวสวนยางได้รับทราบอย่างทั่วถึงกัน
4. ด้านการคัดคุณภาพยาง ควรมีตัวอย่างคุณภาพยางชั้น 1, 2, 3 เพื่อเกษตรกรชาวสวนยางสามารถทำยางแผ่นได้ตามคุณภาพยางที่ทาง สกย. กำหนดไว้

ปัญหาด้านอื่น ๆ

ปัญหาและอุปสรรคด้านอื่น ๆ มีเกษตรกรชาวสวนยางทั้งหมด 18 คน ได้ระบุถึงปัญหาและอุปสรรคในการขายยาง ณ จุดแทรกแซงตลาดยาง ดังนี้ มีเกษตรกรชาวสวนยางจำนวน 9 คน ได้ระบุถึงอุปสรรคด้านยานพาหนะที่นำยางมาขาย ณ จุดแทรกแซงตลาดยาง ซึ่งเกษตรกรชาวสวนยางไม่มียานพาหนะที่จะนำยางมาขาย ณ จุดแทรกแซง ทำให้ขายยางในแต่ละครั้งไม่สะดวกนอกจากนี้แล้วเกษตรกรชาวสวนยางจำนวน 13 คน ได้ระบุถึงปัญหาการขายยางแต่ละครั้งต้องมารอเจ้าหน้าที่ทุกครั้งเพราะไม่ได้จัดเตรียมความพร้อมในการขายยางเอาไว้ ทำให้เกิดความเบื่อหน่ายแก่เกษตรกรชาวสวนยางในบางครั้ง และในการขายยาง ณ จุดแทรกแซงตลาดยางนั้นมีเกษตรกรชาวสวนยาง 5 คน ที่ระบุปัญหาความไม่เข้าใจในขั้นตอนการขายยาง ซึ่งทำให้เกิดความสับสนแก่เกษตรกรชาวสวนยางบางคน (ดังรายละเอียดในตารางที่ 20)

ข้อเสนอแนะ

1. ต้องการให้มียานพาหนะของ สกย. มารับยางจากเกษตรกรชาวสวนยาง เพื่อไปขายยาง ณ จุดแทรกแซงเพื่อเกิดความสะดวกแก่เกษตรกรชาวสวนยางที่อยู่ห่างจากจุดบริการแทรกแซงตลาดยางพารา รวมทั้งให้มีการเพิ่มจุดแทรกแซงตลาดยางพาราให้ทั่วถึงกัน
2. ควรมีการเตรียมความพร้อมในการแทรกแซงตลาดยางพาราเพื่อเป็นการไม่เสียเวลาแก่เกษตรกรชาวสวนยางที่มารอรับบริการ
3. ต้องการให้มีเจ้าหน้าที่อธิบายขั้นตอนการขายยางให้แก่เกษตรกรชาวสวนยางได้รับทราบอย่างชัดเจน

ตารางที่ 26 จำนวนและร้อยละของเกษตรกรชาวสวนยางที่ระบุถึงปัญหา อุปสรรค ต่อการ
แทรกแซงตลาดยางพาราของ สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง
(สกย.)

ข้อความ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1.ปัญหาด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา	73	100
1.1 ปัญหาความสะดวกในเงื่อนไขการขอรับบริการ	61	83.56
1.2 ความทั่วถึงเพียงพอของการแทรกแซงตลาดยางพารา	58	79.45
2.ปัญหาด้านกระบวนการแทรกแซงตลาดยางพารา	101	100
2.1 ปัญหาความสะดวกในการขอรับบริการ		
2.1.1 ปัญหาด้านวันและเวลาที่ใช้ในการแทรกแซงตลาดยาง	30	2.97
2.1.2 ปัญหาด้านสถานที่ที่ใช้ในการแทรกแซงตลาดยาง	72	71.28
2.2 ปัญหาความเร็วในขั้นตอนการขยายยาง	87	86.13
3.ปัญหาด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา	62	100
3.1 จำนวนเจ้าหน้าที่ไม่เพียงพอ	47	75.80
3.2 การประชาสัมพันธ์ของเจ้าหน้าที่ไม่ทั่วถึง	51	82.25
3.3 ความไม่เสมอภาค	3	4.35
3.4 ความเอาใจใส่ในหน้าที่	2	3.22
3.5 การคัดคุณภาพยางของเจ้าหน้าที่	40	64.51
4.ปัญหาด้านอื่น ๆ	18	100
4.1 ไม่มียานพาหนะมาขยายยาง ณ จุดแทรกแซงของ สกย.	9	50
4.2 จุดแทรกแซงตลาดยางอยู่ไกล	11	61.10
4.3 เสียเวลาในการมารอเจ้าหน้าที่ ณ จุดแทรกแซง	13	72.20
4.4 เกษตรกรชาวสวนยางไม่เข้าใจขั้นตอนในการขยายยาง ณ จุด แทรกแซง	5	27.70

หมายเหตุ ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

(SUMMARY, IMPLICATIONS AND RECOMMENDATIONS)

สรุปผลการวิจัย

(Summary)

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาประสิทธิผลการแทรกแซงตลาดยางพาราของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี ซึ่งมีวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังนี้

1. เพื่อศึกษาประสิทธิผลการแทรกแซงตลาดยางพาราของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี

1.1 เพื่อศึกษาประสิทธิผลด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา

1.2 เพื่อศึกษาประสิทธิผลด้านกระบวนการแทรกแซงตลาดยางพารา

1.3 เพื่อศึกษาประสิทธิผลด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา

2. เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการแทรกแซงตลาดยางพาราของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี

3. เพื่อศึกษาถึงปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการดำเนินการแทรกแซงตลาดยางพาราของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี

ผู้ให้ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ คือ เกษตรกรชาวสวนยางในอำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี รวมทั้งสิ้น 160 ราย ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Random Sampling) สำหรับเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลของการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยและผ่านการตรวจสอบ ความตรงในเนื้อหา (content reliability) และทดสอบความเชื่อมั่นกับเกษตรกรชาวสวนยางในอำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานีที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 20 ราย โดยวิเคราะห์ความเที่ยงสัมประสิทธิ์แอลฟา (coefficient of alpha) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.91 การรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ ได้รวบรวมข้อมูลในเดือนตุลาคม 2543 หลังจากนั้นนำข้อมูลที่ได้ถอดรหัสและวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสถิติสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (Statistical Package for the Sciences : SPSS)

ผลการวิจัย

1. ประสิทธิภาพการแทรกแซงตลาดยางพารา

- 1.1 ประสิทธิภาพด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา พบว่า ด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารามีประสิทธิผลอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีคะแนนความพึงพอใจเฉลี่ย 3.39
- 1.2 ประสิทธิภาพด้านกระบวนการแทรกแซงตลาดยางพารา พบว่า ด้านกระบวนการแทรกแซงตลาดยางพารามีประสิทธิผลอยู่ในระดับสูง โดยมีคะแนนความพึงพอใจเฉลี่ย 3.43
- 1.3 ประสิทธิภาพด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา พบว่า ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารามีประสิทธิผลอยู่ในระดับสูง โดยมีคะแนนความพึงพอใจเฉลี่ย 3.50

2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการแทรกแซงตลาดยางพารา

ผลการวิเคราะห์โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) ซึ่งประกอบด้วย 3 ด้าน คือ ด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา ด้านกระบวนการแทรกแซงตลาดยางพารา และด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา มีดังนี้

ประสิทธิภาพด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา พบว่า จำนวนการรับข่าวสารการแทรกแซงตลาดยางพารา จำนวนการรับบริการแทรกแซงตลาดยางพารา ความสะดวกในเงื่อนไขการขอรับบริการแทรกแซงตลาดยางพารา ความทั่วถึงเพียงพอของการบริการที่ให้ และความก้าวหน้าและการพัฒนาของระบบการบริการแทรกแซงตลาดยางพารา มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อประสิทธิภาพด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) สำหรับปัจจัยด้านอายุของเกษตรกรชาวสวนยาง ระดับการศึกษาของเกษตรกรชาวสวนยาง พื้นที่ปลูกยางพาราทั้งหมด พื้นที่ปลูกยางพาราที่กรีตแล้ว และรายได้ของเกษตรกรชาวสวนยาง ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อประสิทธิภาพการแทรกแซงตลาดยางพาราอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ปัจจัยสำคัญที่สามารถทำนายความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อประสิทธิภาพด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา พบว่าตัวแปรอิสระ 5 ตัวแปร คือ จำนวนการรับข่าวสาร

การแทรกแซงตลาดยางพารา จำนวนการรับบริการแทรกแซงตลาดยางพารา ความสะดวกในเงื่อนไขการขอรับบริการ ความทั่วถึงเพียงพอของบริการที่ให้ และความก้าวหน้าและการพัฒนาของระบบการบริการแทรกแซงตลาดยางพารา สามารถทำนายความสัมพันธ์ที่มีผลกับความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราได้เพียง ร้อยละ 56.90 โดยสรุปปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง อำเภอ โคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี

จำนวนการรับข่าวสารการแทรกแซงตลาดยางพารามีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) พบว่าจำนวนการรับข่าวสารการแทรกแซงตลาดยางพารามีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) ซึ่งหมายถึงเกษตรกรชาวสวนยางที่มีจำนวนครั้งในการรับข่าวสารการแทรกแซงตลาดยางพาราสูง มีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราสูงกว่าเกษตรกรชาวสวนยางที่มีจำนวนการรับข่าวสารการแทรกแซงตลาดยางพาราต่ำ

จำนวนการรับบริการแทรกแซงตลาดยางพารามีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) พบว่าจำนวนการรับบริการแทรกแซงตลาดยางพารามีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) ซึ่งหมายถึงเกษตรกรชาวสวนยางที่รับบริการแทรกแซงตลาดยางพารามีจำนวนครั้งมาก มีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราสูงกว่าเกษตรกรชาวสวนยางที่มีการรับบริการแทรกแซงตลาดยางพาราน้อย

ความสะดวกในเงื่อนไขการขอรับบริการแทรกแซงตลาดยางพารามีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) พบว่า ความสะดวกในเงื่อนไขการขอรับบริการแทรกแซงตลาดยางพารา มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) ซึ่งหมายถึง การให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราที่มีความสะดวกในเงื่อนไขการขอรับบริการแทรกแซงตลาดยางพาราสูง มีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจต่อ

ประสิทธิผลด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางสูงกว่าการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราที่มีความสะดวกในเงื่อนไขการขอรับบริการแทรกแซงตลาดยางพาราต่ำ

ความทั่วถึงเพียงพอในการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) พบว่า ความทั่วถึงเพียงพอในการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) ซึ่งหมายถึง การให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราที่มีความทั่วถึงเพียงพอในการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราสูง มีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางสูงกว่าการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราที่มีความทั่วถึงเพียงพอในการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราต่ำ

ความก้าวหน้าและการพัฒนาของระบบการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) พบว่า ความก้าวหน้าและการพัฒนาของระบบการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) ซึ่งหมายถึง ความก้าวหน้าและการพัฒนาของระบบการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราที่สูง มีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางสูงกว่าความก้าวหน้าและการพัฒนาของระบบการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราต่ำ

ประสิทธิผลด้านกระบวนการแทรกแซงตลาดยางพารา พบว่า จำนวนการรับข่าวสารการแทรกแซงตลาดยางพารา จำนวนการรับบริการแทรกแซงตลาดยางพารา ความสะดวกในการติดต่อขอรับบริการแทรกแซงตลาดยางพารา ความรวดเร็วในขั้นตอนการแทรกแซงตลาดยางพารา และความสม่ำเสมอต่อเนื่องของการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านกระบวนการแทรกแซงตลาดยางพาราอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) สำหรับปัจจัยด้านอายุของเกษตรกรชาวสวนยาง ระดับการศึกษาของเกษตรกรชาวสวนยาง พื้นที่ปลูกยางพาราทั้งหมด พื้นที่ปลูกยางพาราที่กรี๊ดแล้ว และรายได้ของเกษตรกร

ชาวสวนยาง ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านกระบวนการแทรกแซงตลาดยางพาราอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเลย

ปัจจัยสำคัญที่สามารถทำนายความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านกระบวนการแทรกแซงตลาดยางพารา พบว่าตัวแปรอิสระ 5 ตัวแปร คือ จำนวนการรับข่าวสารการแทรกแซงตลาดยางพารา จำนวนการรับบริการแทรกแซงตลาดยางพารา ความสะดวกในการติดต่อขอรับบริการแทรกแซงตลาดยางพารา ความรวดเร็วในขั้นตอนการแทรกแซงตลาดยางพารา และความสม่ำเสมอต่อเนื่องของการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา สามารถทำนายความสัมพันธ์ที่มี ผลต่อความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านกระบวนการแทรกแซงตลาดยางพารา ได้เพียงร้อยละ 56.50 โดยสรุปปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านกระบวนการแทรกแซงตลาดยางพาราของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี

จำนวนการรับข่าวสารการแทรกแซงตลาดยางพารามีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านกระบวนการแทรกแซงตลาดยางพารา ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) พบว่าจำนวนการรับข่าวสารการแทรกแซงตลาดยางพารามีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านกระบวนการแทรกแซงตลาดยางพาราอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) ซึ่งหมายถึงเกษตรกรชาวสวนยางที่มีจำนวนครั้งในการรับข่าวสารการแทรกแซงตลาดยางพาราสูง มีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านกระบวนการแทรกแซงตลาดยางพาราสูงกว่าเกษตรกรชาวสวนยางที่มีจำนวนการรับข่าวสารการแทรกแซงตลาดยางพาราน้อย

จำนวนการรับบริการแทรกแซงตลาดยางพารา มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านกระบวนการแทรกแซงตลาดยางพารา ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) พบว่าจำนวนการรับบริการแทรกแซงตลาดยางพารามีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านกระบวนการแทรกแซงตลาดยางพาราอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) ซึ่งหมายถึงเกษตรกรชาวสวนยางที่รับบริการแทรกแซงตลาดยางพารามีจำนวนครั้งมาก มีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านกระบวนการแทรกแซงตลาดยางพาราสูงกว่าเกษตรกรชาวสวนยางที่มีการรับบริการแทรกแซงตลาดยางพาราน้อย

ความสะดวกในการติดต่อขอรับบริการแทรกแซงตลาดยางพารามีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านกระบวนการแทรกแซงตลาดยางพารา ผลจากการวิเคราะห์

ข้อมูลโดยใช้วิธี การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) พบว่า ความสะดวกในการติดต่อขอรับบริการแทรกแซงตลาดยางพารา มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านกระบวนการแทรกแซงตลาดยางพาราอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) ซึ่งหมายถึง การได้รับความสะดวกในการติดต่อขอรับบริการแทรกแซงตลาดยางพาราสูง มีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านกระบวนการแทรกแซงตลาดยางพาราสูง การได้รับความสะดวกในการติดต่อขอรับบริการแทรกแซงตลาดยางพาราลด มีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านกระบวนการแทรกแซงตลาดยางพาราลด

ความเร็วในขั้นตอนขอรับบริการแทรกแซงตลาดยางพารา มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านกระบวนการแทรกแซงตลาดยางพารา ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) พบว่า ความเร็วในขั้นตอนขอรับบริการแทรกแซงตลาดยางพารา มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านกระบวนการแทรกแซงตลาดยางพาราอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) ซึ่งหมายถึง ความเร็วในขั้นตอนขอรับบริการแทรกแซงตลาดยางพาราสูง มีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านกระบวนการแทรกแซงตลาดยางพาราสูงกว่าความเร็วในขั้นตอนขอรับบริการแทรกแซงตลาดยางพาราลด

ความสม่ำเสมอต่อเนื่องของการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลด้านกระบวนการแทรกแซงตลาดยางพารา ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) พบว่า ความสม่ำเสมอต่อเนื่องของการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านกระบวนการแทรกแซงตลาดยางพาราอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) ซึ่งหมายถึง การให้บริการที่มีความสม่ำเสมอต่อเนื่องของการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราสูง มีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านกระบวนการแทรกแซงตลาดยางพาราสูง การให้บริการที่มีความสม่ำเสมอต่อเนื่องของการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราลด มีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านกระบวนการแทรกแซงตลาดยางพาราลด

ประสิทธิผลด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา พบว่า จำนวนการรับข่าวสารการแทรกแซงตลาดยางพารา จำนวนการรับบริการแทรกแซงตลาดยางพารา ความเอาใจใส่ในหน้าที่บริการของเจ้าหน้าที่ ความเสมอภาคของบริการที่ให้ และ

ความซื่อสัตย์สุจริตของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) สำหรับปัจจัยด้านอายุของเกษตรกรชาวสวนยาง ระดับการศึกษาของเกษตรกรชาวสวนยาง พื้นที่ปลูกยางพาราทั้งหมด พื้นที่ปลูกยางพาราที่กรี๊ดแล้ว และรายได้ของเกษตรกรชาวสวนยาง ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเลย

ปัจจัยสำคัญที่สามารถทำนายความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา พบว่าตัวแปรอิสระ 5 ตัวแปร คือ จำนวนการรับข่าวสารการแทรกแซงตลาดยางพารา จำนวนการรับบริการแทรกแซงตลาดยางพารา ความเอาใจใส่ในหน้าที่บริการของเจ้าหน้าที่ ความเสมอภาคของบริการที่ให้ และความซื่อสัตย์สุจริตของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา สามารถทำนายความสัมพันธ์ที่มีผลกับความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราได้เพียง ร้อยละ 65.00 โดยสรุปปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี

จำนวนการรับข่าวสารการแทรกแซงตลาดยางพารามีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) พบว่า จำนวนการรับข่าวสารการแทรกแซงตลาดยางพารามีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) ซึ่งหมายถึง เกษตรกรชาวสวนยางที่มีจำนวนครั้งในการรับข่าวสารการแทรกแซงตลาดยางพารามาก มีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราสูง เกษตรกรชาวสวนยางที่มีจำนวนครั้งในการรับข่าวสารการแทรกแซงตลาดยางพาราน้อย มีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราน้อย

จำนวนการรับบริการแทรกแซงตลาดยางพารา มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) พบว่า จำนวนการรับบริการแทรกแซงตลาดยางพารามีความสัมพันธ์ความพึงพอใจต่อประสิทธิผล

ความเสมอภาคของบริการที่ให้ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อประสิทธิภาพด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) พบว่าความเสมอภาคของบริการที่ให้ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อประสิทธิภาพด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) ซึ่งหมายถึง การได้รับความเสมอภาคของบริการที่ให้สูง มีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิภาพด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราสูง การได้รับความเสมอภาคของบริการที่ให้ต่ำ มีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิภาพด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราต่ำ

ความความซื่อสัตย์สุจริตของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา ผลจากการวิเคราะห์ ข้อมูลโดยใช้วิธีการวิเคราะห์หัดดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) พบว่า ความซื่อสัตย์สุจริตของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) ซึ่งหมายถึง ความซื่อสัตย์สุจริตของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราสูง มีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจต่อประสิทธิผลด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราสูงกว่าความซื่อสัตย์สุจริตของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราต่ำ

3. ปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการดำเนินการแทรกแซงตลาดยางพารา

ปัญหาของเกษตรกรชาวสวนยางด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา พบว่า เกษตรกรชาวสวนยาง 61 ราย ระบุถึงปัญหาความสะดวกรวดเร็วในการขอรับบริการ ซึ่งมีเงื่อนไขมากเกินไปทำให้เกิดอุปสรรคในการปฏิบัติตามเงื่อนไขได้ค่อนข้างลำบาก และมีเกษตรกรชาวสวนยาง 58 ราย ได้ระบุถึงปัญหาด้านความทั่วถึงเพียงพอของการแทรกแซงตลาดยางพาราที่มีการดำเนินการแทรกแซงตลาดยางพาราได้ยังไม่ทั่วถึงเพียงพอกับเกษตรกรชาวสวนยางในพื้นที่อื่น ๆ

ข้อเสนอแนะ

ควรมีการผ่อนผันการปฏิบัติตามเงื่อนไขในการแทรกแซงตลาดยางพาราเพื่อให้เกิดความสะดวกรวดเร็วมากขึ้น ในส่วนของความทั่วถึงเพียงพอ ควรมีการเพิ่มจุดแทรกแซงตลาดยางพาราให้ทั่วถึงทุกตำบล และขยายเขตการแทรกแซงตลาดยางพาราให้ครอบคลุมทุกพื้นที่

ปัญหาของเกษตรกรชาวสวนยางด้านกระบวนการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา พบว่า มีเกษตรกรชาวสวนยาง 30 ราย ระบุถึงปัญหาด้านความสะดวกรวดเร็วในการขอรับบริการ อาทิเช่น ปัญหาด้านวันและเวลาที่ใช้ในการแทรกแซงตลาดยางพาราที่มีเพียงวันเดียว และเกษตรกรบางรายไม่สามารถเดินทางมาเพื่อรับบริการแทรกแซงตลาดยางพาราในวันและเวลาดังกล่าวได้ และมีเกษตรกรชาวสวนยาง 72 ราย ระบุถึงปัญหาด้านสถานที่ที่ใช้ในการแทรกแซงตลาดยางพาราที่ค่อนข้างจะคับแคบ เกิดความไม่สะดวกในการรับบริการ นอกจากนี้ยังมีปัญหาด้านความรวดเร็วในขั้นตอนการขายยางพารา มีเกษตรกรชาวสวนยาง 87 ราย ได้ระบุถึงปัญหาด้านความรวดเร็วในขั้นตอนการแทรกแซงตลาดยางพาราที่มีหลายขั้นตอนและไม่ต่อเนื่องในการให้บริการ ทำให้เกิดความล่าช้าในการให้บริการ ซึ่งเป็นปัญหาที่สำคัญ

ข้อเสนอแนะ

- ควรมีการเพิ่มวันในการแทรกแซงตลาดยางพารา โดยเฉพาะวันเสาร์และวันอาทิตย์
- ควรมีการจัดระเบียบในด้านสถานที่ให้เกิดความสะดวกแก่เกษตรกรชาวสวนยาง

- ในด้านความรวดเร็วในขั้นตอนควรมีการให้บริการที่มีความรวดเร็วและประหยัดเวลามากขึ้น
- ลดขั้นตอนที่ทำให้เกิดความล่าช้าและการให้บริการควรมีความต่อเนื่องเพื่อให้เกิดความรวดเร็ว
- ควรจัดระบบในขั้นตอนการขายยางเพื่อลดความสับสนและปฏิบัติได้อย่างรวดเร็วมากขึ้น

ปัญหาของเกษตรกรชาวสวนยางด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา พบว่า มีเกษตรกรชาวสวนยาง 40 ราย ระบุถึงปัญหาด้านจำนวนเจ้าหน้าที่ที่ไม่เพียงพอต่อการแทรกแซงตลาดยางพารา เกษตรกรชาวสวนยาง 57 ราย ระบุถึงปัญหาด้านการประชาสัมพันธ์การแทรกแซงตลาดยางพารานั้นยังทำได้ไม่ทั่วถึง และมี 3 ราย ที่ระบุถึงปัญหาด้านความเสมอภาคของการให้บริการของเจ้าหน้าที่ และมีเกษตรกรชาวสวนยาง 2 ราย ระบุว่าเจ้าหน้าที่บางคนยังปฏิบัติงานยังไม่เต็มที่และไม่เอาใจใส่ในหน้าที่เท่าที่ควร นอกจากนี้แล้วมีเกษตรกรชาวสวนยาง 40 ราย ที่ระบุถึงปัญหาในการคัดคุณภาพยางที่เกษตรกรชาวสวนยางยังไม่พอใจกับการคัดคุณภาพยางของเจ้าหน้าที่

ข้อเสนอแนะ

- ควรเพิ่มจำนวนเจ้าหน้าที่ให้เพียงพอต่อการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา
- เจ้าหน้าที่ควรเอาใจใส่ในหน้าที่การให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราและไม่ควรเลือกปฏิบัติกับเกษตรกรชาวสวนยาง
- ควรมีการประชาสัมพันธ์ให้ทั่วถึงแก่เกษตรกรชาวสวนยาง
- การคัดคุณภาพยางควรมีตัวอย่างคุณภาพยางชั้น 1, 2, 3 เพื่อเกษตรกรชาวสวนยางสามารถนำไปปฏิบัติได้

ปัญหาของเกษตรกรชาวสวนยางด้านอื่น ๆ พบว่า มีเกษตรกรชาวสวนยางจำนวน 9 ราย ระบุถึงปัญหาอุปสรรคด้านยานพาหนะในการขนส่งทำให้เกิดความไม่สะดวกในการรับบริการแทรกแซงตลาดยางพาราและมีเกษตรกรชาวสวนยางจำนวน 13 ราย ระบุว่าในการขายยาง ณ จุดแทรกแซงตลาดยางพาราต้องมารอเจ้าหน้าที่ ซึ่งไม่ได้จัดเตรียมความพร้อมใน

การให้บริการ นอกจากนี้มีเกษตรกรชาวสวนยาง 5 ราย ระบุถึงความไม่เข้าใจในขั้นตอนการขายยาง ซึ่งทำให้เกิดความสับสนในการรับบริการแทรกแซงตลาดยางพารา

ข้อเสนอแนะ

- ต้องการให้มียานพาหนะของ สกย. เพื่ออำนวยความสะดวกในการขนส่งยางของเกษตรกรชาวสวนยาง รวมทั้งเพิ่มจุดแทรกแซงตลาดยางพาราให้ทั่วถึงกัน
- ควรมีการเตรียมความพร้อมในการให้บริการเพื่อไม่เสียเวลากับเกษตรกรชาวสวนยางที่มาใช้บริการ
- เจ้าหน้าที่ควรอธิบายขั้นตอนการขายยางให้เกษตรกรชาวสวนยางทราบอย่างชัดเจนเพื่อให้เกิดความรวดเร็วในการรับบริการ

อภิปรายผลการวิจัย

(Implications)

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาประสิทธิผลการแทรกแซงตลาดยางพาราและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการแทรกแซงตลาดยางพาราของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี ซึ่งผลการวิจัยมีประเด็นอภิปรายดังนี้

1. จากการศึกษาประสิทธิผลการแทรกแซงตลาดยางพาราของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี พบว่าด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารามีประสิทธิผลอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.34 ด้านกระบวนการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารามีประสิทธิผลอยู่ในระดับสูง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.43 และด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารามีประสิทธิผลอยู่ในระดับสูง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.50 ซึ่งจากการดำเนินการแทรกแซงตลาดยางพาราโดยรวมแล้วมีประสิทธิผลอยู่ในระดับปานกลางถึงสูง ซึ่งผลดังกล่าวเป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นถึงการดำเนินการแทรกแซงตลาดยางที่เป็นหน่วยงานของรัฐ ที่สามารถช่วยเหลือบรรเทาปัญหาให้กับเกษตรกรชาวสวนยาง อีกทั้งยังสามารถสร้างความพึงพอใจให้กับเกษตรกรชาวสวนยางได้ดีในระดับหนึ่งอีกด้วย ซึ่ง ปฐม มณีโรจน์ (1986) อ้างโดย กุลวดี พูลเสน (2538: 52) ได้กล่าวไว้ว่า การให้บริการสาธารณะเป็นการบริการในฐานะ

ที่เป็นหน้าที่ของหน่วยงานที่มีอำนาจกระทำเพื่อตอบสนองต่อความต้องการ เพื่อให้เกิดความพอใจจากประชาชนหรือผู้รับบริการ จากที่กล่าวมาถือเป็นการพิจารณาการให้บริการว่าประกอบด้วยผู้ให้บริการ (providers) และผู้รับบริการ (recipients) โดยฝ่ายแรกถือปฏิบัติหน้าที่ที่ต้องให้บริการเพื่อให้ฝ่ายหลังเกิดความพึงพอใจ ซึ่งจากการศึกษาประสิทธิผลในครั้งนี้ เป็นการศึกษาด้านอัตวิสัยหรือใช้ความพึงพอใจเป็นตัวชี้วัดประสิทธิผลของหน่วยงาน นอกจากนั้นแล้ว เทพศักดิ์บุญรัตน์ (2536: 13) ได้ให้แนวความคิดเกี่ยวกับการให้บริการสาธารณะว่า เป้าหมายของการให้บริการสาธารณะนั้น คือการสร้าง ความพึงพอใจให้เกิดแก่ผู้รับบริการ ดังนั้นการจะวัดว่าการให้บริการสาธารณะบรรลุเป้าหมายหรือไม่ วิธีหนึ่งคือการวัดความพึงพอใจของประชาชนผู้รับบริการ เพื่อเป็นการประเมินผลการปฏิบัติงานของหน่วยงานที่มีหน้าที่ให้บริการ เพราะการวัดความพึงพอใจนี้เป็นการตอบคำถามว่าหน่วยงานมีหน้าที่ให้บริการ มีความสามารถตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนได้หรือไม่ เพียงใด อย่างไร

2. จากการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการแทรกแซงตลาดยางพาราของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี พบว่าปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการแทรกแซงตลาดยางพารา คือ ปัจจัยด้านอายุ ระดับการศึกษา จำนวนพื้นที่ปลูกยางพาราทั้งหมด จำนวนพื้นที่ปลูกยางพาราที่กรีดยแล้ว และรายได้ของเกษตรกรชาวสวนยาง ไม่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการแทรกแซงตลาดยางพารา ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ วรณี อัสวานันท์ (2538: 77) ได้ศึกษาประสิทธิผลของการให้บริการของสำนักงานเขตชั้นใน กรุงเทพมหานคร พบว่าปัจจัยด้านอายุ ระดับการศึกษา และรายได้ ไม่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของการให้บริการของสำนักงานเขตชั้นใน กรุงเทพมหานคร ซึ่งนำตัวแปรดังกล่าวมาเป็นตัวแปรอิสระหรือเป็นสาเหตุของการก่อให้เกิดการมีประสิทธิผลหรือไม่ ประสิทธิผล เช่น ในเรื่องของเพศ อายุ รายได้ และระดับการศึกษา เป็นต้น ซึ่งเป็นการศึกษาที่ได้ข้อสรุปไม่ค่อยสมเหตุสมผล เพราะถ้าตัวแปรดังกล่าวมีความสัมพันธ์กับการมีประสิทธิผลของงานหรือองค์การนั้น ในการนำผลการศึกษาไปใช้ก็เลือกให้บริการแต่เฉพาะเพศ อายุ รายได้ ระดับการศึกษาช่วงนั้น ๆ ซึ่งในงานบริการสาธารณะไม่อาจที่จะกระทำได้ เพราะงานบริการสาธารณะต้องให้บริการทุกคนอย่างเสมอภาคและเท่าเทียมกัน จึงเป็นการศึกษาที่ไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ในทางปฏิบัติ ปรับปรุง แก้ไขแต่อย่างใด ซึ่งสอดคล้องกับ สมพร ตั้งสะสม (2536: 87) ได้ศึกษาความพึงพอใจของผู้ประกันตนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อบริการทางการแพทย์ ภายใต้ พ.ร.บ.ประกันสังคม พ.ศ.2533: กรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยอันมิใช่เนื่องจากการทำงาน กรอบแนวความคิดในการศึกษากำหนดดังนี้

- 1) ตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ การได้รับข้อมูลข่าวสารด้านการบริการทางการแพทย์ และประสบการณ์ ประเภทสถานพยาบาลที่ไม่ให้บริการ ประเภทสถานประกอบการในกลุ่มผู้ประกันตน
- 2) ตัวแปรตาม ได้แก่ ความพึงพอใจของผู้ประกันตนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการบริการทางการแพทย์ ภายใต้ พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ.2533: กรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยอันมิใช่เนื่องจากการทำงาน ซึ่งมีอยู่ 6 ด้าน คือ ความสะดวกที่ได้รับจากสถานพยาบาล ความหลากหลายของการบริการ ทัศนคติความสนใจของเจ้าหน้าที่ในสถานพยาบาล การให้ข้อมูลเกี่ยวกับความเจ็บป่วยจากเจ้าหน้าที่ การยอมรับคุณภาพของการบริการ ความคุ้มครองของค่าใช้จ่ายในการประกันตน

ผลจากการศึกษาพบว่า ระดับความพึงพอใจของผู้ประกันตนอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนเพศ อายุ รายได้ ระดับการศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจ

นอกจากนี้แล้ว พูลศักดิ์ อินทรโยธา (2538 : 77 – 79) กล่าวสนับสนุนในประเด็นดังกล่าวว่า การศึกษาส่วนใหญ่อธิบายความพึงพอใจจากตัวชี้วัดที่ตัวบริการ (service) กระบวนการบริการ (process) และในพฤติกรรมของผู้ให้บริการ (providers behavior) ซึ่งสิ่งเหล่านี้น่าจะเป็นสาเหตุหรือปัจจัยของความพึงพอใจมากกว่าเป็นตัวชี้วัดความพึงพอใจ เพราะความพึงพอใจเป็นผลจากการประเมินค่าของผู้รับบริการจากสิ่งเร้าภายนอก มิใช่เป็นตัวสิ่งเร้า และเมื่อการศึกษาดังกล่าว กำหนดให้สิ่งเร้าเป็นตัวชี้วัดของความพึงพอใจแล้ว จึงมักไปกำหนดปัจจัยส่วนตัวของผู้บริการเป็นเหตุปัจจัยหรือตัวแปรอิสระ เช่น เพศ อายุ การศึกษา ฯลฯ ตามแบบของการวิจัยที่เป็นการวัดพฤติกรรมโดยทั่วไป

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการแทรกแซงตลาดยางพารา ในครั้งนี้ศึกษาประสิทธิผลการแทรกแซงตลาดยางพาราใน 3 ด้านด้วยกัน คือ ด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา ด้านกระบวนการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา และด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา มีรายละเอียดดังนี้

ด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา คือ จำนวนการรับข่าวสารการแทรกแซงตลาดยางพารา จำนวนการรับบริการแทรกแซงตลาด

ยางพารา ความสะดวกในเงื่อนไขการขอรับบริการ ความทั่วถึงเพียงพอของการบริการที่ให้ และ ความก้าวหน้าและการพัฒนาของระบบการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา โดยปัจจัยดังกล่าวมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลการแทรกแซงตลาดยางพารา ซึ่งในประเด็นด้านความสะดวกในเงื่อนไขการขอรับบริการ ความทั่วถึงเพียงพอของการให้บริการแทรกแซงตลาด และความก้าวหน้าและการพัฒนาของระบบการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา สอดคล้องกับ กุลวดี พูลเสน (2538 : 103) ได้ศึกษาประสิทธิผลของการให้บริการของสำนักงานเขตชั้นกลาง กรุงเทพมหานคร : กรณีศึกษาสำนักงานเขตบึงกุ่ม พบว่าปัจจัยด้านความสะดวกในเงื่อนไขการขอรับบริการ ความทั่วถึงเพียงพอของการให้บริการ และความก้าวหน้าและการพัฒนาของระบบการให้บริการ หากปัจจัยดังกล่าวเป็นไปในบวก โดยที่ประชาชนได้รับความสะดวกในเงื่อนไขการขอรับบริการสูง การให้บริการของสำนักงานเขตให้บริการอย่างทั่วถึงเพียงพอสูง และการให้บริการมีความก้าวหน้าและการพัฒนาของระบบมีสูง ส่งผลให้แนวโน้มของประสิทธิผลการให้บริการมีประสิทธิผลอยู่ในระดับสูง นอกจากนี้แล้ว Suchitra (1986) (อ้างโดย พูลศักดิ์ อินทรโยธา ,2538 : 54) กล่าวว่า การให้บริการที่ดีส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับ การเข้าถึงบริการ ซึ่งการเข้าถึงการบริการมีดังนี้

1. ความพอเพียงของบริการที่มีอยู่ (availability) คือความพอเพียงระหว่างบริการที่มีอยู่กับการความต้องการขอรับบริการ
2. การเข้าถึงแหล่งบริการได้อย่างสะดวก โดยคำนึงถึงลักษณะที่ตั้งการเดินทาง
3. ความสะดวกและสิ่งอำนวยความสะดวกของแหล่งบริการ (accommodation) ได้แก่ แหล่งบริการที่ผู้รับบริการยอมรับว่าให้ความสะดวก และมีสิ่งอำนวยความสะดวก
4. ความสามารถของผู้รับบริการในการที่จะเสียค่าใช้จ่ายสำหรับบริการ
5. การยอมรับคุณภาพของบริการ (acceptability) ซึ่งในที่นี้รวมถึงการยอมรับลักษณะของผู้ให้บริการด้วย

นอกจากนี้แล้ว John D.Millet (อ้างใน เทพศักดิ์ บุญยรัตพันธุ์, 2530: 20) กล่าวว่า เป้าหมายสำคัญของการบริการคือ การสร้างความพึงพอใจในการให้บริการแก่ประชาชน โดยมีหลักหรือแนวทางคือ

1. การให้บริการอย่างเพียงพอ (ample service) หมายถึง การให้บริการสาธารณะต้องมีลักษณะ มีจำนวนการให้บริการและสถานที่ให้บริการอย่างเหมาะสม (The right quantity at the right geographical location) มิลเลท เห็นว่าความเสมอภาคหรือการตรงเวลาจะไม่มี

ความหมายเลย ถ้ามีจำนวนการให้บริการที่ไม่เพียงพอและสถานที่ตั้งให้บริการสร้างความไม่ยุติธรรมให้เกิดขึ้นแก่ผู้รับบริการ

2. การให้บริการอย่างก้าวหน้า (progressive service) หมายถึง การให้บริการสาธารณะที่มีการปรับปรุงคุณภาพและผลการปฏิบัติงาน กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ การเพิ่มประสิทธิภาพหรือความสามารถที่จะทำหน้าที่ได้มากขึ้นโดยใช้ทรัพยากรเท่าเดิม

ในส่วนของ ปรัชญา เวสารัชช์ (2526: 256) ได้สรุปไว้ว่า การให้บริการของภาครัฐนั้นจะต้องคำนึงถึง

1. การให้บริการที่เป็นที่พึงพอใจแก่สมาชิกสังคม ความพึงพอใจเป็นสิ่งที่วัดได้ยากหรือให้คำจำกัดความยาก แต่อาจกล่าวได้กว้าง ๆ ถึงองค์ประกอบที่จะทำให้เกิดความพึงพอใจ คือ

- ให้บริการที่เท่าเทียมกันแก่สมาชิกสังคม
- ให้บริการในเวลาที่เหมาะสม
- ให้บริการโดยคำนึงถึงปริมาณความมากน้อยคือการบริการไม่มากหรือน้อยเกินไป
- ให้บริการโดยมีการปรับปรุงให้ทันกับความเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ

2. การให้บริการโดยมีความรับผิดชอบต่อประชาชนเป็นค่านิยมพื้นฐานสำหรับการบริการและต้องสามารถให้บริการที่มีลักษณะสนองตอบต่อมิติมหาชน ต้องมีความยืดหยุ่นที่จะปรับเปลี่ยนลักษณะงานหรือการให้บริการที่สามารถตอบสนองความต้องการที่เปลี่ยนแปลงมากที่สุด

นอกจากนี้ กุลธณ ธนาพงศ์ธร (2528: 55) ได้สรุปว่า หลักการให้บริการนั้นต้องมีหลักดังนี้

- 1) หลักความสอดคล้องกับความต้องการของบุคคลเป็นส่วนใหญ่ กล่าวคือ ประโยชน์และบริการที่องค์การจัดให้นั้นจะต้องตอบสนองความต้องการของบุคลากรส่วนใหญ่ทั้งหมด มิใช่เป็นการจัดให้แก่บุคคลกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งโดยเฉพาะ
- 2) หลักความสม่ำเสมอ กล่าวคือการให้บริการนั้น ๆ ต้องดำเนินไปอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง มิใช่ทำ ๆ หยุด ๆ ตามความพอใจของผู้บริหารหรือผู้ปฏิบัติงาน

- 3) หลักความเสมอภาค บริการที่จัดนั้นจะต้องให้แก่ผู้มาใช้บริการทุกคนอย่างเสมอหน้า และเท่าเทียมกัน ไม่มีการใช้สิทธิพิเศษแก่บุคคล หรือกลุ่มใดในลักษณะแตกต่างจากกลุ่มคนอื่น ๆ อย่างเห็นได้ชัด
- 4) หลักความปลอดภัย ค่าใช้จ่ายที่ต้องใช้ในการบริการจะต้องไม่มากจนเกินกว่าผลที่จะได้รับ
- 5) หลักความสะดวก บริการที่จัดให้แก่ผู้รับบริการจะต้องเป็นไปในลักษณะที่ปฏิบัติได้ง่าย สะดวกสบาย สิ้นเปลืองทรัพยากรไม่มากนัก ทั้งยังไม่เป็นการสร้างภาระยุ่งยากให้แก่ผู้ให้บริการหรือผู้ให้บริการมากจนเกินไป

ด้านกระบวนการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลด้านกระบวนการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา คือจำนวนการรับข่าวสารแทรกแซงตลาดยางพารา จำนวนการรับบริการแทรกแซงตลาดยางพารา ความสะดวกในการติดต่อขอรับบริการ ความรวดเร็วในขั้นตอนการรับบริการ ซึ่งสอดคล้องกับ กุลวดี พูลเสน (2536: บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องประสิทธิผลการให้บริการของสำนักงานเขตชั้นใน กรุงเทพมหานคร จากการศึกษาพบว่า สาเหตุที่เกี่ยวข้องกับระดับประสิทธิผลการให้บริการของสำนักงานเขตชั้นใน กรุงเทพมหานคร เกิดขึ้นเนื่องจากเหตุปัจจัยทั้ง 3 ด้าน คือด้านระบบการให้บริการ ด้านกระบวนการให้บริการ และด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ ความสม่ำเสมอต่อเนื่อง และความสะดวกในการติดต่อขอรับบริการ ซึ่งจากปัจจัยดังกล่าวหากมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับสูง มีแนวโน้มที่จะทำให้มีประสิทธิผล การให้บริการของสำนักงานเขตชั้นในสูง และหากประชาชนผู้รับบริการไม่มีความพึงพอใจแล้ว จะส่งผลให้มีประสิทธิผลการให้บริการในระดับต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับ วรณี อัสวานันท์ (2538: บทคัดย่อ) ศึกษาพบว่า การให้บริการของสำนักงานเขตชั้นกลาง กรุงเทพมหานคร เหตุปัจจัยด้านความเร็วในขั้นตอนการให้บริการ ความสม่ำเสมอต่อเนื่อง และความสะดวกในการให้บริการ เป็นเหตุปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับระดับประสิทธิผลการให้บริการของสำนักงานเขตชั้นกลาง กรุงเทพมหานคร ทั้งนี้แล้วกระบวนการให้บริการเป็นการให้บริการที่ต้องมีต่อเนื่องกันตั้งแต่ต้นจนจบ หากในการให้บริการที่ไม่เกิดความต่อเนื่องแล้ว มักจะเกิดความล่าช้าในขั้นตอน ความสม่ำเสมอต่อเนื่อง และความสะดวกในการขอรับบริการเช่นกัน ซึ่ง กุลวดี พูลเสน (2538: 57) ได้กล่าวว่า กระบวนการให้บริการเป็นขั้นตอนต่าง ๆ ของการให้บริการที่ต่อเนื่องกันตั้งแต่เริ่มต้นของงาน (initial work flow) จนถึงขั้นสุดท้ายของทางเดินของงาน (final work flow)

ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา คือ จำนวนการรับข่าวสารการแทรกแซงตลาดยางพารา จำนวนการรับบริการแทรกแซงตลาดยางพารา ความเอาใจใส่ในหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา ความเสมอภาคของการบริการที่ให้ และความซื่อสัตย์สุจริตของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ พูลศักดิ์ อินทรโยธา (2538: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาประสิทธิผลของการให้บริการของสำนักงานเขตชั้นกลาง กรุงเทพมหานคร พบว่า ปัจจัยด้านความเอาใจใส่ในหน้าที่ ความเสมอภาคของการให้บริการที่ให้ และความซื่อสัตย์สุจริตของเจ้าหน้าที่ และบุคลิกท่าทีและมารยาทในการบริการ เป็นเหตุปัจจัยทำให้การให้บริการของสำนักงานเขตชั้นกลางมีประสิทธิผลระดับสูง หากปัจจัยดังกล่าวเป็นไปทางบวก และเหตุปัจจัยดังกล่าวเป็นไปในทิศทางลบ โดยพิจารณาจากความไม่พึงพอใจในปัจจัยต่าง ๆ ทำให้ประสิทธิผลการให้บริการของสำนักงานเขตชั้นกลาง มีแนวโน้มที่จะมีระดับประสิทธิผลต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กุลวดี พูลเสน (2538: 104) ที่ศึกษาประสิทธิผลของการให้บริการของสำนักงานเขตชั้นใน กรุงเทพมหานคร นอกจากนี้แล้ว Weber (1966) อ้างใน พูลศักดิ์ อินทรโยธา (2538: 55) ได้กล่าวสนับสนุนเกี่ยวกับการให้บริการว่าการให้บริการมีประสิทธิภาพ และเป็นประโยชน์ต่อประชาชนมากที่สุด คือการให้บริการที่ไม่คำนึงถึงตัวบุคคล หรือเป็นการให้บริการที่ปราศจากอารมณ์ ไม่มีความชอบพอสนใจเป็นพิเศษ ทุกคนได้รับการปฏิบัติที่เท่าเทียมกันตามหลักเกณฑ์เมื่ออยู่ในสภาพที่เหมือนกัน ซึ่งสอดคล้องกับ เทพศักดิ์ บุญยรัตพันธุ์ (2536 : 20) กล่าวว่า เป้าหมายสำคัญของการบริการคือ การสร้างความพึงพอใจในการบริการแก่ประชาชน โดยที่ต้องมีการให้บริการอย่างเสมอภาค (equitable service) หมายถึง ความยุติธรรมในการบริหารงานภาครัฐที่มีฐานคติที่ว่าคนทุกคนเท่าเทียมกัน ดังนั้น ประชาชนทุกคนจะได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกันในแง่ของกฎหมาย ไม่มีการแบ่งแยกกีดกันในการให้บริการ ประชาชนจะได้รับการปฏิบัติในฐานะที่เป็นปัจเจกบุคคลที่ใช้ มาตรฐานการให้บริการเดียวกัน

จากการศึกษาประสิทธิผลการแทรกแซงตลาดยางพาราทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา ด้านกระบวนการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา และด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารานั้น มีปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการแทรกแซงตลาดยางพาราทั้ง 3 ด้าน คือ จำนวนการรับข่าวสารการแทรกแซงตลาดยางพารา และจำนวนการรับบริการแทรกแซงตลาดยางพารา

จำนวนการรับข่าวสารการแทรกแซงตลาดยางพารามีความสัมพันธ์เชิงบวกกับ ประสิทธิภาพการแทรกแซงตลาดยางพารา กล่าวคือ เกษตรกรชาวสวนยางที่ได้รับข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวกับการแทรกแซงตลาดยางพารามาก มีแนวโน้มที่จะมีประสิทธิภาพการแทรกแซงตลาด ยางพาราสูง และถือได้ว่าขบวนการด้านข้อมูลข่าวสารเป็นขบวนการหนึ่งที่สามารถทำให้ขบวน การผลิตในภาคเกษตรดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ นำชัย ทนุผล และสุนิลา ทนุผล (2538: 8) ให้ทัศนคติเชื่อถือว่าถ้าบุคคลเป้าหมายรับรู้ถึงความไว้วางใจของผู้ส่งข่าวสารแล้ว จะมีผลเกิด ความน่าเชื่อถือในระดับสูง แล้วจะเป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลให้ประชาชนผู้รับข่าวสารยอมรับเทคนิค และวิธีปฏิบัติใหม่ ๆ และ บุญสม วราเอกศิริ (2539: 25) พบว่า เกษตรกรที่ได้รับข่าวสาร จะมี ทัศนคติที่ดีต่อโครงการรับจำนำข้าวเปลือกของธนาคารเพื่อการเกษตรมากกว่าเกษตรกรที่ไม่ได้รับ ข่าวสาร กล่าวคือ เกษตรกรที่ได้รับข่าวสารจากสื่อมวลชนต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการอ่าน การฟัง จากวิทยุ โทรทัศน์ หรือบุคคลต่าง ๆ ย่อมที่จะได้รับข้อมูลและมีโอกาสได้ทำความเข้าใจถึง ประโยชน์จากโครงการมากกว่าเกษตรกรที่ไม่เคยได้รับข่าวสารหรือได้รับข่าวสารน้อย ดังนั้น ประสิทธิภาพการแทรกแซงตลาดยางพาราจะสูงหรือต่ำ ย่อมขึ้นอยู่กับปัจจัยสำคัญหนึ่งที่มีส่วน กำหนดก็คือ จำนวนการได้รับข่าวสารการแทรกแซงตลาดยางพารา

จำนวนการรับบริการแทรกแซงตลาดยางพารา มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับ ประสิทธิภาพการแทรกแซงตลาดยางพารา กล่าวคือ เกษตรกรที่มีจำนวนรับบริการแทรกแซงตลาด ยางพารามีแนวโน้มที่จะมีประสิทธิภาพการแทรกแซงตลาดยางพาราสูง ถือได้ว่าการรับบริการเป็น การติดต่อกับเจ้าหน้าที่หรือหน่วยงาน เป็นสิ่งหนึ่งที่จะทำให้เกษตรกรชาวสวนยางมีความพึงพอ ใจต่อการแทรกแซงตลาดยางพารามากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ ชุมพล พูลศิริ (2537: 25) กล่าวว่า บุคคลที่มีการติดต่อกับบุคคลสำคัญในท้องถิ่นค่อนข้างบ่อย ย่อมมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมได้ เร็วกว่าบุคคลที่ไม่ค่อยติดต่อกับผู้อื่น และเกรียงศักดิ์ ปัทมเรชา (2539: 148) พบว่า กลุ่มเกษตรกร ปลุกข้าวพันธุ์ส่งเสริม มีการติดต่อในงานส่งเสริมการเกษตรกับเจ้าหน้าที่เกษตรตำบลมาก มีผล ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและมีการยอมรับนวัตกรรมมากกว่าเกษตรกรที่ไม่มีการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ ดังนั้นประสิทธิภาพการแทรกแซงตลาดยางพาราจะสูงหรือต่ำ ย่อมขึ้นอยู่กับปัจจัย จำนวนการรับบริการแทรกแซงตลาดยางพารา

ข้อเสนอแนะ (Recommendations)

ในการดำเนินงานวิจัยครั้งนี้ มีผลทำให้ผู้วิจัยได้ทราบถึงประสิทธิผลการแทรกแซงตลาดยางพาราในด้านอัตรวิสัยของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการดำเนินการแทรกแซงตลาดยางพารา ทราบถึงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการแทรกแซงตลาดยางพารา ตลอดจนปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ผลของการวิจัยจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ในการดำเนินงานเพื่อช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยาง และเป็นแนวทางในการปรับปรุงการดำเนินการแทรกแซงตลาดยางพารา ซึ่งจะส่งผลให้เกษตรกรชาวสวนยางได้รับความสะดวกในการรับบริการแทรกแซงตลาดยางพารามากขึ้น จึงมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี ต้องมีการกำหนดเงื่อนไขการแทรกแซงตลาดยางพารา ให้สอดคล้องกับความสามารถในการปฏิบัติได้ของเกษตรกรชาวสวนยาง เพื่อให้เกิดความสะดวกและเกิดประโยชน์ต่อเกษตรกรชาวสวนยางได้เพิ่มขึ้น ซึ่งจะส่งผลถึงประสิทธิภาพและประสิทธิผลการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราอย่างแท้จริง
2. เจ้าหน้าที่ของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ต้องมีการประชาสัมพันธ์ ผ่านสื่อต่างๆ อาทิเช่น วิทยุ หรือสิ่งพิมพ์ต่างๆ เพื่อเกษตรกรชาวสวนยางได้รับทราบการแทรกแซงตลาดยางพาราได้อย่างทั่วถึงกัน
3. สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง อ.โคกโพธิ์ จ.ปัตตานี ควรมีการเพิ่มจุดแทรกแซงตลาดยางพาราให้ทั่วถึงกัน และครอบคลุมถึงเกษตรกรสวนยางให้มากที่สุด และควรมีจุดแทรกแซงตลาดยางพาราแบบรถยนต์เคลื่อนที่ดังที่ได้กำหนดไว้ในแผนการปฏิบัติงาน เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกให้กับเกษตรกรชาวสวนยางที่อยู่ห่างไกลออกไป
4. สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง อ.โคกโพธิ์ จ.ปัตตานี จึงต้องมีการจัดระบบในแต่ละขั้นตอน การให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา เพื่อให้เกิดความสะดวกต่อเนื่อง และประหยัดเวลาให้มากขึ้นกว่าระบบการให้บริการแบบเดิม เมื่อมีความรวดเร็วในขั้นตอนการขยายไปแล้ว เกษตรกรชาวสวนยางก็ย่อมมาใช้บริการแทรกแซงตลาดยางเพิ่มมากขึ้น

5. สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางควรมีตัวอย่างคุณภาพยางให้เกษตรกรชาวสวนยาง เพื่อความเห็นพร้อมต้องกันในการกำหนดคุณภาพยาง และในการคัดคุณภาพยางต้องมีตัวแทนของเกษตรกรชาวสวนยางและเจ้าหน้าที่ของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางในการคัดคุณภาพยาง

6. สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ควรมีการวางแผนนโยบายที่รัดกุม และเกิดประโยชน์ต่อเกษตรกรชาวสวนยางให้มากที่สุด เพื่อการช่วยเหลือจากหน่วยงานของรัฐที่ให้กับเกษตรกรชาวสวนยางจะมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้นไป

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป (Recommendations for Further Study)

1. การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเฉพาะอำเภอโคกโพธิ์เท่านั้น ซึ่งในการวิจัยครั้งต่อไปควรจะขยายพื้นที่ในการวิจัยให้ครอบคลุมกว้างขวางมากขึ้นในระดับจังหวัด และควรมีการเพิ่มจำนวนประชากรเป็นหลายขนาด เพื่อจะได้ข้อมูลในการวิจัยมากขึ้น พร้อมทั้งควรพิจารณาตัวแปรอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิผล นอกเหนือจากที่ศึกษามาแล้ว
2. การวิจัยครั้งนี้ศึกษาเฉพาะประสิทธิผลด้านอัตรวิสัย หรือความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยาง เป็นตัวชี้วัดประสิทธิผล ซึ่งในการวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาประสิทธิผลด้านอัตรวิสัยด้วย ควบคู่ไปกับด้านอัตรวิสัย เพื่อจะได้ผลสะท้อนจากหน่วยงานผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา และจะเป็นประโยชน์กับเกษตรกรชาวสวนยางต่อไป

บรรณานุกรม

- กัลยา วานิชปัญญา. 2543. การใช้ SPSS for windows ในการวิเคราะห์ข้อมูล ภาควิชา สถิติ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- กุลธนา ธนาพงศ์ธร. 2528. การบริหารงานบุคคล. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- กุลวดี พูลเสน. 2538. ประสิทธิภาพของการให้บริการของสำนักงานเขตชั้นกลาง กรุงเทพมหานคร: กรณีศึกษา สำนักงานเขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร. กรุงเทพมหานคร: วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- เกรียงศักดิ์ ปัทมเรขา. 2528. รายงานการวิจัยเรื่องลักษณะแตกต่างระหว่างเกษตรกรที่ยอมรับนวัตกรรมกับเกษตรกรที่ไม่ยอมรับนวัตกรรม: ศึกษากรณีการปลูกข้าวพันธุ์ที่ให้ผลผลิตสูง. สงขลา: วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ข่าวกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง. 2541. จัดหมายถึงเจ้าของสวนยาง. กรุงเทพมหานคร: บริษัทเซเว่นพรินติ้ง กรุ๊ป จำกัด.
- เจดศักดิ์ ชีวะก้องเกียรติ. 2534. ความพึงพอใจในการได้รับบริการของประชาชน: ศึกษาเฉพาะกรณีงานทะเบียนสำนักงานเขตจตุจักร. กรุงเทพมหานคร: เอกสารวิจัยส่วนบุคคลของวิทยาลัยการปกครองโรงเรียนนักปกครองระดับสูง รุ่นที่ 27.
- ฉัตรชัย คงสุข. 2535. ความพึงพอใจของผู้รับบริการต่อการให้บริการของแผนกคลังพัสดุ ฝ่ายกัฏตาการและโภชนาการภายในประเทศ บริษัทการบินไทย จำกัด. กรุงเทพมหานคร: สารนิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ชุมพล พูลศิริ. 2537. ปัจจัยที่ส่งผลต่อความแตกต่างในการขายยางแผ่นผ่านตลาดกลางและตลาดท้องถิ่น ในจังหวัดภูเก็ต. สงขลา: วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

เทพศักดิ์ บุญยรัตพันธุ์. 2536. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการสร้างประสิทธิผลของการนำนโยบาย. การให้บริการแก่ประชาชนไปปฏิบัติ: กรณีศึกษาสำนักงานเขตกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพมหานคร: วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

ธงชัย สันติวงษ์. 2533. พฤติกรรมบุคคลในองค์การ. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด.

นวรรตน์ หนูสังข์. 2539. ความคิดเห็นของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการดำเนินงานของตลาดกลางยางพารา อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา. เชียงใหม่: วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

นำชัย ทนุผล. 2540. การวางแผนและประเมินผลโครงการส่งเสริมการเกษตร. (พิมพ์ครั้งที่สาม). เชียงใหม่: สถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้.

นำชัย ทนุผล. 2529. การพัฒนาชุมชนหลักการและยุทธวิธี. เชียงใหม่: ภาควิชาส่งเสริมการเกษตร, สถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้.

บริบูรณ์ บ่อเกิดทรัพย์. 2534. ความพึงพอใจของผู้บังคับบัญชาในสมรรถวิสัยของผู้ใต้บังคับบัญชาที่เป็นบัณฑิตสาขาวิชาส่งเสริมการเกษตร. เชียงใหม่: วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, สถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้.

บัณฑิต บริเปรมกุล. 2542. การดำเนินงานตลาดประมูลยางพาราของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง จังหวัดนครศรีธรรมราช. เชียงใหม่: วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยแม่โจ้..

บุญสม วราเอกศิริ. 2539. ส่งเสริมการเกษตรหลักและวิธีการ. เชียงใหม่: ภาควิชาส่งเสริมการเกษตร, สถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้.

ปรัชญา เวสารัชช์. 2526. องค์การกับลูกจ้าง. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2540. วิธีการวิจัยทางสังคมพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พิทยา บวรวัฒนา. 2528. ทฤษฎีแนะแนวการศึกษา ค.ศ. 1887-1970. กรุงเทพมหานคร: ห้างหุ้นส่วนจำกัดเทพนิมิตการพิมพ์.

พูลศักดิ์ อินทรโยธา. 2538. ประสิทธิภาพของการให้บริการของสำนักงานเขตชั้นกลาง กรุงเทพมหานคร: กรณีศึกษาสำนักงานเขตบึงกุ่ม. กรุงเทพมหานคร: วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

ไพโรจน์ โพธิ์พญาวงศ์. 2533. การศึกษาทัศนคติของเกษตรกรที่มีต่อโครงการรับจำนำข้าวเปลือกของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร. กรุงเทพมหานคร: วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ภรณ์ กীরติบุตร. 2529. การประเมินประสิทธิผลขององค์การ. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.

ภัทรดา ลิ้มพะสุต. 2530. การประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลจากความพึงพอใจของข้าราชการสำนักงานปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมที่มีต่อการให้บริการของสำนักงานเลขานุการกรม. กรุงเทพมหานคร: สารนิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

มัชวาท สุวรรณเรือง. 2536. ประสิทธิภาพของการนำนโยบายป้องกันปราบปรามทุจริตเลือกตั้งของโครงการ ท.ม.ก. ไปปฏิบัติ กรณีวิจัยปฏิบัติการในเขตเลือกตั้ง ค. จังหวัดนครราชสีมา. กรุงเทพมหานคร: วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

วรเดช จันทรศร. 2527. การนำนโยบายไปปฏิบัติ: ตัวแบบและคุณค่า. วารสารพัฒนบริหารศาสตร์. ปีที่ 24 เล่มที่ 4. กรุงเทพมหานคร.

วรรณิ อัครวานันท์. 2538. ประสิทธิภาพของการให้บริการของสำนักงานเขตชั้นใน กรุงเทพมหานคร: ศึกษากรณี สำนักงานเขตสัมพันธวงศ์. กรุงเทพมหานคร: วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

วลัยพร เกียรติทับทิว. 2542. ประสิทธิภาพในการนิเทศงานส่งเสริมการเกษตรของสำนักงานส่งเสริมการเกษตรภาคเหนือ. เชียงใหม่: วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

วารสารยางพารา. 2542. กฎเกณฑ์ กลไก และวิธีการบริหารโครงการแทรกแซงตลาดยางพารา. กรมวิชาการเกษตร. กรุงเทพมหานคร: สถาบันวิจัยยาง.

วิมลสิทธิ หรยางกูร. 2526. พฤติกรรมมนุษย์กับสภาพแวดล้อม. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สดันยรักษ์ พรหมขวัญ. 2541. ประสิทธิภาพทางการตลาดของตลาดประมูลยางพารา จังหวัดนครศรีธรรมราช. เชียงใหม่: วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยแม่โจ้.

สมพร ตั้งสะสม. 2536. ความพึงพอใจของผู้ประกันตนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีต่อการบริหารทางการแพทย์ ภายใต้ พ.ร.บ. ประกันสังคม พ.ศ. 2533: กรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยอันมิใช่เนื่องมาจากการทำงาน. กรุงเทพมหานคร: วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, สถาบันพัฒนบริหารศาสตร์.

สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง. 2540. คู่มือการปฏิบัติงานโครงการแทรกแซงตลาดยางพาราระยะที่ 2. กรุงเทพมหานคร: บริษัทเซเวนพรีนติ้งกรุ๊ป จำกัด.

สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง. 2541. คู่มือการปฏิบัติงานโครงการแทรกแซงตลาดยางพาราระยะที่ 3. กรุงเทพมหานคร: บริษัทเซเวนพรีนติ้งกรุ๊ป จำกัด.

สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง จังหวัดปัตตานี. 2541. สรุปผลการดำเนินงานการ
แทรกแซงตลาดยางพาราของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง. ปัตตานี:
กระทรวงเกษตรและสหกรณ์.

สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง. 2542. รายงานสรุปผลการดำเนินงานโครงการ
แทรกแซง ตลาดยางพาราระยะที่ 3-4. แผนพัฒนานิเทศเผยแพร่และประชาสัมพันธ์.
สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง. จังหวัดปัตตานี. กระทรวงเกษตรและ
สหกรณ์.

สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง. ไม่ระบุปีพิมพ์. กองทุนสวนยาง. กรุงเทพมหานคร:
บริษัท สุพีเรียพรีนติ้งเฮาส์ จำกัด.

สำนักงานเกษตรอำเภอโคกโพธิ์. 2540. รายงานพื้นที่การเกษตรของอำเภอโคกโพธิ์. ปัตตานี:
ฝ่ายวิชาการ.

สำนักงานนโยบายและแผนกรุงเทพมหานคร. ความพึงพอใจของประชาชนต่อระบบและ
กระบวนการให้บริการของกรุงเทพมหานคร ศึกษากรณี สำนักงานเขต.
กรุงเทพมหานคร: รายงานขั้นต้น โดยคณะพัฒนาสังคมร่วมกับสมาคมพัฒนาสังคม,
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร. 2537. เป้าหมายการผลิตสินค้าเกษตรที่สำคัญปี 2536-2537,
กรุงเทพมหานคร: กระทรวงเกษตรและสหกรณ์.

อุทัย ลันตีสกุล. 2534. การวิเคราะห์ประสิทธิผลและปัจจัยที่มีต่อประสิทธิผลขององค์การ
ศึกษาเฉพาะกรณี มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. เชียงใหม่: วิทยานิพนธ์ปริญญาโท,
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

Etzioni, A. 1964. MODERN ORGANIZATIONS. ENGLEWOOD CLIFFS, N.J. :
PRENTICE HALL, INC.

แบบสอบถามเพื่อวิทยานิพนธ์

เรื่อง

ประสิทธิผลการแทรกแซงตลาดยางพาราของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์
การทำสวนยาง อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี

โดย

นางสาวจิตตนันท์ แก้วมณีสุข
นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาส่งเสริมการเกษตร
มหาวิทยาลัยแม่โจ้

แบบสอบถามเลขที่.....() () ()

คำชี้แจง

แบบสอบถามชุดนี้เป็นแบบสอบถามเพื่อศึกษาเกี่ยวกับประสิทธิผลการแทรกแซงตลาดยางพาราของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี ข้อมูลที่ท่านตอบในแบบสอบถามนี้ รวมทั้งข้อเสนอแนะของท่านจะเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงดำเนินการแทรกแซงตลาดยางพาราให้เหมาะสมยิ่งขึ้น ดังนั้นกรุณาท่านได้ให้ความคิดเห็นอย่างเป็นอิสระ และตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคล เศรษฐกิจและสังคม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงใน () หน้าข้อความที่ตรงกับตัวท่านหรือเขียนข้อความลงในช่องว่างที่เว้นไว้

1. เพศ () 1. ชาย () 2. หญิง
2. ปัจจุบันท่านมีอายุ.....ปี (มากกว่า 6 เดือน นับเป็น 1 ปี)
3. ระดับการศึกษา
 - () 1. ไม่ได้เรียนหนังสือ
 - () 2. จบ ป.4
 - () 3. จบ ป.6
 - () 4. จบชั้น ม.3 หรือ ม.ศ.3
 - () 5. จบชั้น ม.6
 - () 6. อื่น ๆ (ระบุ).....
4. ท่านมีพื้นที่ในการปลูกยางพาราทั้งหมดจำนวน.....ไร่
5. ท่านมีพื้นที่ปลูกยางพาราที่กรี๊ดแล้วจำนวน.....ไร่
6. ท่านได้ทำสวนยางพาราเป็นระยะเวลา.....ปี
7. สภาพการถือครองที่ดินของท่านมีลักษณะใด
 - () 1. เป็นของตนเองทั้งหมด
 - () 2. เช่าทั้งหมด
 - () 3. เป็นของตนเองบางส่วน เช่าบางส่วน
 - () 4. ทำฟรีในพื้นที่ผู้อื่น
 - () 5. อื่น ๆ (ระบุ).....
8. ท่านมีรายได้จากการทำสวนยางในรอบปีที่ผ่านมารวมทั้งหมดจำนวนเงิน.....บาท
9. ท่านเป็นสมาชิกกลุ่มใดบ้าง
 - () 1. กลุ่มปรับปรุงคุณภาพยาง
 - () 2. กลุ่มเกษตรกรสวนยาง
 - () 3. สมาชิกสหกรณ์กองทุนสวนยาง
 - () 4. สมาชิกสมาคมชาวสวนยาง
 - () 5. อื่น ๆ (ระบุ).....

10. ท่านเคยได้รับรู้ข่าวสารการตลาดและราคาขายพาราจาก (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- () 1. หนังสือพิมพ์
- () 2. วารสารรายสัปดาห์
- () 3. โทรทัศน์
- () 4. วิทยุ
- () 5. จากญาติและเพื่อนบ้าน
- () 6. อื่น ๆ (ระบุ).....

11. ในระยะ 6 เดือนที่ผ่านมา ได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการแทรกแซงตลาดยางพาราจาก วิทยุ โทรทัศน์ วารสาร หรือแหล่งอื่น ๆ เป็นจำนวน

- () มากกว่า 10 ครั้งขึ้นไป
- () 5 – 10 ครั้ง
- () 1 – 5 ครั้ง
- () ไม่เคยเลย

12. ในระยะ 6 เดือนที่ผ่านมาท่านได้ใช้บริการขายยาง ณ จุดแทรกแซงตลาดยางพาราของ (สกย.) เป็นจำนวน

- () มากกว่า 10 ครั้งขึ้นไป
- () 5 – 10 ครั้ง
- () 1 – 5 ครั้ง
- () ไม่เคยเลย

13. ในการขายยางแผ่น ณ จุดแทรกแซงตลาดยางพาราของ สกย. ท่านมีลักษณะการขายอย่างไร

- () 1. ผ่านกลุ่มปรับปรุงคุณภาพยาง
- () 2. รวมกลุ่มกันขาย
- () 3. ขายอิสระ
- () 4. อื่น ๆ (ระบุ).....

14. เพราะเหตุใดท่านจึงขายยางผ่าน ณ จุดแทรกแซงตลาดยางพาราของ (สกย.)

- () 1. ราคาสูงกว่าตลาดท้องถิ่น
- () 2. อยู่ใกล้บ้าน
- () 3. อื่น ๆ (ระบุ).....

ข้อมูลความคิดเห็นของเกษตรกรชาวสวนยางด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราของ สกย.

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1. ท่านได้รับความสะดวกในเงื่อนไขเมื่อขายยาง ณ จุดแทรกแซงตลาดยางของ สกย.					
2. เงื่อนไขในการขอรับบริการขายยาง ณ จุดแทรกแซงนั้นมีความเหมาะสมแล้ว					
3. การขายยาง ณ จุดแทรกแซงนั้นสามารถให้บริการแก่เกษตรกรชาวสวนยางได้อย่างทั่วถึง					
4. การประชาสัมพันธ์การให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารานั้นทำได้ทั่วถึงเพียงพอแล้ว					
5. จากการดำเนินการแทรกแซงตลาดยางพาราของ สกย. ที่ผ่านมานั้นมีความก้าวหน้าและพัฒนาขึ้น					
6. การดำเนินการแทรกแซงตลาดยางพารานั้นมีการปรับปรุงด้านการให้บริการ ทำให้เกษตรกรชาวสวนยางได้รับความสะดวกมากขึ้น					
7. การให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราของ สกย. นั้นมีความเหมาะสมแล้ว					

ข้อมูลความคิดเห็นของเกษตรกรชาวสวนยางด้านกระบวนการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราของ สกย.

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1. ท่านได้ความสะดวกในการติดต่อขอรับบริการขายยาง ณ จุดแทรกแซงตลาดยางพาราของ สกย.					
2. สถานที่ที่ใช้เป็นจุดแทรกแซงตลาดยางพาราของ สกย. นั้นมีความสะดวกแก่เกษตรกรชาวสวนยาง					
3. กระบวนการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารานั้นมีขั้นตอนที่รวดเร็ว					
4. ขั้นตอนในการขายยาง ณ จุดแทรกแซงตลาดยางทำให้เกิดประหยัดเวลา					
5. การให้บริการแทรกแซงตลาดยางนั้นดำเนินการได้อย่างสม่ำเสมอ					
6. วันและเวลาในการขายยางนั้นมีความเหมาะสม					
7. กระบวนการแทรกแซงตลาดยางพารานั้นมีการดำเนินการได้อย่างเหมาะสมแล้ว					

ข้อมูลความคิดเห็นของเกษตรกรชาวสวนยางด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาด
ยางพาราของ สกย.

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1. เจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ ณ จุดแทรกแซงตลาดยางมีความเข้าใจในหน้าที่					
2. เจ้าหน้าที่สามารถอำนวยความสะดวกแก่เกษตรกรชาวสวนยางเมื่อขายยาง ณ จุดแทรกแซงตลาดยางพาราของ สกย.					
3. การปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ปฏิบัติแก่เกษตรกรได้อย่างเสมอภาคกัน					
4. ในการขายยาง ณ จุดแทรกแซงตลาดยาง ท่านได้รับการบริการอย่างเป็นธรรม					
5. เจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการปฏิบัติงานได้อย่างซื่อสัตย์ สุจริต					
6. เจ้าหน้าที่คัดคุณภาพยางปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างเหมาะสมแล้ว					
7. การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ในการดำเนินการแทรกแซงตลาดยางพารานั้นมีความเหมาะสมแล้ว					

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการดำเนินงานแทรกแซงตลาดยางพารา

ข้อมูลความพึงพอใจด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราของ สกย.

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

ข้อความ	ระดับความพึงพอใจ				
	พึงพอใจ สูงมาก	พึงพอใจ สูง	พึงพอใจ ปานกลาง	พึงพอใจ ต่ำ	ไม่ พึงพอใจ
1. ท่านพึงพอใจด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สกย.)					
2. ท่านพึงพอใจกับความสะดวกในเงื่อนไขการขอรับบริการขายยาง ณ จุดแทรกแซงของ สกย.					
3. ท่านพึงพอใจกับความมากมายของเงื่อนไขในการขอรับบริการขายยาง ณ จุดแทรกแซงของ สกย.					
4. ท่านพึงพอใจกับความง่ายของเงื่อนไขในการขอรับบริการขายยาง ณ จุดแทรกแซงของ สกย.					
5. ท่านพึงพอใจกับความทั่วถึงเพียงพอของการให้บริการในการขายยาง ณ จุดแทรกแซงของ สกย.					
6. ท่านพึงพอใจกับการให้บริการแทรกแซงตลาดยางนั้นครอบคลุมทุกพื้นที่ในอำเภอโคกโพธิ์					
7. ท่านพึงพอใจกับการแทรกแซงตลาดยางนั้นดำเนินการได้ครอบคลุมทั่วถึงกลุ่มเกษตรกรชาวสวนยาง					

ข้อความ	ระดับความพึงพอใจ				
	พึงพอใจ สูงมาก	พึงพอใจ สูง	พึงพอใจ ปานกลาง	พึงพอใจ ต่ำ	ไม่ พึงพอใจ
8. จากระยะที่ผ่านมาท่านพึงพอใจ กับความก้าวหน้าของการบริการ แทรกแซงตลาดยางพาราของ สกย.					
9. ท่านพึงพอใจกับการพัฒนาขึ้นใน ด้านการให้บริการแทรกแซงตลาด ยางพาราของ สกย.					
10. จากระยะที่ผ่านมา สกย. มีการ ปรับปรุงการแทรกแซงตลาด ยางพาราท่านมีความพึงพอใจ ระดับใด					

ข้อมูลความพึงพอใจด้านกระบวนการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราของ สกย.

ข้อความ	ระดับความพึงพอใจ				
	พึงพอใจ สูงมาก	พึงพอใจ สูง	พึงพอใจ ปานกลาง	พึงพอใจ ต่ำ	ไม่ พึงพอใจ
1. ท่านพึงพอใจกับความสะดวกใน การติดต่อขอรับบริการในการขาย ยาง ณ จุดแทรกแซงตลาด ยางพาราของ สกย.					
2. ท่านพึงพอใจกับความง่ายง่ายใน การติดต่อขอรับบริการในการขาย ยาง ณ จุดแทรกแซงตลาด ยางพาราของ สกย.					
3. ท่านพึงพอใจในสถานที่ที่มีการ แทรกแซงตลาดยางพาราของ สกย.					

ข้อความ	ระดับความพึงพอใจ				
	พึงพอใจ สูงมาก	พึงพอใจ สูง	พึงพอใจ ปานกลาง	พึงพอใจ ต่ำ	ไม่ พึงพอใจ
4. ท่านพึงพอใจกับความรวดเร็วใน ขั้นตอนการขายยาง ณ จุดแทรก แซงตลาดยางพาราของ สกย.					
5. ท่านพึงพอใจกับขั้นตอนในการ ขายยาง ณ จุดแทรกแซงตลาด ยางพาราของ สกย.					
6. ท่านพึงพอใจในวันและเวลาของ การขายยาง ณ จุดแทรกแซง ยางพาราของ สกย.					
7. ท่านพึงพอใจกับการบริการแทรก แซงตลาดยางพาราของ สกย. ที่มี มาอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง					
8. ท่านพึงพอใจกับความคงเส้นคงวา ของการแทรกแซงตลาดยางพารา ของ สกย.					
9. ท่านพึงพอใจการบริการแทรกแซง ตลาดยางพาราในทุกระยะที่ผ่าน มาของ สกย.					
10. ท่านพึงพอใจกับกระบวนการให้ บริการแทรกแซงตลาดยางพารา ของ สกย.					

ข้อมูลความพึงพอใจด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราของ สกย.

ข้อความ	ระดับความพึงพอใจ				
	พึงพอใจ สูงมาก	พึงพอใจ สูง	พึงพอใจ ปานกลาง	พึงพอใจ ต่ำ	ไม่ พึงพอใจ
1. ท่านพึงพอใจกับความเอาใจใส่ในงานของเจ้าหน้าที่แทรกแซงตลาดยางพาราของ สกย.					
2. ท่านพึงพอใจกับจำนวนเจ้าหน้าที่ต่อปริมาณงานในการขายยาง ณ จุดแทรกแซงตลาดยางพาราของ สกย.					
3. ท่านพึงพอใจกับการประชาสัมพันธ์ของเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการแทรกแซงตลาดยางพาราให้แก่เกษตรกรชาวสวนยางได้รับทราบ					
4. ท่านพึงพอใจกับการให้บริการของเจ้าหน้าที่ที่มีความเสมอภาค เสมอหน้ากัน					
5. ท่านพึงพอใจกับการขายยางที่ต้องมีการลงทะเบียนก่อนขายยาง ณ จุดแทรกแซงตลาดยางพาราของ สกย.					
6. ท่านพึงพอใจกับการทำบัตรสมาชิกก่อนขายยาง ณ จุดแทรกแซงตลาดยางพาราของ สกย.					
7. ท่านพึงพอใจกับความซื่อสัตย์สุจริตของเจ้าหน้าที่ในการขายยาง ณ จุดแทรกแซงตลาดยางพาราของ สกย.					

ข้อความ	ระดับความพึงพอใจ				
	พึงพอใจ สูงมาก	พึงพอใจ สูง	พึงพอใจ ปานกลาง	พึงพอใจ ต่ำ	ไม่ พึงพอใจ
8. ท่านพึงพอใจกับการชั่งน้ำหนักยาง ของเจ้าหน้าที่แพรกแข่งตลาด ยางพาราของ สกย.					
9. ท่านพึงพอใจกับการคัดคุณภาพ ยางแผ่นของเจ้าหน้าที่ ณ จุดแพรก แข่งตลาดยางพาราของ สกย.					
10. ท่านพึงพอใจด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้ บริการแพรกแข่งตลาดยางพารา ของ สกย.					

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราของ สกย.

1. เจื่อนไซในการขอรับบริการขายยาง ณ จุดแทรกแซงนั้นมีความเหมาะสมแล้วหรือไม่
☐ 1. เหมาะสม ☐ 2. ไม่เหมาะสม
2. ท่านต้องการให้เพิ่มจุดแทรกแซงตลาดยางพาราหรือไม่
☐ 1. ต้องการ ☐ 2. ไม่ต้องการ
3. การแทรกแซงตลาดยางพาราของ สกย. อำเภอโคกโพธิ์ สามารถทำได้ทั่วถึงทุกพื้นที่หรือไม่
☐ 1. ทั่วถึง ☐ 2. ไม่ทั่วถึง
4. วันและเวลาในการขายยาง ณ จุดแทรกแซงตลาดยางพาราของ สกย. มีความเหมาะสมหรือไม่
☐ 1. เหมาะสม ☐ 2. ไม่เหมาะสม
5. จากระยะที่มีการแทรกแซงตลาดยางพาราของ สกย. มีการปรับปรุงและพัฒนาการแทรกแซงตลาดยางพาราเพื่อให้เกิดประโยชน์แก่เกษตรกรชาวสวนยางหรือไม่
☐ 1. ปรับปรุงแล้ว ☐ 2. เหมือนเดิม

ข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราของ สกย.

1. สถานที่ที่เป็นจุดแทรกแซงตลาดยางพาราทำให้เกิดความสะดวกและเหมาะสมในการติดต่อขอรับบริการหรือไม่
☐ 1. สะดวก ☐ 2. ไม่สะดวก
2. ท่านต้องการให้ขั้นตอนในการขายยางมีความรวดเร็วขึ้นหรือไม่
☐ 1. ต้องการ ☐ 2. ไม่ต้องการ
3. ในการติดต่อขอรับบริการขายยาง ณ จุดแทรกแซงมีความสะดวกแล้วหรือไม่
☐ 1. สะดวก ☐ 2. ไม่สะดวก
4. ควรมีการดำเนินโครงการแทรกแซงตลาดยางพาราต่อไปเรื่อย ๆ เพื่อช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยางหรือไม่
☐ 1. ควร ☐ 2. ไม่ควร
5. กระบวนการของการแทรกแซงตลาดยางพาราของ สกย. นั้นมีความเหมาะสมหรือไม่
☐ 1. เหมาะสม ☐ 2. ไม่เหมาะสม

ข้อมูลเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพาราของ สกย.

1. จำนวนเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงาน ณ จุดแทรกแซงตลาดยางพารา มีความเพียงพอต่อ
เกษตรกรหรือไม่
() 1. เพียงพอ () 2. ไม่เพียงพอ
2. ในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่มีความเอาใจใส่ในหน้าที่บริการหรือไม่
() 1. มี () 2. ไม่มี
3. เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานได้อย่างซื่อสัตย์ สุจริตแล้ว
() 1. ใช่ () 2. ไม่ใช่
4. เจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ ณ จุดแทรกแซงตลาดยางพาราปฏิบัติหน้าที่ให้แก่เกษตรกรชาวสวน
ยางได้เสมอภาคเท่าเทียมกัน
() 1. เสมอภาค () 2. ไม่เสมอภาค
5. เจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ ณ จุดแทรกแซงตลาดยางพาราปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างเหมาะสม
() 1. เหมาะสม () 2. ไม่เหมาะสม

ตอนที่ 4 ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะของเกษตรกรชาวสวนยาง

1. ปัญหาด้านการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

2. ปัญหาด้านกระบวนการให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา

2.1 ปัญหาความสะดวกในการติดต่อขอรับบริการ

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

2.2 ปัญหาความสะดวกรวดเร็วในขั้นตอนการขอรับบริการ

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

3. ปัญหาด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการแทรกแซงตลาดยางพารา

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

4. ปัญหาด้านอื่นๆ

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ประวัติผู้วิจัย

- นามผู้วิจัย : นางสาวจิตตนันท์ แก้วมณีสุข
- วัน เดือน ปีเกิด : 29 ตุลาคม 2519
- ภูมิลำเนา : จังหวัดปัตตานี
- วุฒิการศึกษา : - ปีการศึกษา 2537 จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจาก
โรงเรียนเดชะปัตตณยานุกูล จังหวัดปัตตานี
- ปีการศึกษา 2539 จบการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
สาขาเทคโนโลยีสิ่งแวดลอม จากวิทยาลัยเกษตรกรรมนครศรีธรรมราช
- ปีการศึกษา 2541 จบการศึกษาระดับปริญญาตรีวิทยาศาสตร์บัณฑิต
สาขาวิชาส่งเสริมการเกษตร มหาวิทยาลัยแม่โจ้

